உ

கணபதி துணை.

முத்திமுடிவு.

காஞ்சீபுரம்
உபசுப்பிரமணியர்கோத்திரம்
சரவணதேசிகரால்
செய்யப்பட்டது.

இது
ஷை யார்மாணுக்கரிலொருவராகிய
ஷையூர்கச்சபாலையமுதலியாரால்
செய்யப்பட்டவுரையுடன்
சென்னபட்டணம்
சுந்தரோபாத்தியாயரும்
சி. சபாபதிச்செட்டியாரும்
கேட்டுக்கொண்டபடி

காஞ்சிபுரம்
அருணகிரிசுவாமியாரால்
களாநிதியச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரசோற்பத்தி௵ வைகாசிமீ.

உ

சிறப்புப்பாயிரம்.

காமருநலஞ்செறிகல்வியுஞ்செல்வமு, மாமிருபொருளு மிக்கமைந்தொளிர்காஞ்சியி, லெங்குந்தமதுசீரெய்தியவறம் வளர், செங்குந்தர்குலத்திடைத்திருத்தகவுதித்தோன், றிரு வாவடுதுறைச்சிவஞானதேசிக, னருளாலொருமொழியரும் பொருளறிந்தோன், புகலுமத்தேசிகன்பொற்பதமுடிபுனைந், தகமகிழ்கச்சியப்பவாரியனாற், பதிபசுபாசப்பண்பினைத்தெ ளிந்தோன், றுதிபெறுசிறப்பொடுசுவர்க்கபுரத்துறை, தவப் பிரகாசசற்குருவருளா, லுவப்புறுபஞ்சாக்கரநிலையுணர்ந்தோ ன், றிருப்போரூர்வருசிதம்பரதேவன், றரப்பெறுமுத்திமுடி வுதேர்தவத்தோன், மாநந்தனமணமல்குமக்காஞ்சியி, லாநந் தருத்திரோசற்காலயஞ்செய், தக்கச்சியப்பவையனலணிவள ந், தொக்கவண்டுவிடுதூதும்பதிற்றுப், பத்தந்தாதியும்பகர்களி நெடிலும், புத்தமிழ்த்தெனச்சுவையுறப்புகல்வித்தோன், வழி த்தலைமானெனமாழாந்திடுமெனை, யலைத்தலைச்செயும்பவவரந் தைதீர்தர, வுன்னருந்தத்துவவுணர்வதந்தாண்டோன், பன் னுசீர்ச்சரவணபவதேசிகன்சீர், செறிதருவீட்டுநெறியுண்மை யுமுயர், வண்மைசேரொருபாவுண்மையுபதேசமுந், துரிசறு பஞ்சாக்கரவநுபூதியு, மாசறுநயவுபதேசசித்தாந்தமுஞ், சித் தநிலைதருமுத்திமுடிவுங், கருவேரறச்செயுமொருபாவொரு பதுந்தன்னனுபவத்திற்சார, வுன்னுமிப்புவியிலோருயவருளி னனே.

(இதன்பொருள்.)

சித்தமென்றுகூறுமான்மாவானது தன்னைப்பந்தியாநி ன்ற வஞ்ஞானாதிபாசமயக்கங்களைநீக்கிப் பரமசிவத்துட னிரண்டறக்கலந் தனன்னியமாய்நிற்கும்படிக் குளவாகிய வுபாயத்தினையருளிச்செய்யாநின்ற வுயர்ச்சிபொருந்திய மு த்திமுடிவென்னுந் திருப்பெயரினையுடைய விந்நூலினைக்கூ றுவான்றொடங்கி யிஃதிடையூறின்றிமுடிதற்பொருட்டு மு ருகனென்னுந் திருநாமத்தினையுடைய சுப்பிரமணியனுக்கு முன்னமே திருவவதாரஞ்செய்தருளிய பெருங்கருணையி னையுடைய வானைமுகத்தனாகிய விக்கினேசுபரனுடைய திரு வடித்தாமரைகளை யெனதுள்ளத்துள் வையாநின்றேனென் றவாறு.

இதிற்சித்தமென்றதை யான்மாவென்றதற் குதாரணம். திருவாசகம். "புத்தர்முதலாயபுல்லறிவிற்பல்சமயந், தத்த மதங்களிற்றட்டுளுப்புப்பட்டுநிற்கச், சித்தஞ்சிவமாக்கிச்செ ய்தனவேதவமாக்கு, மத்தன்கருணையினாற்றோணேக்கமாடா மோ." என்றும், திருமந்திரம். "சித்தஞ்சிவமாகச்செய்தவம் வேண்டாவாற், சித்தஞ்சிவானந்தஞ் செய்தோரறவுண்டாற், சித்தஞ்சிவமாக வேசித்திமுத்தியாஞ், சித்தஞ்சிவமாதல்செய் தவப்பேறே."எனவும்,வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. ஆன்மாவைப்பந்தியாநின்றவஞ்ஞானாதி பாசமயக்கங்களெ ன்றதற்குதாரணம். சிவஞானசித்தியார். 'மும்மலநெல்லினுக் கு முளையொடுதவிடுமிப்போன், மம்மர்செய்தணுவினுண்மை வடிவினைமறைத்துநின்று, பொய்ம்மைசெய்போகபெந்தப் பொய்த்திருத்துவங்கள்பண்ணு, மிம்மலமூன்றினோடு மிருமு லமிசைப்பனின்னும்." என்றும், சிவப்பிரகாசம். "மோக

மிசவுயிர்கடொறுமுடனாய்நிற்கு - மூலவாணவமொன்றுமு யங்கிநின்று, பாகமிகவுதவுதிரோதாயியொன்று - பகர்மாயை யொன்றுபடர்கன்மமொன்று, தேகமுறுகரணமொடுபுவன போகச்-செயலாருமாமாயைத்திரட்சியொன்றென், ருசமல மைந்தென்பரைந்துமாரு-தருளென்பதரிதென்பரறிந்துளோ ரே." என்றும், சிவாசமார்த்ததரிசனம். "பிறப்பதும்பா சத்தாலே பிணிப்பதும்பாசத்தாலே, யிறப்பதும்பாசத்தாலே யிளைப்பதும்பாசத்தாலே, மறப்பதும்பாசத்தாலே மயக்கமு ம்பாசத்தாலே, துறப்பதும்பாசத்தாலே தொழில்களும்பாச த்தாலே." அன்றியும், "பிணிகளும்பாசத்தாலே பேதமை பாசத்தாலே; துணிவதும்பாசத்தாலே துன்பமும்பாசத்தா லே, யணிவதும்பாசத்தாலே யாக்கையும்பாசத்தாலே, பணி வதும்பாசத்தாலே பற்றெலாம்பாசத்தாலே.'' என்றும், அ விரோதவுந்தியார். "அஞ்ஞானமாயைகன்மம்பந்தமாமிவற் றஞ்ஞானமோர்முதலுந்தீபற, வன்ருகுமென்பராலுந்தீபற.' எ-ம், வரும். மற்றுப்வருவனவற்றுற்காண்க. தாளைகம்வைப பாமெனவேயிந்நூலிடையூறின்றி முடியவேண்டுமென்றதா யிற்று. இது விநாயகன்றுதி.

மேற்றிருவிருத்த மிந்நூற்சிருக்கநூலாகையாற் சிவ முதலியகடவுளர்வணக்கமு மாசாரியர்வணக்கமுந் தொகு த்துக்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

பரனெடுபரையைப்பணிகுவாங்கெசத்தின்பதா ம்புயம்பற்றுவாமெழிலார், தருதிருமுருகவேள்பதம் வழுத்தித்தாழ்குவாங்கயிலைகாத்தருளுந், திருவுறுநந் திமுதற்குரவர்கடாட்சிரமிசையணிகுவாம்போரி, வ

ருமருட்குருவாஞ் சிதம்பரதேவன் மலரடிநினைந்திட்
டொழிப்பாம்.

இ-ள்.—பரமசிவனோடு பராசத்தியையும் அட்டாங்கப
ஞ்சாங்கங்களும் நிலத்திலேதோயும்படிவணங்குவாம் யானை
முகத்தினையுடைய விநாயகனதுபயபாததாமரைகளையு முள்
ளத்திலழுந்தப்பற்றுவாம் அழகுதானே நிரம்பியுறுகின்ற சிற
ப்பினையுடைய முருகவேளென்னுஞ் சுப்பிரமணியனுடைய வி
ரண்டுதிருவடிகளையுந் துதித்துவணங்குவாம் ஸ்ரீகண்டபரமே
சுரனெழுந்தருளியிராநின்ற திருக்கயிலாயப்பறம்பைக்காவ
ல்பூண்டருளும் பெருஞ்செல்வத்தினையுடைய ஸ்ரீநந்திகேசு
வரநாயனார் முதலியசந்தானாசாரியர்கள் சமயாசாரியர்க
ளாகியவிவர்களுடையதிருவடிகளையு முடியின்மீதுசிரோமகு
டமா யணிந்துகொள்ளுவாந் திருப்போரியென்னுந் திருந
கரத்தின் கண்ணெழுந்தருளிவாராநின்ற ஞானாசாரியனாகிய
சிதம்பரதேவனென்னுந் திருநாமத்தினையுடைய வெமதுசுவா
மிகளினது செந்தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளையு மித
யத்திலிருத்தியெமதுசெனனமரண துக்கங்களாகிய விடரி
னையொழித்துக் கொள்ளுவாம்.—எ-று.

கெசத்தின்பதாம்புயமென்ற தெறிசுடர்விளக்கிருக்குமி
டத்தையும் விளக்கென்றாற்போலக் கெசானனத்தினையுடைய
விநாயகனையுங் கெசமென்றுகுபெயராற் கூறியதெனக்கொள்
க. அட்டாங்கபஞ்சாங்கங்களு நிலத்திலேதோயும்படி வணங்
குவாமென்தற்குதாரணம்: தணிகைப்புராணம். "சென்னிதா
ளிருகன்னங்கடிருமுகம்வாய்புயங்க, ளென்னுமோரெட்டுஞ்
சென்னியிருகரமுழந்தாளைந்து, நன்னிலந்தோயத்தாழ்ந்துாய
ந்துபின்பதற்குப்பாங்கர், மன்னுபூங்கோயிலாக்கிச் குரவனை
வழிபாடாற்றி." எ-ம்,வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

செனனமரண துக்கங்களாகிய விடொன்றதற்குதாரணம்: குருந்திரட்டு. "பிறந்தவரிறத்தல்பிழையாதெனவறிந்தா, லுறுந்துயரொழிந்தினிய வுண்ணநினைவாரோ, மறந்துவிடயத்துமயலுற்றிடுதல்வான்மீ, திறந்தவனாயுச்சிவிழுவோனிடைகொளின்பம்." என்றும், தத்துவாமிர்தம். "பிணிகளுங்கவலையும்பேசிலேழ்கட, லணைதருமணலினுமனந்தகோடியா, லிணைதருபிறவியினிடரலாதொரு, கணமதுமிலதெனக்கண்டுநொந்தனன்." என்றும், தணிகைப்புராணம். "கருவினின்மழவிற்கற்குங்காலையிற்பருவமாறிற், பெருகியபொழுதிறேயிற் பிரிவினிற்பகையினீட்டும், பொருள்வயின்வேட்டதெய்தாப் புன்மையின்முதுமைதன்னின், மருவியதிழப்பிற்சாவின் வன்றுயர்மனிதர்க்குண்டே." என்றும், வயிராகதீபம். "உடலிதுற்பவத்தோரைம்பெருந்துயர்மாய்ந் துறுகணைத்துயரினெண்மடங்கா, லிடையுளதிதிக்கட்டுயரழுப்பறிவோங் கிளமையிற்பிணியுருவிடத்தும், விடலரும்பசிநோய்காமநோய் தணிப்பான்மிகுபொருடேடுதெறுயரீண், டடையினுமதனைக்காக்குதறுயர்வேந்தாயினுமிகுநராற்றுயரோ." என்றும், தேவாரம். "நடுவிலாக்காலன்வந்து நணுகும்போதறியவொண்ணா, தடுவனவைந்துபூத மவைதனக்காற்றலாகேன், படுவனபலவுங்குற்றம் பாங்கிலாமனித்தர்வாழ்க்கை, கெடுவதுப்பிறவிசீசிக் கிளரொளிச்சடையினாரோ." என்றும், சிந்தாமணி. "அடுகரிதொடரவீழ வைந்தலைநாகங்காண, விடிகிணற்றறுகின்வேரைப் பற்றிநான்றிடவவ்வேரைக், கடுகவோரெலியும்வந்து கறித்திடவதினின்றேனுக், கிடைதுளிதேனக்கின்பம் போலுமிப்பிறவியின்பம்." என்றும், காசிகண்டம். "கருவிடையழுந்துதுன்பமுநிலத்தின் கண்ணுறிற்கொடியவெந்நோயான், மருவுவெந்துயருநரைதிரையெய்தி வருந்துறுதுன்பமுங்கூ

ற்ரு, லுருவினையொருவுதுன்பமுமீட்டுங் கருக்குழியொன் றுறுதுயரும், வெருவரவெண்ணியின்பவீடதனின் மேவநன் குணர்தலேவேண்டும்." என்றும், சிவானந்தமாலை. "நீயு ஞ்சிறிதுபொழு தாணவமாய்நின்றுபா, ராயமன்றுணின் ரு டுமாண்டகையே, யோயாமலைம்புலனுயாடிப்பா ரானந்தத் தாண்டவம்விட், டென்பிறவித் துன்பறியவின்று." எ-ம், வ ரும். மற்றும்வருவனவற்ருற்காண்க.

மேற்றிருவிருத்தமிந்நூலினதனுபவ மனோலயத்துண் டா மனுபவமேயாகையா லிதனைக்கூறும்பொழுது மனோவி ருத்தியா யவ்வனுபவமு மொழியாதோவென்பாரைப்பற்ற, வஃதொழியாதென்ருேர் திட்டாந்தமுகத்தாற் கூறுவாமெனடு த்துக்கொண்டது.

நின்னினைவொழிவின் மன்னிடுஞ்சொரூபநிலைய தேமுத்தியின்முடிவென், றென்னருட்குரவனென்னி னைவகற்றியெனக்கருண்முத்தியின்முடிவைப், பின்னு மந்நினைவுகொண்டுயான்புகறல் பெருவயித்தியனெரு குருடன், றன்னிருளகற்றிக்கோலொழிப்பவும்பின்ரு னக்கோல்கைக்கொளல்போலும்.

இ-ள்.—உன்னுடையமனமொழிந்தவிடத்து நிலைபெற்று நிற்குஞ்சொரூபமாகிய பரமசிவம் அந்தவிடமே மோட்சமுடி வான விடமென் றென்னுடைய ஞானுசாரியரானவ ரென்னு டையமனதை நீக்குமுபாயத்தினு னீக்கி யெனக்கனுக்கிரக ம்பண்ணியமோட்சமுடிவாகிய சுவானுபவநிலையை நீங்கினவ ம்மனதைப் பிற்பாடுந் தழுவிக்கொண் டியானிந்நூலினைக்கூ றுவான்ருெடங்கலெப்படிப்போலவெனின் மகாவயித்தியனு

னவன்கோல்காட்டநடக்கு மோரந்தகனுடைய விழியினைம றைத்த படலத்தைநீக்கி யிருளையகற்றிப் பிரகாசத்தைக்காட் டிக் கோலைநீக்கிப்போட் டிப்பிரகாசங்காட்டியவழியே செ ல்லெனவு மப்பிரகாச மவன்விழிக்குக்கூசிப் பிற்பாடுந்தான ந்தக்கோலைக் கையிலேயெடுத்துக்கொண் டவ்வழிநடத்தல் போலுமாம்.—எ-று.

நின்னினைவொழிவின் மன்னிடுஞ்சொரூப மென்றதனு னினைவொழியவேயிந்திய வுணர்வுகணிங்கு மவைநீங்கினவி டத்துச் சொரூபமேநிலைபெற்று நிற்குமென்பது பெறப்ப ட்டது. இதற்குதாரணம்: பிரபுலிங்கலீலை. "இந்தியமோ ரொன்ருய் விட்டிடின்மற்றையொன்றுசாரு, முந்தியமனமழி ப்ப முற்றும்போமணியபாம்பி, னைந்தலைகளினுளொன்றை ய ரிந்திடின் மற்ரென்ருலஞ், சிந்திடுமிடறரிந்தாற் றீர்ந்திடுமொ ருங்குமாதோ." என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம். "பாசங்கழ ன்ருற் பசுவுக்கிடம்பதியா, மூசல்வடங்கழன்றதொவ்வாதோ நேசித்த - பற்றற்றகண்ணே பிறப்பறுக்கும்பாட்டுமக்கோ, மற்றைச்சமயமெங்குமாம்." என்றும், சிவஞானபோதம். "ஐம்புலவேடரி னயர்ந்தனைவளர்ந்தெனத், தம்முதல்குருவு மாய்த் தவத்தினிலுணர்த்தவிட், டன்னியமின்மையி னரன் கழல்செலுமே." என்றும், சிவஞானசித்தியார். "மன்ன வன்றன்மகன் வேடரிடத்தேதங்கி, வளர்ந்தவனையறியாதும யங்கிநிற்பப், பின்னவனுமென்மகனீ யென்றவரிற்பிரித்துப் பெருமையொடுந்தானாக்கிப் பேணுமாபோற், றன்னியவைம் புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத், துணைவனையுமறியாது தயருறுந் தொல்லுயிரை, மன்னுமருட்குருவாகி வந்தவரினீக்கி, மலம கற்றித்தானாக்கி மலரடிக்கீழ்வைப்பன்." எ-ம், வரும். மற்று ம்வருவனவற்ருற்காண்க. சொரூபமென்றதைப்பரமசிவமெ

ன்றதற்குதாரணம்: பாடுதுறை. "தோற்றுவதெல்லாஞ் சொரூபமாய்த்தோற்றவோர், மாற்றமருளி ஞனன்னேயென் னு, மாற்றமருளிய வல்லபங்கண்டெனக், காற்றுததிசய மன் னேயென்னும்." எ-ம்,வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. மனத்தைநீக்குமுபாய மியாதெனின் மேன்முத்திநிலைகூறுமி டத்துணர்த்துகிருராங்குக்கண்டுகொள்க. இருளகற்றிக்கோ லொழிப்பவும் பின்றுனக்கோல் கைக்கொளல்போலு மென் றதனுல் வயித்தியன்படலத்தைநீக்கிக் கோலையொழித்தொ ளியைக்காட்டவுங் கண்டவன் பின்னுந்தன்கட் கூசுதலான் டைகூடும்பொருட் டக்கோலை யெடுத்துக்கொண்டானுயினு மவனுக்கவ்வொளியு மகலாதுநின்றற்போல வாசிரியன்மன தையொழித் தனுபவநிலையைக்காட்டவுங் கண்டயானும் பி ன்னுமிந்நூல் கூறும்பொருட் டந்நினைவை யெடுத்துக்கொ ண்டேனுயினு மெனக்குமவ்வனுபவநிலையு மகலாதுநிற்குமெ ன்பது கருத்தாயிற்று. கோலொழிப்பவும் பின்றுனக்கோல் கைக்கொளல்போலுமென்றதற்குதாரணம்: ஒழிவிலொடுக் கம். "பழக்கங்கொடியதுபார் பாறையிலுங்கோழி, கிழிக் கும்பொலியைக்கிளறும் - விழித்தங்-குருடர்க்கொளிபகை யாய்க் கூசிக்கோல்போடா, ரருளைப்பகுக்குமான்மா." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

மேலிரண்டுசெய்யு ளொருதொடராய்நிட்களமாய் நி ன்றபரமசிவமடியேனைப்பொருந்துஞ் செனனங்களைப்போ க்கத்திருவுள்முயற்சிசெய்து சகளீகரித்துப் பேருமுருங்கொ ண்டு, திருவடிதிட்சைசெய் தனுக்கிரகிக்கத்தொடங்கியதை க்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

அருவதாயகிலகாரணமாகி யனந்தவானந்தமாய சிவா, யொருவில்பூரணமாய்நித்தமாய்ச் சத்தாயோங்

குறுசுத்தமாய்மாயை, தருகுறிகுணங்களொன்றுமில்லதுவாய்ச் சாற்றும்வேதாகமத்தளவாய்ப், பொருவில்பேரொளியாம்பரம்பொருடமியேன் புணர்பவம்போக்குவான்முயன்றே.

இ-ள்.—அருபமாய்ச் சருவபிரபஞ்சங்களுக்குங் காரணமாய் முடிவற்றவின்பமாய் ஞானமேசொருபமாய் நீக்கமின்றியெங்கு நிறைந்துநிற்பதாய் நித்தியத்துவமா யொருகாலத்து மழிவின்றிநிற்பதா யுயர்ச்சிபொருந்திய நின்மலமாய் மாயைதருகின்ற வடையாளங்கள் குணங்களொன்றுமில்லாததாய்ச் சொல்லப்பட்ட வேதாகமங்களுக்கு மளவுபடாததா யொப்பற்ற பெரும்பிரகாசமாய் விளங்காநின்ற பரமசிவமெளியேனைப் பற்றிவிடாதசென்னங்களை யொழிக்கும்பொருட்டுத் திருவுளமுயற்சிகொண்டு.—எ-று.

இதனுலுருவமின்றென்பதுந் தனக்கொருகாரணமின்றென்பது மற்றவின்பங்களைப்போல முடிவுபெறுதென்பதுந் தனக்கொருவ ரறிவிப்பதின்றித்தானேயறிவனென்பதும் நீக்கமுடனே கண்டிதமின்றென்பது மனித்தியமின்றென்பதுமெக்காலத்துமுள்ளதென்பதுந் தாட்சியு மசுத்தமுமின்றென்பது மருளையின்றியோர் குறிகுணமின்றென்பதும் போதவொழிவில் விளங்குவதென்பதுந் தனக்குத்தானேயொப்பாகிய பேரறிவனென்பதுஞ் சருவத்துக்குமேலாகிய பரமசிவமென்பது மதனையின்றி யொருவர்க்கொருவர் செனனமகற்றமாட்டாரென்பதும் பெறப்பட்டன. இதற்குதாரணம்: சிவஞானசித்தியார். "அறிவாயகிலகாரணமா யனந்தானந்தமாயருவாய்ச், செறிவாயெங்குநித்தமாய்த்திகழ்ந்தசத்தாய்ச்சுத்தமாய்க், குறிதான்குணங்களொன்றின்றிக்கூறும்வேதந்தனக்

களவாய்ப், பிறியாவனுபூதிகந்தனக்காய்நின்றதந்தப்பிரமந் தான்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. வேதாக மங்களுக்குமளவுபடாததென்றதற்குதாரணம்: திருமந்திரம். "ஆதாரமாறல்லவப்பானடமல்ல,வோதாவொளியலலவுண்ம ந்திரமல்ல, வேதாகமத்தால்விளங்கும்பொருளல்ல, சூதான மாநந்திசொன்னவுபதேசமே." என்றும், மெய்ம்மொழிச்சரி தை. "ஐந்துபுலனின்வழிபோகாதடக்குமதுவேயனுட்டான ஞ்,சிந்தையதனின்மலஞ்சேராத் திறமேசவுசமனோசுத்தி, வந் ததுவேநீராடன்மறைநான்கினுக்குமெட்டாத, வெந்தையெ னவேசோகஞ்செய் திருத்தலிறைபூசனையாமே." என்றும், சிவாகமார்த்ததரிசனம். "பன்னுமெந்நூல்களாலும் பகருமெ வ்வளவையாலு, மன்னுமிப்பொருளதென்கைவாசகஞானமா கு, முன்னுமவ்வுணர்விறந்தவுலப்பில்பேரின்பவெள்ளந், தன் னனுபோகமாகத்தான்றனிற்காண்பதொன்றே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (ரு)

தெருளருளுருவாய்க்கொடுதிருநாமஞ் சிதம்பர தேவெனப்புனைந்தேர், தருதிருப்போரிதனிலெழுந்த ருளித்தமியனேன்பவம்வெரீஇயடிதாழ்ந், துருகியே ற்றிடத்தன்னடிமுடிசூட்டி யொளிவளரத்தமத்தகஞ் செய், தருளினூற்பவந்தீர்தரமுத்திமுடிவை யறைகு துங்கேட்டியென்றருள்வான்.

இ-ள்.—தெளிவாகியஞானமே திருமேனியாய்ச் சகளீக ரித்துக்கொண்டு சிறப்புப்பொருந்திய திருநாமமுஞ் சிதம்பர தேவனென்று 'தரித்துக்கொண்டழகுவிளங்காநின்ற திருப் போரூரென்னுந் திருப்பதியின்கண்ணெழுந்தருளிவந் தெளிய

னாகிய யான் செனனங்களுக் கஞ்சித்திருவடியைவணங்கிநெஞ்சங்குழைந்து தோத்திரஞ்செய்யத் திருவுளமிரங்கி யடியேன்புன்றலைமேற் றனதுதிருவடியைச்சூட்டி யிதயத்தினிடத்தும் விழியினிடத்து மழுந்தப்பதிவித்துத் திருவடிதீட்சைசெய்து பிரகாசமிருந்த ஞானமயமாகிய திருக்கரத்தினையடியேனுஞ் சகலகேவலநீங்கிச் சுத்தஞானமயனாய் விளங்கும்படிக்குச் சென்னியின்மீதமயவமைத்து வொன்றுக்கும் பற்றாத வடியேன்மீது வைத்தபெருங்கருணையான் மோட்சமுடிவாகிய வுபதேசத்தை யுனதுசெனனங்க ணீங்கவுபதேசிக்கிறே னீயு முனதுமனமொழி மெய்களொருங்கிக் கேளும்பிள்ளாயென் றருளிச்செய்வான்.—எ-று.

மாயாவுருவன் மாயாவுருவினையே யானேய்ந்தவரெம்மனோரோ என்பாரைப்பற்றப் "பொருவில்பேரொளியாம்பரம்பொருடமியேன்புணர்பவம்போக்குவான்முயன்றே, தெருளாருளுருவாய்க்கொடுதிருநாமஞ்சிதம்பரதேவெனப்புனைந்தோர், தருதிருப்போரிதனிலெழுந்தருளியென்றார்" ஆகையாற் சிவமேகுருவடிவென்பது கருத்தாயிற்று. இதற்குதாரணம்: திருவாசகம். "அருபரத்தொருவனவனியில்வந்து, குருபரனாகியருளியபெருமையைச், சிறுமையென்றிகழாது.—அன்றியும், "சிவனெனயானுந்தேறினன்காண்க, வவனெனையாட்கொண்டருளினன்காண்க." என்றும், திருமந்திரம். குருவேசிவமெனக்கூறினனந்தி, குருவேசிவமென்பதுகுறித்தோரார், குருவேசிவமாகிக் கோனுமாய்நிற்குங், குருவேயுரையுணர்வற்றதோர்கோவே. அன்றியும், சுத்தசிவனேகுருவாய்வந்துதூய்மைசெய், தத்தனைநலகருள்காணவதிமூடர், பொய்த்தகுகண்ணனமனொன்பர்புண்ணிய, ரத்தனிவனென்றடிபணிவாரோ." என்றும், ஆனந்தருத்திரேசரந்தாதி. "குறியேதுமி

ல்லானென்குறிமாற்றக்குறியேற்றா, னறிவாளனுணர்தருத்தி ரேசம்பதியா, யுறைவானென்பதியெனக்கிங் கொழிக்கிற்ப விளமாயின், முறிமேனிதரித்தானென்முடைமேனிக்கழிப்பவே." என்றும், சிவப்பிரகாசம். "காட்டிடுங்கரணமொன்றுமில்லையேற்காணொணாதா, னாட்டியவிவற்றான்ஞான நணுகவுமொண்ணாமுன்ன, மீட்டியதவத்தினாலேயிறையருளுருவாய் வந்து, கூட்டிடுமிவற்றைநீக்கிக்குரைகழல்குறுகுமாறே." என்றும், திருவுந்தியார். "அகளமாயாருமறிவரியபொருள் சகளமாய்வந்ததென்றுந்தீபறத், தானாகத்தந்ததென்றுந்தீபற." என்றும், அவிரோதவுந்தியார். "எல்லாமுடையான்குருவாகியிங்கெம தல்லலறுத்தானென்றுந்தீபற, வவன்றாடொழுவோமென்றுந்தீபற." எ-ம்,வரும். மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. அடிமுடிசூட்டியொளிவளரத்தமத்தகஞ்செய்தென்றதற்குதாரணம்: ஞானவிளக்கம். "மேலவத்தைகீழவத்தை வீட்டிநிராலம்பச், சாலவறிவாகத்தரியென்று - வாலறிவன், கால்வைத்தான்சென்னியிலே கைவைத்தானென்னுளத்தின், பால்வைத்தான்றன்னுருவைப்பார்." என்றும், 'திருமந்திரம். "திருவடிவைத்தென்சிரத்தருணோக்கிப், பெருவடிவைத்தந்தபேர்நந்திதன்னைக், குருவடிவிற்கொண்டகோனையெங் கோவைக், கருவழிமாற்றிடக்கண்டுகொண்டேனே." அன்றியும், "இதையத்துநாட்டத்துமென்றன்சிரத்தும், பதிவித்துப்பாதம்பராபரனந்தி, கதிவைத்தவாறுமெய்காட்டியவாறும், விதிவைத்தவாறும்விளம்பவொண்ணாதே." அன்றியும், "உடல்பொருளாவியுதகத்தாற்கொண்டு, படர்வினைபற்றறப் பாவித்துக்கைவைத்து, நொடியிலடிவைத்துநுண்ணுணர்வாக்கிக், கடியபிறப்பறக்காட்டினனந்தியே." அன்றியும், "தன்னையறிந்திடுந்தத்துவஞானிகள், முன்னைவினையின்முடிச்சை

யவிழ்ப்பர்கள், பின்னைவினையைப்பிடித்துப்பிசைவர்கள்,சென்னிகைவைத்தசிவனருளாலே." அன்றியும், "திருவடிஞானஞ்சிவமாக்குவிக்குந், திருவடிஞானஞ்சிவலோகஞ்சேர்க்குந், திருவடிஞானஞ்சிறைமலமீட்குந், திருவடிஞானந்திண்சித்திமுத்தியே." என்றும், சிவஞானக்கலம்பகம். "அடங்கவெலும்புந்தோலுமா யருவருப்புற்றமிழ்கின்ற, வுடம்பைநானென்றிருந்தேனையொழிவில்கருணைச்சிவஞானி, கடந்தபிரமநீயெனவேகழற்காலென்புன்றலைவைத்தான், முடங்குசுருள்வாளுய்க்கொருபொன் முடிசூட்டினனெம்பெருமானே." என்றும், போற்றிப்பஃறொடை. "கண்ணருளாலேக்கிக்கடியபிறப்பாற்பட்ட, புண்ணுமிருவினையும்போயகல-வண்ணமலர்க், கைத்தலத்தைவைத்தருளிக் கல்லாயநெஞ்சுருக்கிமெய்த்தகைமையெல்லாம்விரித்தோதி யொத்தொழுகுஞ்,சேணுரிருள்வடிவஞ் செங்கதிரோன்பானிற்பார், காணுதொழியுங்கணக்கேபோ லாணவத்தி, ஞதிகுறையாமலென்பாலணுகாம னீதிநிறுத்துநிலைபோற்றி." என்றும், சிற்றம்பலநாடியார். "இல்லாவுடலும்பொருளும் நிலையெனநின்றுணரும், பொல்லாதபுன்மையர்புன்மையை நீத்துப்புலன்வழியிற், செல்லாதொழித்தசிற்றம்பலநாடிசிரபுரத்தோ, னெல்லாம்பொய்யென்றிருபாதம்வைத்தானின்பமேலிட்டதே." எ-ம்,வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. முத்திமுடிவையருளிறுற்பவந்தீர்தரவறைகுதமென்றதற்குதாரணம்: திருமந்திரம். "கறுத்தவிரும்புகனகமதானன்,மறுத்திரும்பாகாவகையதுபோலச், குறித்தகுருவருள்கொண்டவப்போதே, மறித்தும்பிறவியில்வந்தணுகாரோ." என்றும், வீராகமம். நீறுகோமயமதாகாநெய்யிருங்கீரமாகாச், சாறுகோதாகாமீட்டுந்தண்டுலநெல்லதாகாக், கூறுதாம்பிரம்பொன்னுகிற்குலவுமுற்செம்பதாகா;

வாறுபோலாசான்பாதமருவினோர்பவம்புகாரே.'' எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (ச)

மேற்றிருவிருத்தந் திரிபிடியென்றுகூறு ஞாதுருஞான ஞேயங்களே சருவப்பிரபஞ்சமாய் நிற்பதாதலாலவையிற்றின் முதனின்றஞாதுருவைக் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

ஞாதுருஞானஞேயமென்றுலகினவின்மறையாகமங்கலைக, ளோதுறுமவற்றின்ஞாதுருவாவதுணர்வு தானென்பதைமறந்து, பேதமாமுடலைத்தானெனக்கருதிப்பெரும்பொருட்சார்புயிர்ச்சார்புந், நீதினித்தியமாய்க்கொண்டவத்தைகளுட்சென்றுழல்கின்றவான்மாவாம்.

இ-ள்.—ஞாதுருவென்றும் ஞானமென்றும் ஞேயமென்று முலகத்தின்கட் சொல்லப்பட்ட வேதாகமபுராணசாத்திர கலைக்கியானங்கள் கூறுகிற்கு மிங்ஙனங்கூறியவற்றின் முதனின்றஞாதுருவாவதேதென்னி லறிவேதனதுவடிவென்னுஞ் சுபாவத்தைமறந்துபோய்த் தானல்லாது தனக்கன்னியமாய் நின்றதேகத்தை யனன்னியமாய்த்தானென்றே கருதிக்கொண்டு தேகாபிமானியாய் மிகுதியுடைய பொருட்சார்பென்னுந் தனதானியவத்திராபரணங்களையு முயிர்ச்சார்பென்னுந் தாய்தந்தை பெண்டுபிள்ளையாகிய குடும்பத்தையுந் நீதின்றிய நித்தியப்பொருளென்று நம்பிக்கொண்டு சாக்கிராதியவத்தைகளிலேபுகுந்துழலாநின்றவான்மாவாம்.—எ-று.

உணர்வுதானென்பதை மறந்தெனவே மறவாதுணர்வே தானெனநின்றது. சுத்தஞாதுருவென்பதுந்தானேபெறப்படும். இதிற்பேதமாமுடலைத்தானெனக் கருதியென்றதற்குதார

ணம்: ஞானவாசிட்டம். "மொய்யுடனுனேயென்னின்மூவே ழுநரகுமஃதே, வெய்யவெந்துயராமேனு மெய்யைநானென் னவேண்டா, மையமில்கேள்விநல்லோர்நினைவரோவனைத்தா மூனுங், கையுறத்தின்பரோனுநாய்ப்பிணங்கவரார்நீசர்." அன் றியும், நாமுடலென்னுமாசான் ஞானக்கண்குருடாய்ப்போகு ந்,தோமறவதனைத்தூரத்துரப்பதே சோதிஞான, மாமுகிலி லாநிலாப்போல்வயங்கிடுமனையகண்ணு, லேமுறும்பிறவிவே லையிருங்களையெளிதிற்றேன்றும்." அன்றியும், மூகமாய்ச்ச டமாய்ச்சுகாசுகங்களிலே மூழ்கியோர்பயனறவருந்துந், தே கமார்நீயாரசோவகோவிதோர்சித்திரமிருந்தவாகாணு, யேக மாய்மெய்யாயிலங்கியபிரமமெங்குமாயிருக்கவுந்தோன்றுச், சோகமாய்ப்பொய்யாய்விளங்குறுமாயைதோன்றிடாதிருக் கவுந்தோன்றும்." என்றும், திருவாசகம். பொத்தையூன் சுவர்புழுப்பொதிந்துளுத் தசும்பொழுகியபொய்க்கூரை, யி த்தைமெய்யெனக்கருதிநின் றிடர்க்கடற்சுழித்தலைப்படுவே னை, முத்தமாமணிமாணிக்கவயிரத்தபவளத்தின்முழுச்சோ தி, யத்தனாண்டுதன்னடியரிற்கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே. என்றும், அவிரோதவுந்தியார். "அழிதேகமன்னுயிர்க்கன்னி யமேயேனும் பழமோகத்தால்யானென்றுந்திபற, பற்றுமை யொற்றுமையுந்திபற." என்றும், சிவாகமார்த்ததரிசனம். 'தானலாதொன்றுதன்னைத்தானெனக்கருதிக்கொண்டே, யா னெல்லாஞ்செய்தேனென்னுஞானமஞ்ஞானமத்தா, லீனமாம் வினையிரண்டாமிருவினையாலுடம்பா, மூனமாருடம்பாலூழா மூழினுலாகாதுண்டோ." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்று ற்காண்க. பொருட்சார்புயிர்ச்சார்புகளைத்தீதின்றியநித்தியப் பொருளென்றுநம்பிக்கொண்டென்றதற்குதாரணம்: உபதே சகாண்டம். "மக்களைநிதியைப்பேதைமகளிரைமருங்குசூழ்

ந்த, வொக்கலைநோக்கியேமாந்துறுகதிநோற்கலாராய், மிக்கி
ழிப்ரியத்தாழ்வர் மென்சிறுபறவைகண்டந், தொக்கவெஞ்சு
ழனுக்கண்டைகொண்டுவிண்டுயலாதன்றே." என்றும், வயிரா
கதீபம். "கயல்விழிமனைவியனைமுதலியவாங் கட்டதுதனை
யெனதெனவு, மியல்பதாமசுத்தமாதியாருடற்கட்டிதனையா
னெனவும்வைத்தெனுமோர், மயலதாமிருளைத்துறவெனுமொ
ளியான்மாற்றிநெஞ்சகத்தினைவிளக்கஞ், செயலினிந்நூற்குப்
பெயர்வயிராகதீபமென்றுரைத்திடப்படுமால்." என்றும், தணி
கைப்புராணம். "மனைக்குரிமனையாடன்னைவாய்த்தநன்மைந்
தர்தம்மைக், கனைத்தலைசுருட்டும்வேலைக்கடனிகர் செல்வந்த
ன்னை, யெனைத்தையுமிலம்பாடென்றேயிம்மெனத்துறந்துபெ
ம்மான், றனைச்சரணடைந்துளாரோதனைநிகரில்லாச்செல்வர்."
என்றும், அஞ்ஞவதைப்பரணி. "வந்தவழிக்கண்வந்திலர்போ
கும்வழியினும்வருவாரலரிடைவழியார், தந்தைமகத்தாய்த
ன்னொடும்வந்தார்தாரமுமுற்றார்தாமுமெலாமே." என்றும்,
தத்துவாமிர்தம். "கள்ளக்கோலக்கருங்குழன்மாதர்பான்,
முள்ளித்தேனைமுனிந்தெழுமுத்தியாம், வெள்ளத்தேனைவிரு
ம்பும்விடையினு, னெள்ளிற்போதுமிராதகன்றேகினான்." எ
ன்றும், தேவாரம். அருத்தமுமனையாளொடுமக்களும், பொ
ருத்தமில்லைபொல்லாததுபோகட்டுங், கருத்தன்கண்ணுதல
ண்ணல்காட்டுப்பள்ளித், திருத்தன்சேவடியைச்சென்றுசே
ர்மினே." என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம். "நாடுநகர்வீடுடையா
டாய்தந்தைநட்புமக்கள், மாடுகுலம்பொன்னுடம்பின்வாத
னைகள்கூடத், தொடுத்தவலைக்கண்ணித்தொடக்கிதனையிப்போ,
விடப்பெறுவாரோன்பிறப்பார்மேல்." என்றும், குகைநமசி
வாயர். "கள்ளிக்குமாலாக்கிக்காற்குவிலங்காக்கிப், பிள்ளைக்
கடையாணிபின்னிறுக்கி - மெள்ளக்- கடுமிடறென்சோனே

சன்கற்பித்துயிரைப்-படுகுழியிற்பாச்சினத்தைப்பார்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. சாக்கிராதியவத்தைகளிலேபுகுந்துழலாநின்ற வான்மாவென்றதற்குதாரணம்: சிவஞானசித்தியார். "சாக்கிரமுப்பத்தைந்துநுதலினிற்கனவுதன்னி, லாக்கியவிருபத்தைந்து களத்தினிற்சுழுனைமூன்று, நோக்கியவிதயந்தன்னிற் றுரியத்திலிரண்டுநாபி, நோக்கியதுரியாதீதறுவலின் மூலத்திலொன்றே." அன்றியும், படைகொடுபவனிபோதும்பார்மன்னன்புகும்போதில்லிற், கடைதொறும்விட்டுவிட்டுக்காவலும்விட்டுப்பின்ன, ரடைதருந்தனியேயந்தப்புரத்தினிலதுபோலான்மா, வுடலினிலைந்தவத்தையுறுமுயிர்காவலாக." எ-ம், வரும. மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (ரு)

மேலிரண்டுசெய்யுளான்முற்கூறிய திரிபிடிமூன்றனுளிடைநின்ற ஞானத்தையு மதனதுபெயர்களையுங் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

கலைகளினியம்புஞான மாவதிவண்கழறியஞாது
ருவென்னு, மலைவுறுமான்மாவாயவன்மனமோடுகூடுங்
கிஞானேந்தியமென்று, மிலகுமெய்வாய்கண்மூக்குறு
செவியினிடமதாய்நின்றுறுபுலனை, நலனுறுவிருப்பும்
வெறுப்புமாய்நாடல் ஞானமாமிதன்பெயர்சிலவால்.

இ-ள்.—கலைக்கியானங்களிற் கூறுகின்ற ஞானமாவதேதென்னில், இவ்விடத்துக் கூறிய ஞாதுருவென்னு மயக்கத்தைப் பொருந்திய ஆன்மாவாயவன்மனதோடுகூடி ஞானேந்தியமென்னும் பெயரினையுடைத்தாய் விளங்காநின்ற மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்று உறுகின்ற பொறிக

ளினிடமாய் நின்று அதனிற் பொருந்தாநின்ற விடயங்களை நன்குறுவிருப்புந் தீங்குறுவெறுப்புமாய்க் காண்டலே ஞானமாம் இந்த ஞானத்துக்குப்பெயர்கள் சிலவுண்டு.—எ-று.

நலனுறுவிருப்பென்கையாற் றீங்குறுவெறுப் பென்கை தானேபோதரும். ஆவீற்றசை. இதற்குதாரணம்: பிரமகீதை. "தேசுறுவிழியாற்கண்டு செவிகளாற்சொற்கள்கேட்டு, நாசியாற்கந்தங்கொண்டுநாவினூலிரதந்துய்த்துப், பூசியதோலினூலேபுலப்படப்பரிசமுண்டிங், காசறவுடலினிற்குமறிவதானூன்மாவாவான்." என்றும், கந்தரநுபூதி. "கைவாய்கதிர்வேல்முருகன்கழல்பெற், றுய்வாய்மனனேயொழிவா யொழிவாய், மெய்வாய்விழிநாசியுடன்செவியோ, டைவாய்வழிசெல்லுமவாவினையே." என்றும், தேவாரம். "மூக்குவாய்செவிகண்ணுடலாகிவந், தாக்குமைவர்தம்மாப்பையவிழ்த்தரு, ணோக்குவானமைநோய்வினைவாராமே, காக்குநாயகன்கச்சியேகம்பனே." என்றும், நாலடியார். "மெய்வாய்கண்மூக்குச்செவியெனப்பேர்பெற்ற, வைவாயவேட்கையவாவினைக்-கைவாய், கலங்காமற்காத்துய்க்கு மாற்றலுடையார், விலங்காமல்வீடுபெறும்." எ-ம், வருமா. மற்றும்வருவனவற்றுற் காண்க. (கூ)

விடயஞானமெனப்பொய்யறிவென்ன விளங்கெதிர்விடயமேயென்ன, வடைதருநாமமிதுசுகதுக்கத்தழுத்திமேற்பிறப்பினைக்கொடுக்கு, மடனுறுகொடும்பொய்ஞானமாமிதனை மருவுமெஞ்ஞானமாய்ப்பந்தங், கடிதருதுரியஞானமாய்ச்சொரூபஞானமாய்க் கருதலாகாதால்.

இ-ள்.—முற்கூறியஞானத்துக்கு விடயங்களை யறிவிக்கையால் விடயஞானமென்றும் ஒன்றறியும்போதொன்றறியாமையாற் பொய்யறிவென்றும் போதத்தால்விளங்கவெதிரிட்டுக்காண்கையால் விளங்காநின்ற வெதிர்விடயமென்றும் பெயர்கள்பொருந்தாநிற்கு மிந்தஞானமானது ஆன்மாவைச்சுகதுக்கங்களி லழுத்தி மேலும் பிறவியில்வீழ்த்தாநிற்குமறியாமையையுடைய கொடியபொய்ஞானமேயாம் இந்தஞானத்தை யெக்காலத்து மெவ்விடத்தும் பொருந்தாநிற்கு நித்தியத்தையுடைய மெய்ஞானமாகவும் பாசங்களைக்களைந்து விளங்காநின்ற துரியஞானமாகவும் சொரூபத்தைவிளக்காநின்ற சொரூபஞானமாகவு நினைக்கலாகாது.—எ-று.

இது சுகதுக்கத்தழுத்தி மேற்பிறப்பினைக்கொடுக்குமடனுறுகொடும்பொய்ஞானமாமெனவே,இஃது அசுத்தஞானமென்பதும் இதனைமெஞ்ஞானமாய்த் துரியஞானமாய்ச் சொரூபஞானமாய்க் கருதலாகாதெனவே, அங்ஙனங் கருதும்படிக்குநிற்பதோர் சுத்தஞானமுண்டென்பதும் பெறப்பட்டது. இந்தச்சுத்தஞானத்துக்கு எக்காலத்துமழிவின்றிமெய்ம்மையாய் விளங்குகையான் மெஞ்ஞானமென்றும் பாசங்களையகல்வித்துவிளங்குகையாற் றுரியஞானமென்றுஞ் சொரூபத்தைத் தரிசிப்பிக்கையாற் சொரூபஞானமென்றும் பெயராயிற்று. ,இதிலொன்றறியும்போதொன்றறியாமையாற் பொய்யறிவென்றதற்குதாரணம்: சிவஞானசித்தியார். "ஒருபுலனுகரும்போதங் கொன்றிலையொன்றின்பாலும், வருபயன்மாறிமாறிவந்திடுமெல்லாமாயு, மொருபொழுதுணரினுண்டாமில்லதிவ்வல்லல்வாழ்க்கை, மருள்கனவதுவும்போல மாயும்பின்மாயமன்றே." என்றும், சிவஞானபோதம். "ஒன்றறிந்ததொன்றறியாதாகியுடன்மன்னி, யன்றும்புலனுயவஞ்செழுத்

தை - யொன்றறித, லுள்ளதேயாயினது நீ தனித்தனிக்கண், டுள்ளலவையொன்றல்லையோர்." எ ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. இந்தஞானமானது ஆன்மாவைச்சுகதுக்கங்களிலமுத்திமேலும் பிறவியில்வீழ்த்தாநிற்கு மென்றதற்குதாரணம்: திருவாசகம். "இந்திரியவயமயங்கியிறப்பதற்கே காரணமா, யந்தரமேதிரிந்துபோயருநரகில்வீழ்வேற்குச், சிந்தனையைத்தந்தென்னைச்சிவமாக்கியாண்டானை, யந்தமிலா வானந்த மணிகொடில்லைகண்டேனே." என்றும், தேவாரம். "வென்றிலேன்புலன்களைந்தும் வென்றவர்வளாகந்தனுட், சென்றிலேனுதலாலேசென்னெறியதற்குஞ்சேயே, னின்றுளேதுளும்புகின்றேனீசனேனீசனேயோ,வின்றுளேனுளையில்லேனென்செய்வான்றோன்றினேனே." அன்றியும், "படுகுழிப்பௌவத்தன்னபண்டியைப்பெய்தவாற்றுற், கெடுவதிம்மாயவாழ்க்கை காண்டொறுங்கேதுகின்றேன், முடுகுவரிதனுளைவர்மூற்கோலவர்களோடு, மடியனேன்வாழுமாட்டேனுரூர்மூலட்டனுரே." என்றும், அவிரோதவுந்தியார். "அசுணதிக்கோரொன்று லைம்புலனுலுமிசையுமேற்கேடெமக்குந்தீபற, வெங்ஙனமுய்துமென்றுந்தீபற." என்றும், அமுதசாரம். "சிந்தாகுலமனிதர்சீசெவிமுதலா, மைந்தாலுமீடழியவல்லரோ - வைந்திலொரு, வேட்கையசுணமிபம்விட்டின்மீன் வண்டிவைகள்? கேட்கைமுதலொன்றொன்றின்கேடு" எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. மடனுறுகொடும்பொய்ஞானமாமென்றதற்குதாரணம்: தேவாரம். "புள்ளுவரைவர்கள்வர்புனத்திடைமறைந்துநின்று, துள்ளுவர்குறைகொள்வர்தூநெறிவிளையவொட்டார், முள்ளுடையிவர்கடம்மைமுக்கணுன்பாதநீழ, லுள்ளிடைமறைந்துநின்றங்குணர்விலெய்யலாமே." அன்றியும், "பொய்யனைத்தையும்வி

ட்டவர்புந்தியுள், மெய்யனைச்சுடர்வெண்மழுவேந்திய, கையனைக்கச்சியேகம்பமேவிய, வையனைத்தொழுவார்க்கில்லையல்லலே." என்றும், திருவாசகம். "அடற்கரிபோலைம்புலன்களுக்கஞ்சியழிந்தவென்னை, விடற்கரியாய்விட்டிடுதிகண்டாய்விழுத்தொண்டற்கல்லாற், றொடற்கரியாய்சுடர்மாமணியேசுடுதீச்சுழலக், கடற்கரிதாயெழுநஞ்சமுதாக்குங்கறைக்கண்டனே." அன்றியும், "மாறுபட்டஞ்சென்னைவஞ்சிப்பயானுன்மணிமலர்த்தாள், வேறுபட்டேனைவிடுதிகண்டாய்வினையேன்மனத்தே, யூறுமட்டேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே, நீறுபட்டேயொளிகாட்டும்பொன்மேனிநெடுந்தகையே." என்றும், பொன்வண்ணத்தந்தாதி. "ஒழித்தேன்பிறவியை யூர்ந்தேனுவகையையோங்கிற்றுள்ள, மிழித்தேனுடம்பினையேலேன்பிறரிடையிம்மனையும், பழித்தேன்பழியேவிளைக்கும்பஞ்சேந்தியக்குஞ்சரமுந், தெழித்தேன்சிவனடிசேர்ந்தேனினிமிகத்தெள்ளியனே."என்றும்,திருவம்மானை."மெய்யானதொன்றுமேமெய்ம்மைகாணம்மானை, மெய்யன்றிமற்றெல்லாமித்தைகாணம்மானை." என்றும், திருவாய்மொழி. "ஆவிதிகைக்கவைவர்குமைக்குஞ்சிற்றின்பப், பாவியேனைப்பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ, தாவிவையங்கொண்டதடந்தாமரைகட்கே, கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோ."எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. எக்காலத்துமெவ்விடத்தும்பொருந்தாநிற்கு நித்தியத்தையுடைய மெய்ஞ்ஞானமென்றதற்குதாரணம்: அஞ்ஞவதைப்பரணி. "புன்லினமிழாதுககனமிசையூதைபொருதவலையாதபொருளதா, யனலினெரியாதபடையி னழியாதவறிவையறிவீர்கடிறமினோ." என்றும், திருமந்திரம். "அறிவுக்கழிவில்லை யாக்கமுமில்லை, யறிவுக்கறிவல்லாதாதாரமில்லை, யறிவேயறிவையறிகின்

றதென்றிட், டறைகின்றனமறையீறுகடாமே.'' என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம். "உதியாதுளதாகியோங்கிப்பேராம, லதிசூக்குமங்குறைந்தாகாமற் - பதையாத, வாகாயமுங்காலும் போலவசைவற்ற, தேகாண்பரிபூரணம்.'' என்றும், சிவஞானசித்தியார். "ஞானத்தால்வீடென்றேநான்மறைகள்புராணநல்லவாகமஞ்சொல்லவல்லவாமென்னு, மூனத்தாரென்கடவாரஞ்ஞானத்தாலுறுவதுதான் பந்தமுயர்மெஞ்ஞானந்தா, ஞானத்தாலதுபோவதலர்கதிர்முன்னிருள்போலஞ்ஞானம்விடப்பந்தமறுமுத்தியாகு, மீனத்தார்ஞானங்களல்லாஞானமிறைவனடிஞானமேஞானமென்பர்.'' எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றூற்காண்க.

மேற்றிருவிருத்தமுற்கூறிய திரிபுடிமூன்றனுட்கடைநின்ற ஞேயத்தைக் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

பன்னியஞேயமாவதுபூத பெளதிகமாம்பதார்த்தங்க, ளன்னவைமொழிபினெதிர்விடயங்களாமவை ஞேயமாமன்றித், துன்னுறுசிவமாகியவறிவினுக்குஞ் சொல்லுவர்ஞேயமென்ருருபே, ரின்னதென்னெனநீமயங்கலை புணர்தியிசைந்திதுவது வெனப்பகுத்தே.

இ-ள்.—முற்கூறிய ஞேயமாவதியாதென்னிற் பூதங்களானவை தடித்துப்பெளதிகமாய் விரிந்தான்மாவைச் சிவத்திற்சேராமற் பராமுகஞ்செய்து துன்பப்படுத்தாநின்ற சத்தாதிவிடயங்கள் அவைகளைக்கூறுமிடத்து எதிர்விடயங்களேயாம் அவைகளே ஞேயமெனப்பெயர்பெற்று நிற்கும் அஃதல்லாமலும் நிலைபெற்றவறிவுச்சொரூபமாகிய பரமசிவத்துக்

கு ஞேயமென்றொருபெயர் கூறுநிற்பர்க ளிங்ஙனம்விடயங்களையுஞ் சிவத்தையுமிரண்டுஞேயமாய்க் கூறவேண்டுவதென்னென்று நீ மயங்கத்தேவையில்லை முதற்கூறியதிருவிருத்தங்களிற் சுத்தஞாதுருவுஞ் சுத்தஞானமும் பெறப்படுகையாலித்திருவிருத்தத்திற் சுத்தஞேயமும்பெறவேண்டிச் சிவத்தையு ஞேயமென்றதென வுன்கருத்தொத்து இதுசுத்தஞேயமெனவு மஃதசுத்தஞேயமெனவும் பகுத்தறிந்துகொள்ளுவாயாக.—எ-று.

இன்னதென்னெனநீமயங்கலை யிசைந்திதுவது வெனப் பகுத்துணர்தி யென்றதனாற் சுத்தஞாதுரு சுத்தஞானஞ் சுத்தஞேயமெனவு மசுத்தஞாதுரு வசுத்தஞான மசுத்தஞேயமெனவுந் திரிபிடி இரண்டுவகைப் பட்டிருக்குமறிந்து கொள்ளுதியென்பதாயிற்று. இதனுன்மோட்சநிலையிற் சுத்தத்திரிபிடியு மாகாதென்பதை மேன்மோட்சநிலைகூறிய மன்னிருவெண்ணுஞ்செய்யுளினமூந்தலே சொரூபமென்றதனாற்பெறப்படும் ஆங்குக்கண்டுகொள்க. பூதங்களானவை பௌதிகமாய்விரிந்தான்மாவைச்சிவத்திற்சேரமற் பராமுகஞ்செய்து துன்பப்படுத்துமென்றதற்குதாரணம்: ஆனந்தருத்திரோசரந்தாதி "படுவதொன்றிலைத்துன்ப மலானெடும்பவுதிகத்திடைப்பண்பினெஞ்செய்து, விடுவதேவிடுத்தாலெழிற்காஞ்சியின்மேவுமானந்தருத்திரோசத்தனைத், தொடுவதாம்பயனெய்துறுமெய்துறிற் சூழ்ந்தவல்வினைமூலமலத்தோடுங், கெடுவதாம்வை கெட்டிடினெய்துமாற்கேடிலாப்பரமானந்தவெள்ளமே." என்றும், சிவப்பிரகாசம். "பந்தமானவையறுத்துப்பவுதிகமுழுவுமெல்லைச், சந்தியாதொழியாதிங்குத் தன்மைபோல்வினையுஞ்சாருமந்தமாதிகளில்லாதவஞ்செழுத்தருளினாலே, வந்தவாறுவாசெய்வாவாதியாபேதியாவே." என்றும், சிவான

ந்தமாலே. "சீதமுடன்வெம்மைசெறிந்துமிகச்சலிக்கும், வாதமழைதடித்துவானிலிடி-தீதில், கவுரியொருபாகன்கருணையினாலாகும், பவுதிகமீதென்றேபகர்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. சிவத்தையும் ஞேயமென்றதற்குதாரணம்: சிவப்பிரகாசம். "தேசுறமருவுமான்மதெரிசனமான்மசுத்தி, யாசிலாவான்மலாபமாகமூன்றுருமூன்றும், பாசமதகலஞானம் பற்றருன்பணியைநீத்த, லேசின்ஞேயத்தழுந்தலெனுமிவற்றடங்குமன்றே." என்றும், திருமந்திரம். "ஞேயத்தேநின்றோர்க்குஞாநாதிநீங்கிடு, ஞேயத்தில்ஞாதருஞேயத்தில்வீடாகு, ஞேயத்தின்ஞேயத்தைஞேயத்தையுற்றவ,ராயத்தினின்றவறிவறிவோரே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (அ)

மேற்றிருவிருத்தந்திரிபிடியற்றுற் பிறப்புஅற்றுந் திரிபிடியுற்றுற் பிறப்பு உற்று நிற்குமாகையாற் றிரிபிடி நீங்கிச்சொரூபஞானத்தைப் பெறல்வேண்டுமென் றருளிச்செய்வானெடுத்துக்கொண்டது.

ஓதுமிந்நேயஞானஞாதுருவுமொழித்திடிற் பிறப்பும்விட்டொழியும், பேதுறுமிந்தத்திரிபிடிதனைநீபிடித்திடிற்பிறப்புனைப்பிடிக்கு,மாதலாலோதுந்திரிபிடிதனைநீயகன்றுயர்சொரூபஞானத்தைக்,கோதறவடையச்சூட்சியுங்குறுக்கிக்கூறுதுங்கேளெனக்கூறும்.

இ-ள்.—விளம்பாநின்ற ஞேய ஞான ஞாதுருவென்னுமூன்றினையுமொழித்தவிடத்துப் பிறவித்துன்பமு முன்னைவிட்டொழிந்துபோம் அறியாமையைச் செய்யாநின்ற இந்தமுப்பிடியினையு நீபற்றிக்கொள்ளுவையாயிற் பிறவித்துன்பமுமு

ன்னைவிட்டுநீங்காதுபற்றிக்கொள்ளு மாகையான் முற்கூறி யமுப்பிடிகளையு நீவிட்டுநீங்கிச் சருவத்துக்குமேன்மையாய் விளங்காநின்ற சொரூபஞானமென்னும் பெயரினையுடைய சுவாநுபவத்தை மனமுதலாய ஞானேந்தியங்களு மவைகளாலபகரிக்கப்பட்ட விடயங்களும் அவ்விடயங்களால் விளையாநின்ற விருப்புவெறுப்புகளுமாகிய குற்றங்கணீங்கிப் பொருந்தத்தக்கதாக வுள்ளவுபாயமும் விரிவின்றிச் சுருக்கத்திலே கூறுகின்றேன் மனமொழிமெய்க ளொருங்கிக்கேட்பாயாகவென்றருளிச்செய்வான்.—எ-று.

மனமுதல்விருப்புவெறுப்பீருய்க்கூறியவனைத்துஞ்சொரூபஞானத்திற்குத்தடையாகலா னவைகளைக்கோதென்றார். சொரூபஞானத்தையடையத்திரிபிடியகலவேண்டுமென்றதற்குதாரணம்:பிரபுலிங்கலீலை. "ஞேயஞானஞாதுருவெனுமிவை பலநிற்கு, மாயின் வேறறுமுத்தியன்றதுசகமாமென்,றேயுமாறிதுவதுவெனுஞ்சுட்டிலாவியல்பை, மாயைமாறியதேவிபாலருளினன்வள்ளல்." என்றும், சிவஞானசித்தியார். "பரஞானத்தாற்பரத்தைத்தரிசித்தார்பரமே, பார்த்திருப்பர்பதார்த்தங்கள்பாரார்பார்க்க, வருஞானம்பலஞானமஞ்ஞானவிகற்ப, வாச்சியவாசகஞானம்வயிந்தவத்தின்கலக்கந், தருஞானம்போகஞாதுருஞானஞேயந், தங்கியஞானஞ்சங்கற்பனைஞானமாகுந், திருஞானமிவையெல்லாங்கடந்தசிவஞானமாதலினற்சீவன்முத்தர்சிவமேகண்டிருப்பர்." என்றும், போரூர்முறை. "காட்டுவதுங்காண்பதுவுங்காட்சியும்போய்நின்றவின்ப, வீட்டினிடைதுயின்றேன்வேசரிக்கைதீர்வேனோ, மாட்டின்மிசையேறும்மகதேவர்சேயேநின்றாட்டுணையேதஞ்சஞ்சமரபுரிநாயகமே." என்றும், திருவம்மானை.

"காண்பானுங்காட்சியுங்கைவிட்டேனம்மானே, கைவிட்டவி ன்பங்களைகாணேனம்மானே." எ-ம், வரும. மற்றும்வருவன வற்றுற்காண்க. (௯)

மேலிரண்டுசெய்யுளானீண்டுக்கூறிய திரிபிடிமூன்றனு ள் ஞாதுருவானவன் ஞானத்தைப்பொருந்தி ஞேயத்தைக் கூடி விருப்புவெறுப்புற்றுப் பந்தப்பட்டுநிற்குமுறைமையை யருளிச்செய்வானெடுத்துக்கொண்டது.

ஞாதுருவெனுமான்மாநீநவின்மனனேடுங்கூடி,
யோதுகண்ணிடமாய்நின்றிங்கொரு வெள்ளிப்பணத்
தைப்பார்க்கக், கோதுறுகருக்கன்வெள்ளியாயிற்கூர்
தருவெறுப்புந், தீதினற்பணமதாயிற்செறிவிருப்பமு
மாய்நிற்பை.

இ-ள்.—ஞாதுருவென்று கூறுமான்மாவாகிய நீ ஞான மென்று கூறுமனத்தோடுங்கலந்து ஞானேந்தியமென்று கூறுங்கண்ணிடமாய்நின்று இவ்விடத்து ஞேயமென்றுகூறு மொருவெள்ளிப்பணமாகிய விடயத்தைக்கண்டமாத்திரத்தி ற் குற்றம்பொருந்திய கருக்கன்வெள்ளியாயி னிரம்பாநின்ற வெறுப்பாயு மதுகுற்றமற்றுவிளங்காநின்ற நல்லபணமேயா யின் மிகுந்தவிருப்பமுமாயே நிற்பை.—எ-று.

இதனுன் ஞாதுருவாகியவான்மா ஞானமாகியமனத்தை யுமிந்தியத்தையும்பொருந்தி ஞேயமாகியவிடயத்தைப் பொ சிக்கும்போதுளவாகிய விருப்புவெறுப்பே கன்மமென்பதா யிற்று. (௧௦)

இதனைநீவிட்டுமற்றென்றெதிருறக்கண்டபோ
துங், கதுமெனமுன்னம்போலக்கருதிருவினையாய்நி

ற்பை, யுதுவிரண்டிடமும்பெத்தத்திசையுனக்குணர்ந்துகொண்ணீ, மதிதருபெத்தநீங்குமிடமிப்பால்வகுப்பன்கேட்டி.

இ-ள்.—இந்தப்பணமாகியவிடயத்தை நீ விட்டுநீங்கி வேறோர்விடய மெதிரேபொருந்தக் கண்டகாலத்தும் விளைவிலேமுன்னம்பணமாகிய விடயத்தைக்கண்டபோது நின்றாற்போலக்கருதாநின்ற விருப்புவெறுப்பாகிய விருவினையிலொன்றாய்நிற்பை யிந்தவிரண்டிடமு முனக்குப் பெத்தத்திசையாயிருக்கும் நீ நன்றாயறிந்துகொள்ளுதி. மதியாகியவறிவைப்பந்தித்துவாராநின்ற பந்தநீங்குமிடமு மிப்பாற்பிரித்துரைக்கின்றேன் கருத்தொருமித்துக்கேட்பாயாக.—எ-று.

இதனான் முன்கண்டபணத்தினிடமும் பின்கண்டதோர் விடயத்தினிடமும் பெத்தத்திசையென்பதும் நீ யவ்விரண்டிடத்தும் விளையாநின்ற விருப்புவெறுப்பாகிய விருவினைவசத்தாயே நிற்பையென்பதும் அவையேயுனக்குமேலைச் செனனத்துக்கு வித்துமாய்வருமென்பதூஉந்தொன்றநின்றது. இதற்குதாரணம்: சிவஞானசித்தியார். "மேலைக்குவித்துமாகி விளைந்தவையுணவுமாகி, ஞாலத்துவருமாபோலநாம்செயும் வினைகளெல்லா, மேலத்தான்பலமாய்சசெய்யுமிதமகிதங்கட்கெல்லா, மூலத்ததாகியென்றும்வந்திடுமுறைமையோடே." என்றும், சிவாகமார்த்ததரிசனம். "வித்திலேவிளைவுதோன்ற வினைவிலேவித்தாமாங்கே, பெத்தமுன்வினைகளாலே பிறந்திடுமுடலதென்று, மெத்தவவ்வுடலினாலே மீண்டும்வல்வினைகடோன்றி, நித்தமாயிடையறாதே நிகழ்ந்திடுமாதியன்றே." என்றும், சிவப்பிரகாசம். "மேலைக்குவருவினையே தென்னிலங்கண்விருப்புவெறுப்பெனவறியவ்விளைவுமெல்லா,

மூலத்தவினைப்பயில்வாமென்னிறுமென்முற்றியதன்பயனுண க்குமுளைக்குமென்பர், ஞாலத்துவினைகளிருதிறனுகும்புர் திநண்ணுதவினைநணுகும்வினையெனவென்றிரண்டா, மேலத் தானிதமகிதமாமிதனுல்வழுவாதெய்தியிடும்புண்ணியபாவங் களென்றே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்கா ண்க. (கக)

மதிதருபெத்தநீங்குமிடமிப்பால் வகுப்பன்கேட்டி யெ ன்றதற்கொக்க மேலிரண்டுசெய்யுளாற் பெத்தங்கணீங்கியவி டமிஃதென்பதூஉ மிவ்விடமேகுற்றந்தீர்ந்த மோட்சமுடிவெ ன்பதூஉங் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டருளியது.

முன்னர்க்காண்பணத்தை விட்டவிடத்துக்கு மொழிமற்றொன்றை, யுன்னிப்பின்காணப்போறவிட த்துக்குமிடையிலேயுன், றன்மனமொடுகண்ணென்று சாற்றுமிந்தியமுமில்லைத், துன்னெதிர்விடயமாகத் தோற்றுமப்பணமுமில்லை.

இ-ள்.—முன்னர்க்காணப்பட்ட பணத்தைவிட்டுநீங்கி யவிடத்துக்கும் விளம்பாநிற்கும் வேறொன்றைக்கருதிப் பிற் பாடுகாணச்செல்லுமிடத்துக்கும் நடுவணேயுன்றன்மனதாள து பற்றுதற்கோர்கண்டிதப்பொருளின்றிச் சுத்தவெறுவெளி யேயாயிருக்கையாற் றனக்குச் சீவனமின்றித்தான் சற்றுந் தோன்றுதொழியு மொழியவே யஃதொன்றைப் பற்றும்போ ததற்குவாயிலா யதனுற்சீவித்துநிற்குங் கண்ணுகியவிந்தியமு ம் தனக்குச்சீவனமின்றி யதனேடுகூடவே யொழியுமிவைக ளொழியவே யிவைகள்சீவிக்கும்போ திவைகளிடத்திணங்கி

யதிர்விடயமாய்த் தோன்றுநிற்கு மந்தப்பணமுமில்லையா
நீங்கிப்போம்.—எ-று.

இதனுன் முன்காணப்பட்ட விடயத்தைவிட் டதற்குப்பி
னும் பின்காணும்விடயத்தைப் பற்றுதற்குமுன்னுமாய் நி
ற்ற விடைவெளியிலேயுன்மனதுங் கண்ணும்விடயமுமில்
ல யிதனைநனருயுன்னனுபவத்திலே யறிந்துகொள்ளுதியெ
ன்பதாயிற்று. இதற்குதாரணம்: தேவிகாலோத்தரம். "வான
ம்போலவடிவிலதாயெங்கு, மானதாசத்தியானம்பண்ணுதவ
ர, கானந்தன்னிலுலண்டெனக்கட்டுப்பட், டனமானபிறப்
பிறப்பெய்துமே." என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம். "நீர்க்குப்ப
முநெருப்டச்சுடுந்தொழிலுங், காற்றைச்சலிக்கவுமார்கற்பி
த்தா-ரார்க்குமிது, போகாமனுதிபுதைக்குநிழற்போலாகு,மா
ாயம்போற்பாரறும்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்று
ற்காண்க. (கஉ)

ஆதலால்விருப்பினேடுவெறுப்புமங்கணையவில்லை
யோதுமுப்பிடியும்போயதுறையுணர்விறந்துநின்ற
சோதிசேர்சொரூபந்தானேதுகளறவிளங்காநிற்கு
மேதமினிலையதாமவ்விடமுத்திமுடிவாமென்றும்.

இ-ள்.—முதற்செய்யுளிற் கூறியபடியே மனது மிந்திய
முமாகிய ஞானமும் அவைகளாற்பற்றியறியுமெதிர்விடயமா
கிய ஞேயமுமங்குநிலைக்குனக்கில்லை யாதலாலஞேயத்தா
லெழும் விருப்புவெறுப்பாகிய கன்மங்களு மாங்கணுன்னைய
ணுகுவதில்லை யவைகளணுகாதொழியவே யவைகளாற்பதை
ப்புற்றுநிற்குமுன்து போதமும்பதைப்பற்றுநிற்கு மிங்ஙனம்
பதைப்பற்றமாத்திரத்திற் சுட்டகன்றபரிபூரணனந்தமே விள

ங்காநிற்கு மவற்றுளுனது போதங்கரைந்தப்பரிபூரணானந்த மாயே நிற்பையாகலா னீயாகியஞாதுருவுமில்லை இங்ஙனமு ற்கூறியஞான ஞேயஞாதுருவென்னுந் திரிபுடிகளுமகன்ற நிலைகளனைத்துமகலவே யாங்குவிளங்குவதியாதோவெனின், வாக்குமனத்துக்கெட்டாத பரப்பிரகாசம்பொருந்திய சொரூபானந்தமாகிய பரமசிவந்தானே தனக்கோருபாதிகளுமின்றிச் சுயம்பிரகாசமாய் விளங்காநிற்கும் அங்ஙனம்விளங்காநின்றவிடமே முன்பரிபூரணானந்தத்துட்கரைந்துநின்ற ஞாதுருவாகியவுனக்குச் செனனதுக்கங்கணீங்கியவிடமாம் அவ்விடமேகூடுதல்பிரிதலின்றி நிர்த்தொந்தமாய் நிலைபெற்றுவிளங்காநின்ற மோட்சமுடிவாகிய விடமுமென்றுகூறி மேலு மருளிச்செய்வான்.—எ-று.

இவ்விரண்டுசெய்யுளானு முன்னர்க்காணப்பட்ட விடயத்தைவிட்டதற்குப் பின்னும் பின்காணச்செல்லும் விடயத்தைப் பற்றுதற்குமுன்னுமாய் நின்றவிடைவெளியிலே பிரகாசியாநின்ற சொரூபானந்தமே விளங்காநிற்கு மென்றதனால் விடயத்தை விட்டமாத்திரத்திற்றானே சொரூபநிலையாமென்பதாயிற்று. ஆதலானேயத்தாலெழும் விருப்புவெறுப்பாகிய கன்மங்களுமாங்க ணுன்னையணுகுவதில்லை யென்றதற்குதாரணம்: பகவற்கீதை. "வேண்டல்வேண்டாமையின்றிமிகைசெலாப்புலன்களாலே, மாண்டபோகங்டுய்ப்பான்மனங்கலக்குறான்மற்றத்தா, லீண்டியதெளிவுண்டாமாற்றெளியவேயெல்லையின்றிப், பூண்டநோய்நீங்குநீங்கப்புலனலாப்பொருளுந் தோன்றும்." என்றும், சிவானுபூதிவிளக்கம். "வெறுப்புவிருப்பென்றுவேறுரைத்தாலெந்தை, யுறுப்பிற்குறையாதோவுணர்வுடையோர்சொல்லுவரோ." அன்றியும், வேண்டலும்

'வண்டாமையுமாய்மேவும்வினைப்பயனு, மாண்டகையோடு
'றவனுபூதியானதே." என்றும், ஞானவாசிட்டம். "மேவலு
'றயோகத்தின்விருப்பும்வெறுப்புமெனக்கில்லை,யாவதெய்து
'துவருகயாதுபோகுமதுபோகப், பாவமிகுமிவ்வஞ்ஞானப்
'கைவனுலேவிவேகமெனு, மேவமில்லாப்பொருளெல்லாமி
'ந்தேனுணர்வாலதுபெற்றேன்." எ-ம், வரும். மற்றும்வரு
'னவற்றுற்காண்க. பதைப்பற்றமாத்திரத்திற் சுட்டசன்ற
'ரிபூரணனந்தமேவிளங்கு மென்றதற்குதாரணம்: ஒழுவி
'லாடுக்கம. "போதம்பதைப்பறவேபூரணமாம்பூரணமும்,
'பாதம்பதைத்தளவேபொய்யாகு-மீது, விழித்திமைப்பாநின்
'ல்வெளியசைந்தாற்காற்றும்-பழக்கமதைச்சாட்சியைப்போ
'பார்." அன்றியும், "தொழிலிறுதிதானேசுகவுதயமென்
'ற் - றொழிலுதயந்துக்கமெனச்சொல்லோந்-தொழில்செயி
'வம்-வந்திப்போகம்போலவுண்டுடுத்தன்மாத்திரமாய்ச்-சிந்து
'பாரைப்பேணிச்செய்." என்றும், சிவஞானதீபம். உகைத்
'ாடுகயிறகன்றவூசல்போலு முலவாதுதிரிபொழிந்தகறங்கு
'பாலு, மிசைத்தாடுவிசையறும்பரமேபோலும்விளங்கொ
'சேர்தாழ்ந்தமணிநாவேபோலுஞ், செகத்தாயசித்திரத்தினி
'லமைபோலுஞ்சிவபோகத்தடங்கியுயிர்ச்செயலொன்றின்றி,
'கத்தாயநம்போதப்பற்றுநீங்கி யசைவறநிற்பதுபரமானந்த
'ாமே." என்றும், மெஞ்ஞானவெண்பா. "பதைப்பற்றிருக்க
'பரமசுகமென்று, லதைப்பெற்றிருக்கவறியாமல்-விதுப்புற்
'வக், கற்றுர்பலநூலுங்கற்றவர்பாற்றறகமிட்டு, நிற்பாரிதெ
'ரனநிலை." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. அவ்
'டமேகூடுதல்பிரிதலின்றி நிர்த்தொந்தமாய் நிலைபெற்றுவி
'ங்காநின்ற மோட்சமுடிவாகிய விடமென்பதற்குதாரணம்:
'ாயுமானுர். "கூடுதலுடன்பிரிதலற்றுநிர்த்தொந்தமாய்க்கு

விதலுடன்விரிதலற்றுக், குணமற்றுவரவினெடுபோக்கற்றுவி லையானகுறியற்றுமலமுமற்று, நாடுதலுமற்றுமேல்கீழ்நடுப்ப க்கமெனநண்ணுதலுமற்றுவிந்து, நாதமற்றைவகைப்பூதபேத முமற்றுஞாதுருவின்ஞானமற்று, வாடுதலுமற்றுமேலொன் றற்றிரண்டற்றுவாக்கற்றுமனமுமற்று, மன்னுபரிபூரணச்சு கவாரிதன்னிலேவாய்மடுத்துண்டவசமாய்த், தேடுதலுமற்ற விடம் நிலையென்றமவுனியேசித்தாந்தமுத்திமுதலே, சிரகிரி விளங்கவருதெட்சணாமூர்த்தியேசின்மயாநந்தகுருவே." என் றும், சிவாகமார்த்ததரிசனம். "பெண்ணலியாணென்றில்லா ன்பெத்தமுமுத்தியில்லான், வண்ணமும்வடிவொன்றில்லான் வரவொடுபோக்குமில்லான் றிண்ணியபொருளாய்மேலாய்ச் சேமமாயரிதாய்க்காண,'வெண்ணிலாவாணுத்தூய்தாயிருப்ப துசிவமதன்றே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண் க. இவ்விரண்டுசெய்யுளானு முன்னர்க்காணப்பட்டவிடய த்தை விட்டதற்குப்பின்னும் பின்காணச்செல்லும்விடயத் தைப் பற்றுதற்குமுன்னுமாய்நின்ற விடைவெளியிலேபிர காசியாநின்ற சொரூபானந்தமே விளங்காநிற்குமென்றதற் குதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். "அறிபொருளைவிட்டகன்று லழியுஞ்சித்தமந்தநிலைவியாபாரமனைத்துமில்லாச், செறிநன விற்சுமுத்தியாமிதனைநீயுந்திராதபரிசயமேசெய்யச்செய்யப், பிறிவின்முதுதுரியமாமென்பர்மேலோர்பிறிவிலாவிதனிலேநி லைமைபெற்றுக், குறியறுமானந்தவேதாந்தசீலக் கொள்கை யாலானந்தங்கூடுமன்றே." அன்றியும், "ஓரிடம்விட்டோரிட த்தேயுள்ள முறிலவற்றினடுவுண்மையாகும், பேரிலதாயுண ர்விலதாய்ச்சடமிலதாமதுநீயேபிரியேலென்றுங், கூரியபுந் தியினலேயூகித்துக் குடும்பியெனுங்குறிப்பைமாற்றித், துரி தாம்படிமனத்தின்றொடர்ச்சியிற் செல்லாதபடிதுணிந்துநிற

பாய்." என்றும், விருத்தாம்பிகைதுதி. "தள்ளும்விடயந்தனைநீத்தோர்விடயந்தழுவச்சாருதன்முன், னள்ளநடுவேயிருக்குமதே ஞானநிலையமஃதறிந்தோர், கள்ளனாகித்திரிந்தாலுங்கனத்தவங்கள்புரிந்தாலு, முள்ளுமுயர்வுதாழ்விலையென்றுரைத்தாள்விருத்தகிரித்தாயே." என்றும், திருமந்திரம். "நடுவுநின்றார்க்கன்றிஞானமுமில்லை, நடுவுநின்றார்நல்லதேவருமாவர், நடுவுநின்றேசிவன்சிற்சிவவாசியா, நடுவுநின்றார்வழிநானுநின்றேனே." என்றும், பரமாசாரியர். "அத்தனுமெஞ்ஞானியருமுரைத்தவாறே யாகமுடியிடையசையாத்தறிபோலாக்கிப், பத்திரங்கோமுகம்வீரம்பதுமத்தோடுபகர்கூர்மவாசனத்திற்படிந்தேகாந்த, முத்திரைசாம்பவிவானநோக்கதாகிமுயல்கருத்தைநடுநிலையிலிருத்தினாலு, மித்தகையசிவயோகந்திருப்பார்ஞானி யினியவர்க்குப்பிறவியு முண்டென்னலாமே," என்றும், பட்டினத்துப்பிள்ளைநாயனார். "மோகாந்தமானமுறைமைகளைக்கைவிட்டு, ஏகாந்தமானவிருப்பிடந்தான்சேர்ந்தீரோ." அன்றியும், "கட்டவுடலெடுத்தகாரணமெலாந்தீர, வெட்டவெளியானவீடுபுகுந்தீரோ." என்றும், போரூர்முறை. "கலைபுகழ்ந்தோதுங்கற்பெலாநிறைந்தகன்னியரிருவர்பான்மகிழ்ந்து, நிலைபெறுமயூரப்பரிமிசைதோன்றிநிறைபரிபூரணச்சுகமே, யிலையுளதென்னுமிரண்டின்மத்தியத்தினெழுசொரூபத்தெனையிருத்தாய், தலைமைகொடவத்தோர்நிலவியபோரூர்சரவணபிரணவப்பொருளே." என்றும், மெய்க்குருவினா. "மெய்க்குருவைத்தேடும்வெறித்தவெளிகாட்டும், பொய்க்குருவைத்தேடிநீபோகாதே – நெக்குருகி, நாணமறநடு

வெளியிலேநிற்கக், கோனுமறகாட்டுங்குரு." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. விடயங்களை விட்டமாத்திரத்திற்றனே சொரூபநிலையாமென்றதற்குதாரணம்: சிவஞானபோதச்சூர்ணிகை. தம்மையிந்திரியத்து வேறுவான்காணவேதமதுமுதல் சீர்பாதத்தையணையுமென்றது. அவைதானுரசற்கயிறற்றுற்றுயதனாயேயாந்துணையான. அன்றியும், வெண்பா. "சிறைசெய்யநின்றசெழும்புனலினுள்ளஞ், சிறைசெய்புலனுணர்விற்றீர்ந்து-சிறைவிட், டலைகடலிற்சென்றடங்குமாறுபோன்மீளா, தலைவிலரன்பாதத்தையுற்று." என்றும், திருவாசகம். "மாறிநின்றென்னைமயக்கிடும்வஞ்சப்புலனைந்தின்வழியடைத்தமுதே, யூறிநின்றென்னுளெழுபரஞ்சோதியுள்ளவாகாணவந்தருளாய்த், தேறலின்றெளிவேசிவபெருமானேதிருப்பெருந்துறையுறைசிவனே, யீறிலாப்பதங்களாயவைகடந்தவின்பமேயென்னுடையன்பே." அன்றியும், "நெடுந்தகைநீயென்னையாட்கொள்ள யானைம்புலன்கள்கொண்டு, விடுந்தகையேனைவிடுதிகண்டாய்விரவார்வெருவ, வடுந்தகைவேல்வல்லவுத்தரகோசமங்கைக்கரசே, கடுந்தகையேனுண்ணுந்தண்ணீரமுதப்பெருங்கடலே." என்றும், பதிபசுபாசவிளக்கம். "கண்பலபொருளைப் பற்றிக்கதிரினைமிழந்துநிற்குங், கண்பலபொருளைப்பற்றுதாயிடிற்கதிரைக்கூடும், புன்புலன்பற்றியாவிப்புனிதனைப்பிரிந்துநிற்கும், புன்புலன்பற்றுதாயிற்புனிதனைச்சேருமன்றே." என்றும், எதிர்காலத்திரங்கல். "துச்சப்புலனுற்சுழன்றுதிரியாமலுச்சிக்கதிர்ப்படிகமொவ்வுநாளெந்நாளோ." என்றும், சிவஞானசித்தியார். "பன்னிறங்களவை

ாட்டும்படிகம்போலுள்ளம், பலபுலன்கணிறங்காட்டும்பரி
பார்த்திட், டின்னிறங்களென்னிறமன்றென்றுதன்றன், னெ
ினிறங்கண்டருளிஞலின்னிறத்தின்வேருய்ப்,பொய்நிறவை
புலனிறங்கள்பொய்யெனமெய்கண்டான் பொருந்திடுவன்
வத்தின்ெேறும்போதான்பின்னர், முன்னிறைநீர்சிறைமுறிய
டுகியோடி, முன்னீர்சேர்ந்தன்னீராய்ப்பின்னீங்காமுறை
பால்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்ருற்காண்க. (௩௩)

மேலிரண்டுசெய்யுளாரன் மனமிறத் தோன்றுஞ்சொ
பமானது மனம் உற ஒழியுமாகையாலிறந்த மனதைத்தழு
ச்சுட்டாது அந்நடுநிலைக்குட்சுட்டறநிற்கையே சொரூபநி
யென்று அச்சொரூப நிலையை வற்புறுத்திக் கூறுவானெடு
துக்கொண்டருளியது.

ஒருபொருணினைவுபோய்ப் பின்ஞெருபொரு
ளினையுமுன்னுய், மருவிடைவெளியிலேயுன்மனமி
யாகையாலே, சொருபநீதாஞய்த்தோன்றுந்துலைம
ாங் கொண்டங்குன்னி, லொருதிரிபிடியுமுண்டா
யாழியுமச்சொரூபமென்றும்.

இ-ள்.—ஒருபொருளைநினைந்து நீங்கியதற்குப்பின்னும் ம
ரோர்பொருளைநினைவதற்குமுன்னுமாய்ப் பொருந்தாநின்ற
டைவெளியிலே யுன்மனதுண்டோவென்னவதற்கங்கண்ப
றுதற்கோர்பொருளுமின்றிச் சுத்தவெறுவெளியாய்நிற்கை
ால் அதுசற்றுர்தோன்றவில்லை யென்பை யாகையாலே ஆ

ங்குச்சொரூபமே நின்னைவிழுங்கி நீ தானேயாய்விளங்காநிற்கும் இங்ஙனமுன்னைவிழுங்கித் தானேயொளிராநின்ற சொரூபத்தை நீயொருமுதலாய்நின்றுதோன்றுதொழிந்த மனதைத் தழுவிக்கொண்டு சுட்டிக்காணப்போவையாகில் ஆங்கு நீயாகியஞாதுருவு மனதாகியஞானமுந் தோன்றுமையாகிய ஞேயமுமென்னு மொருதிரிபிடியு முண்டாய்நின்று அச்சொரூபமுஞ்சுட்டுதற்கெட்டாதகலு மென்றுகூறிமேலுமருளிச்செய்வான்.—எ-று.

இதனுன்மனதானதொருபொருளைநினைந்ததைவிட்டு மற்றோர்பொருளைநினைவதற்குமுன்னாய் நின்றவிடைவெளியிலே தானேழிந்துநிற்கையால் ஆங்குச்சொரூபானுபவமே விளங்காநிற்கும் அதனை யொழிந்தமனதைத்தழுவிக்கொண்டு சுட்டிக்காணப்போவையாகி லஃதொழியுமாகையால் ஆங்குச்சுட்டற்றுநிற்கவேண்டுமென்பதேகருத்தாயிற்று. இதற்குதாரணம்:பாடுதுறை. "ஓராதபோதுளராவாளே யோரிலொளிப்பாகணார்வாளே." என்றும், ஞானமணமாலை. "என்னைமாணவகாவீதென்றுசுட்டாதே,பன்னாளுமுண்மைதனைப்பாராதே-நின்னாலே, யொன்றிலதுவொன்றுதங்குன்னைவயொன்றுயே, லொன்றுமிரண்டல்லாதவொன்று." அன்றியும், "கட்டுங்கருவிகழிந்தாலுநின்னாலே,கிட்டவரியானுமுனைக்கிட்டானே-விட்டகலாக்,கட்டறிவாநின்னிழப்பிற்காட்சிவருமுத்திதனி, லெட்டுணையுஞ்சுட்டாதிரு." என்றும், சிவானந்தமாலை. "உன்னையறிந்திடவு முன்பாலின்பம்பெறவு, மென்னபிழைநாடினேனெங்கோவே-முன்னறிவி,ஞனென்றுனீயில்லைநாடிலதுபோ

லநீ, தானென்றுணுளனேதான்." என்றும், மூதுரை. "ந
ன்றென்றுந் தீதென்றும் நானென்றுந்தானென்று, மன்றென்
றுமாமென்றுமாகாதே-நின்றநிலை,தானேதான்தத்துவத்திர்ச
ம்பறுத்தங்காக்கைக்குப், போனர்போற்றேடும்பொருள்." எ
ன்றும், தணிகையாற்றுப்படை. "அத்தகுபெருமானருள்வி
ளையாடலைச், சற்றிதுகேண்மதிதவமேம்படுன, விச்சொன்றி
ன்றிவிளைவுமிக்காக்கியும், விச்சுமிக்கிருப்பவிளைவுமுழுதொழி
த்து, மொளிதலைவளர்ப்பவொளிகளைத்தணித்து, மழுக்கினைக்
கழுவவழுக்கினையேற்றியு, முறுந்தொழிலாளர்க் குறுதுசே
ணகன்றும், வறுந்தொழிலாளர்க்குவந்துடன்கலந்தும், விதி
த்தநல்விதிகளை விலக்கெனவுவர்த்தும், விலக்கினைவிதியென
மேதகநயந்து, மித்தகுதொழின்மைநித்தலுமியற்றிப், பெற்
றபேரின்பருள்பெற்றியஃதான்று." என்றும், திருவம்மா
னை. "சத்தியமானதுசத்தேகாணம்மானை,தற்போதமற்றவிட
ந்தற்பரங்காணம்மானை." என்றும், திருமந்திரம். "மனம்விரி
ந்துகுவிந்ததுமாதவ, மனம்விரிந்துகுவிந்ததுமன்னுயிர், மன
ம்விரிந்துகுவிந்ததுவாயுவா, மனம்விரிந்துகுவிந்ததுமாண்டி
-முத்தியே."எ-ம்,வரும். மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.௧௭

மன்னிருபொருளினுப்பண் மனமிறவோங்கிமே
லாய்த், துன்னுமச்சொரூபந்தன்னைத்தொலைந்தொழி
மனந்தழீஇப்பின், னுன்னியங்கெழிரிட்டுப்பார்த்துறு
துயர்க்கடல்வீழ்ந்தேங்கா, தந்நடுநிலையைச்சுட்டாத
ழுந்தலேசொரூபமென்றும்.

இ-ள்.—உன்னெதிராய்ச்சேராநின்ற விரண்டுபொருளி னிடையே யுன்மனத்தைக்காணுதபடியினாலே சமானுதிகமின் றியுயர்ந்து தானேசருவத்துக்கு மேலாய் நிலைபெற்றுநிற்கின் ற சொரூபானுபவமே விளங்காநிற்கும் அச்சொரூபானுபவத் தை முன்றோன்றுதொழிந்த மனதைத் தழுவிக்கொண்டு பின் னுஞ்சுட்டியாங்கண் எதிரிட்டுப்பார்த்து ஒன்றுந்தோன்றவில் லையேயென்னுங்கிலேசத்தினால் உறுகின்றதுயர்க்கடலிலழுந் தியேக்கறவுறாது அந்நடுநிலையினிடத்துச் சுட்டுணர்வகன்று ஆங்கெத்தன்மைத்தாயிருந்ததோ அத்தன்மைத்தாயமூர்த்தி யு ன்போதஞ் சற்றுந்தோன்றுமனிற்றலே யச்சொரூப நிலையா மென்றுங்கூறி மேலுமருளிச்செய்வான்.—எ-று.

அந்நடுநிலையைச்சுட்டாது நிற்றன்மாத்திரமே சொரூப மென்னின் அமையாதோ; அழுந்தலேசொரூபமெனவுங் கூற வேண்டுமோவெனில், ஆங்குச்சுட்டற்று நிற்றன்மாத்திரமே யாமிற் காண்பானுங்காட்சியுமாய்விளங்கிக் காண்பானுகியசு த்தஞாதுருவுங் காட்டுவதாகியசுத்தஞானமுங் காண்பதாகிய சுத்தஞேயமுமே தொன்றும். இங்ஙனந்தோன்றுஞ் சுத்ததிரி பிடியுநீங்கிநிற்றலே சொரூபநிலையென்பது இந்நூற்றுணிபா கையால் அவ்வியுநீங்குதற்கேதுத் தற்போதஞ்சிறிதுந்தோன் றாது அந்நடுநிலையில் அழுந்தி நிற்கவேண்டுமாகலிற் றற்போ தஞ்சிறிதுந்தோன்றா தழுந்திநிற்றற் பொருட்டழுந்தலே சொ ரூபமெனவுங்கூறினார். இதனான்மோட்சநிலையின் முற்கூறிய சுத்தத்திரிபிடியுமாகா தந்நடுநிலையிற் றற்போதஞ் சிறிதுந் தோன்றாது ஆங்கு எத்தன்மைத்தாயிருந்ததோ அத்தன்மை

ந்தாயழுந்திநிற்கவேண்டுமென்பதேகருத்தாயிற்று. உன்னெ
ரோய்ச்சேராநின்ற விரண்டுபொருளினிடையே மனமிறந்
நின்றதென்றும் அந்நிலையேசொரூபநிலையென்றுங் கூறிய
ற்குதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். "சொருபம்விட்டகல மோ
மாம்வேறுசொல்லிடமுன்புபின்பில்லை, யொருபொருணி
னைவையொழித்துமேலப்பாலொருபொருணினைவுறிலந்த, வி
நபொருளிடையேநினைவறவிருக்கு மிதுசொரூபத்தியல்பிது
ான், மருவுகற்பனைமாண்டசைவில்கற்போலாய்வருஞ்சுச்சு
ழத்திதீர்வடிவம்." என்றும், விருத்தாம்பிகைதுதி. "அறி
பொருளறிவோனறிவினைக்கொடுப்போ னுயமுப்பொருளு
மார்விடையம், பொறியுறப்பிடித்தாலுளவிதைவிடுத்தோர்
பொருளைநாடுதன்முனரிடையே, பிறிவறத்தோன்றுஞ்சொ
நபமிங்கிதனிற்பேசுமுப்பொருள்களுமிலவாங், கிறியறவறி
யென்றனள்விருதத கிரியமர்பெரியநாயகியே." என்றும்,
நானவிளக்கம். "ஒருபொருளைநீத்தங்கொருபொருளைப்பற்
, யிருபொருளும்போக்கியிடையே-யொருபொருளு, மற்ற
லையேதோ வஃதுன்னிலையென்றான், குற்றமற்றஞானக்கு
ந." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. அந்நடு
லையிற்சுட்டற்றுநிற்கவேண்டுமென்றதற்குதாரணம்: சிவா
ாந்தமாலை. "பற்றில்முப்பாயகலும்பார்க்கிலிவனுண்டாகு,
றற்றுணரில்வேறுகுமொன்றுமெனின் - முற்றும், பிறியா
பொருள்பிரியும்பேசுமுணாக்கெட்டாக், குறியாக்குறியா
குறி." என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம். "இருட்கேவலத்தின்
றழுப்பியெதிரிட்ட, மருட்கேவலசகலமாற்றித்-திரிச்சுடர்

போற், றன்னறிவுதின்னிக்குத் தானுணவாய்ப்போவதல்லா லுன்னுதலேயோட்டுதல்காணும்." என்றும், மெஞ்ஞானதீபம். "சுட்டற்றுச்சும்மாவிருவென்றுசொன்னக்காற், ஞெட்டுக்கொளுவாய்துடைத்திடாய் - விட்டுவிடச், சொன்னாலுங்கேளாய்சுதந்தரவீனந்தன்னைப், பன்னுயிதென்னபயன்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. மோட்சநிலையின்முற்கூறிய சுத்தத்திரிபிடியுமாகா தென்றதற்குதாரணம்: சிவநெறிப்பிரகாசம்."ஞானமுடன்ஞேயஞாதுருவென்றுமூன்று நாடாமற்,றனதுவாய்நண்ணியிட்டுனே-யூனமிலா,வுன்மனைக்கு மேலானமுத்தியுற்றதுநின்மலதுரியா தீதமெனவுரைப்ப, ரானவிதேசுத்தமாமுத்தியாகு மன்றிவேறுரைக்குமுத்தியவைகளெல்லா, மீனமாமுத்தியதுதன்னையெல்லா மியம்புவாமறிந்ததனையிசையாவாறே."என்றும், சிவஞானசித்தியார். "சன்மார்க்கஞ்சகலகலைபுராணவேத சாத்திரங்கள்சமயங்கடாம்பலவுமுணர்ந்து, பன்மார்க்கப்பொருள்பலவுங்கீழாகமேலாம்பதிபசுபாசந்தெரித்துப்பரசிவனைக்காட்டு, நன்மார்க்கஞானத்தைநாடி ஞானஞேயமொடுஞாதுருவுநாடாவண்ணம், பின்மார்க்கச்சிவனுடனாம் பெற்றிஞானப்பெருமையுடையோர்சிவனைப்பெறுவர்காணே." என்றும், ஏகம்பவாணரானந்தக்களிப்பு. "ஆனந்தமானந்தந்தோழி- கம்பராடுந்திருவிளையாட்டினைப்பார்க்க, ஞானமுஞேயப்பொருளும்-பற்று, ஞாதாவுமில்லையென்பார்க்கரியாராம், ஞானமுஞேயப்பொருளும், பற்று-ஞாதாவுமாய்ப்பகுப்பார்க்குமெட்டாராம்." என்றும், சிவபோகசாரம். "வாக்குமனக்காயத்தால் வந்தபொருளத்த

னையும், வாக்குமனக்காயத்தான் மாயுமே - வாக்குமனக், காயமுடனிழந்துகாணுஞானதருஞான, ஞேயமொழிந்தநிலை."
எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. அந்நடுநிலையிற்றற்போதஞ்சிறிதுந்தோன்றுது ஆங்கெத்தன்மைத்தாயிருந்ததோ வத்தன்மைத்தா யழுந்திநிற்கவேண்டு மென்றதற்குதாரணம்: சிவபோகசாரம். "தன்னையிழந்திடத்தே தானேசுகவடிவா, யின்னபடியென்றறியாவெங்கோனுள்- பின்னமற, நின்றநிலைதானுந்தெரியாதேநின்றவர்கட், கன்றேபிறப்பறுக்கலாம்." என்றும், தேவாரம். "மைப்படிந்தகண்ணளுந்தானுங்கச்சி மயானத்தான்வார்சடையான்மாசொன்றில்லா, னொப்புடையனல்லனொருவனல்லனோரூரனல்லனுவமையில்லி, யப்படியனவ்வுருவனவ்வண்ணத்தனவனருளேகண்ணுகக்காண்பதல்லா, லிப்படியினிவ்வுருவனிவ்வண்ணத்தனிவனிறைவனென்றெழுதிக்காட்டொணுதே." என்றும், திருவாசகம். "ஏனையாவருமெய்திடலுற்றுமற்றின்னதென்றறியாத, தேனையானெய்யைக்கரும்பினின்றேறலைச்சிவனையென்சிவலோகக், கோனைமானனநோக்கிதன்கூறனைக்குறுகிலேனெடுங்கால, மூனையானிருந்தோம்புகின்றேன்கெடுவேனுயிரோயாதே." என்றும், திருமந்திரம். "அண்ணலிருப்பிடமாருமறிகில, ரண்ணலிருப்பிடமாய்ந்துகொள்வார்களுக், கண்ணலழிவின்றியுள்ளேயமர்ந்திடு, மண்ணலைக்காணினவனிவனுமே." அன்றியும், "கரியட்டகையன்கபாலங்கையேந்தி, யெரியும்மிளபிறைசூடுமெம்மானை - யரியன் பெரியனென்றுட்பட்டதல்லாற், கரியன்கொல்செய்யன்கொ

ல்காண்கின்றிலேனே." அன்றியும், "ஈதென்றறிந்திலேனித்தனைகாலமு, மீதென்றறிந்தபின்னேதுமறிந்திலே, னீதென்றறியுமறிவையறிந்தபின், னேதென்றறியுமியல்புடையோரே." என்றும், சிவானந்தமாலை. "எம்மானிருந்தபடியெப்படியோவென்பார்க்குச், சும்மாவிருப்பதல்லாற்சொல்லுவதென்-செம்மலர்த்தா, ளன்றுங்காணப்பெற்றிலேனடியேனப்பொருளை, யின்றுங்காணப்பெற்றிலேன்." என்றும், அம்மைதிருவந்தாதி. "அன்றுந்திருவுருவங்காணாதேயாட்பட்டே, னின்றுந்திருவுருவங்காண்கிலே - னின்றுந்தா, னெவ்வுருவோநின்பிரானென்பார்கட்கென்னுரைக்கே, னெவ்வுருவோநின்னுருவமேது." என்றும், பொன்வண்ணத்தந்தாதி. "பொன்வண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமேனிபொலிந்திலங்கு, மின்வண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணம்வீழ்சடைவெள்ளிக்குன்றந், தன்வண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமால்விடை தன்னைக்கண்டா, லென்வண்ணமெவ்வண்ண மவ்வண்ணமாகிய வீசனுக்கே." என்றும், சித்தராந்தாதி. "அன்னையையிங்கெனையாளுடையானையரவிந்தத்துப், பொன்னையடைந்துய்து மென்றுகொண்டேசென்றுபுக்கதற்பின், றன்னையுங்காண்கின்றிலேன் சரணம்புயத்தாள்பணிந்த, வென்னையுங்காண்கின்றிலேனென்னமாயம்வெளிப்பட்டதே." என்றும், ஆனந்தருத்திரேசராந்தாதி. மீட்சியில்லதோரரனந்தப்பெருகொளிவீட்டிடைக்குடியேற்றி, யாட்சிகொண்டருளானந்த ருத்திரேசத்தமரறவோனைக், காட்சிகொள்ளலுங்காணுறுதிருத்தலுங்கரிசெனக்கண்டாங்கே, மாட்சிகொண்டவக்காட்சியினயர்த்தனன்வளந்த

துபெரும்போகம்." என்றும், திருவாய்மொழி. "பற்றில னீசனுமுற்றவுநின்றனன், பற்றிலையாயவன்முற்றிலொடுங் கே." அன்றியும்,உள்ளமுரைசெயலுள்ளவிம்மூன்றையு, முள்ளிக்கெடுத்திறையுள்ளிலொடுங்கே." என்றும், திருவுந்தியார். உள்ளமுருக்கியுடனாவதல்லது, தெள்ளவரியனொன்றுந்தீபறச் சிற்பரச்செல்வனொன்றுந்தீபற." என்றும், ஞானமணமாலை. "கெட்டேனதிசயமோகேள்வியற்றநாட்டாரோ, திட்டாந்தமீதொன்றுசெப்பக்கே - ட்டாமற், றனென்னையுள்விழுங்கித் தாக்கற்றநீதத்தே, தானுமில்லைநானுமில்லைத்தான்." என்றும், சிவவாக்கியம். "மவுனமானமந்திரத்தின்வாசியேறியூடுபோய், வானெலாம்பரந்தசோதிமண்டபம்புகுந்தபின், னவனுநானுமெய்முயங்கியனுபவிக்குமளவிலே, யவனுமில்லைநானுமில்லையாருமில்லையானதே." என்றும், தேவாரம். "முன்னமவனுடையநாமங்கேட்டாள், மூர்த்தியவனிருக்கும்வண்ணங்கேட்டாள், பின்னுமவனுடையவாரூர்கேட்டாள், பெயர்த்துமவனுக்கேபிச்சியானா, ளன்னையையுமத்தனையுமன்றேநீத்தா, ளகன்றுளகலிடத்தாசாரத்தைத், தன்னைமறந்தாடன்னாமங்கெட்டா, டலைப்பட்டாணங்கைதலைவன்றுளே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (கரு)

இவ்விரண்டுதிருவிருத்தத்தானுஞ் சொரூபநிலையாகிய மோட்சமுடிவை வற்புறுத்திக்கூறி மேற்றிருவிருத்தம் முன் மோட்சநிலைகூறுவான் றொடங்கியெடுத்துக்கொண்டமுன்னராதலாலொருபொருண் மன்னிருவென்னுஞ் செய்யுணன்கி

னுங் கட்புலனிறுதியுமனநினைவிறுதியு மோட்சநிலையென்று கூறியதுபோல மற்றையபுலன்களினிறுதியினும் அந்நிலைவி ளங்கக்கண்டுகொள்ளுதியென்றோர் திட்டாந்தமுகத்தா னருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டது.

ஒருபதந்தனைப்பதம்பார்த்துலையடுமடிசிற்கெல்லா
மருவுமப்பதமதாயேமதித்துணர்வார்கள்போலப்
பெருகுகட்புலனினீற்றிற்பிறங்கியசொரூபமற்றும்
விரிபலபுலனினீற்றும்விளங்குறக்காண்டியென்றும்.

இ-ள்.—அடுதொழிற்செய்வோ ரமுதினைப்பக்குவம்பா ர்க்குமிடத்து ஓரமுதினைப்பக்குவம்பார்த்து உலையினிடமாய் ச்சமையாநின்ற அமுதினுக்கெல்லாம் பொருந்தாநிற்கும் அந் தப்பக்குவமேயெனநிச்சயித்தறிந்து கொள்ளுவார்கள் அவர் களைப்போல நீயும்விளங்காநின்ற கட்புலனிறுதியிற் பிரகா சியாநிற்குஞ் சொரூபானுபவத்தைக்கண்டுகொண்டதுபோல மற்றைய மெய் வாய் மூக்குச் செவியென விரிந்தபலபுலன்க ளின் இறுதியினுமச்சொரூபானுபவமே விளங்காநிற்கும் அ தனையயந்திரிபறநன்றாய்த்தோன்ற நிச்சயித்தறிந்துகொ ள்ளுதியென்று மருளிச்செய்தார்.—எ-று.

விளங்குறக்காண்டியென்றதனாற் கண்ணாகியஞாதுரு க திரொளியாகியஞானத்தைப்பொருந்திக் காண்புலனாகிய ஞே யத்தைச்சுட்டி யெதிரிட்டறிதலை விட்டவிறுதியின்கண் அக் கண்ணும் அக்கதிரொளியையன்றிநீங்கி நிற்றற்குத்தனக்கு

வேறேரிடமுமின்றிச்சுட்டுணர்வுமகன் றெதிரீடு அற்று அத்துவிதமாய்த் தன்னொளியுந்தோன்றாமல் அக்கதிரொளியேயாய்நின்றாற்போல மற்றையபொறிகளுந் தத்தம்புலன்களைவிட்ட இறுதியிற் றத்தஞ்ஞானத்தையன்றி நீங்கிநிற்றற்குத்தமக்கு வேறேரிடமுமின்றிச் சுட்டுணர்வுமகன் றேதிரீடற்று அத்துவிதமாய்த்தமது அறிவுந்தோன்றாமற் றத்தஞ்ஞானமேயாய்நிற்குமெனவும், ஆன்மாவுமிவைகளைப்போலப் பஞ்சப்புலன்களைவிட்டவிறுதியின்கண் அப்பஞ்சப்புலன்களையுந் தனக்குணர்த்திய சொரூபஞானத்தை யன்றிநீங்கிநிற்றற்குத் தனக்கு வேறேரிடமுமின்றிச் சுட்டுணர்வுமகன்றெதிரீடற்று அத்துவிதமாய்த் தற்போதஞ்சிறிதுந்தோன்றாமல் அச்சொரூபஞானமே யாய்நிற்குமெனவும் விளங்குறக்கண்டுகொள்ளுதியென்பதாயிற்று. இதற்குதாரணம்: உண்மைவிளக்கம். "வானிடமாய்நின்றுசெவி மன்னுமொலியதனை, யீனமிருந்தோல்காலிடமாக - வூனப், பரிசந்தனையறியும்பார்வையிற்கண்ணங்கி, யிரவியுருவங்காணுமே." அன்றியும், "நன்றாகநீரிடமாய்நாவிரதந்தானறியும், பொன்றாமணமூக்குப்பூவிடமாய் - நின்றறியு, மென்றேதுமன்றேயிறையாகமமிதனை, வென்றோர்சென்றாரின்பவீடு." என்றும், திருவாசகம். "எறும்பிடைநாங்கூழெனப்புலனாலரிப்புண்டலந்த, வெறுந்தமியேனைவிடுதிகண்டாய் வெய்யகூற்றொடுங்க, வுறுங்கடிப்போதவையேயுணர்வுற்றவரும்பரும்பர், பெறும்பதமேயடியார்பெயராதபெருமையனே." அன்றியும், "ஆனைவெம்போரிற்குறுந்தூறெனப்புலனாலலைப்புண், டேனையெந்

தாய்விட்டிடுதிகண்டாய்விளையேன்மனத்துத், தேனையும்பா லையுங்கன்னலையும்மமுதத்தையுமொத், தானையுமென்பினையு முருக்காநின்றவொண்மையனே." என்றும், பதிபசுபாசவிள க்கம். "பளிங்கினில்வன்னம்பற்றும்பகலவன்பக்கஞ்சாரிற், பளிங்கினில்வன்னம்பற்றுப்பகலவனுச்சிசாரில், விளங்குயி ரிறையைக்காணுவேலையிற்புலன்கள்பற்றும, விளங்குயிரிறை யைக்காணும்வேலையிற்புலன்பற்றுவே." அன்றியும், "மன் னையுமறந்துமிக்கவனசரவடிவமாகித், தன்னையுமறந்திருந்தத னயனைப்போன்றுநீயு, மென்னையுமறந்தைம்போதவெயினர் தம்வடிவேயாகி, யுன்னையுமறந்தாய்நீயென்னுருவெனவுணர் ந்துகொள்ளே." என்றும், திருவாய்மொழி. "புலனைந்துமே வுபொறியைந்துநீங்கி, நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீ - நல மந்து, வீயவசுரரைச்செற்றான், பலமுந்துசீரிற்படிமினோ வாதே." என்றும், சிவஞானபோதம். "பன்னிறங்காட்டும்ப டிகம்போலிந்திரியந், தன்னிறமேகாட்டுந்தகைநினைந்து - ப ன்னிறத்துப், பொய்ப்புலனைவேறுணர்ந்துபொய்பொய்யாய் மெய்கண்டான், மெய்ப்பொருட்குத்தைவதமாம்வேறு."எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (கசு)

இங்ஙனங்கட்புலனிறுதிபோன் மற்றையபுலன்களினி றுதியினு மவ்வனுபந்தோன்றக்கண்டு கொள்ளுதியென்றரு ளிச்செய்து மேலு மாறுதிருவிருத்தத்தான் ஞானநூல்களிற் பலவிதமாய்க்கூறு மோட்சநிலைகளும் அந்நடுநிலையனுபவமே யாம் அவைகளினடையாளங்களையும் அந்நடுநிலையனுபவத்தி

னிடத்தே தோன்றநிச்சயித்துப் புத்திபண்ணிக்கொள்ளுதி யென்றருளிச்செய்கின்முர்.

உருவநாமம்பொய்யென்றே யொருவிடிற்புலம் போம்போனுன், மருவுறுபொறிபோம்போனல்வளர் கரணம்போம்போனுல், விரிகலாதிகள்போம்போனு ல்விளங்குசுற்றமும்போமுற்று, மொருவிடஞ்சொரு பமென்றேயுறைதருமிடமதென்றும்.

இ-ள்.—ஆன்மாவானவனுமருபங்களாய்விரிந்த பிரவஞ் சத்தைப்பொய்யென்றுகண்டுநீங்கவே யவனுக்குச்சத்தாதி பாகியபுலன்கணீங்கு மவைநீங்கவே யவைகளைமருவாநின்ற பொறிகணீங்கு மவைநீங்கவே விருத்தியாநின்றவந்தக்கரண ங்கணீங்கு மவைநீங்கவே விரியாநின்ற வித்தியாதத்துவங்க ணீங்கு மவைநீங்கவே விளங்காநின்ற சிவதத்துவங்களுநீங் குமாகையாற் றத்துவங்கண்முழுவதுநீங்கியவிடமே சொரு பநிலையென்று ஞானநூல்களிற்கூருநிற்குமிடமும் முற்கூறி யவக்நடுநிலையிடமேயா மவ்விடத்து இத்தத்துவங்களனைத்து நீங்கிநிற்கையாலிதனை யாங்குநீநன்ருய்நிச்சயித்தறிந்து பு த்திபண்ணிக்கொள்வாயாகவென்றுகூறி மேலும் அருளிச்செ ய்வான்—எ-று.

இதனிலொருவிடஞ் சொருபமென்னுது முற்றுமொரு விடஞ்சொருபமென்றதனுல் ஆன்மாவானவ னுமருபங்களா ய் விரிந்தபிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென்றுகண்டு நீங்கினவிட

த்து அவனுக்குச்சத்தாதிவிடயங்களாகிய பஞ்சப்புலன்கண்
மேல் இச்சைசெனிக்கும் அதுசெனிக்கவே சோத்திராதிபஞ்
சப்பொறிகளு மவ்விடயங்களை யபகரியாது நீங்கும் அவை
நீங்கவே முன்னமபகரித்த போது வசன கெமன தான விச
ர்க்க ஆனந்தங்களை விடையீகரிக்கும் வாக்காதிகளைந்து நீங்
கும் அவைநீங்கவே யப்பத்திந்தியங்கட்கு மிடமாய்நின்ற பூ
தங்கணீங்கும் அவைநீங்கவே விடயங்களைப்பற்றி நிச்சயித்
து அபிமானித்துச்சிந்தித்து நிற்குமந்தக்கரண வாசனையொழி
யும் அஃதொழியவே விடயங்களைப் புசித்தற்கோ ரெல்லையு
ம் அவ்வெல்லையிலுண்டாம் விடயப்பயனும் அவ்விடயப்பய
த்தைப் பொசிக்கும்போதோர் காலங்களினு மறியாததுபோ
லப் புதுமையும் இனிமேலு மிவ்விடய மனுபவிக்கவேணு
மென்னுங் கருத்துமுண்டாக்குங் காலதத்துவ நீங்கும் இது
நீங்கவே விடயங்களைப்பொசிக்கும் போதிவனுக்கிவ்வளவு
பொசிப்பென்னு மட்டறிந்து வரைந்துநிற்கு நியதிநீங்குமி
து நீங்கவேயான் மாவிடயங்களை யிச்சித்துப்பகுத்தறிந்து
பற்றியனுபவிக்க வவ்வான்மாவுக்கிச்சா ஞானக் கிரியைகளை
யெழுப்பும் இராகம் வித்தை கலையென்னுமிம்மூன்று நீங்கும்
இவைநீங்கவேயான்மாவைப்பஞ்சேந்திரியங்களினுங் கறங்கு
போற் கொண்டுசுழற்றும் புருடனீங்கும் இதுநீங்கவே விடய
ங்களைப் பொசிக்குமிடத்தவ்விடய மென்றுந்தானென்று மிர
ண்டறமயக்கிநிற்கு மாயைநீங்கும் இங்ஙனம் வித்தியாதத்
துவங்க ணீங்கவே யிவை யிற்றைப்பிறேரகம் பண்ணுஞ் சுத்
தத்துவங்க ளைந்துநீங்கு மிங்ஙனமான்மாவைப்பந்தித்து

நின்ற தத்துவ முப்பத்தாறு நீங்கினவிடத் தான்மாவின் இச்சை பெத்தத்தில் விடயங்களிற் செனித்ததுபோலாங்குச்சொரூபத்தின்மேற் செனிக்கும் ஞானம் விடயானந்தம் அசுத்தம் துக்கம் அனித்தியமென்றுஞ் சொரூபானந்தஞ் சுத்தம் சுகம் நித்தியமென்றும் ஆங்குப்பகுத்தறிந்து கொண்டுநிற்குங் கிரியை முன்பு விடயங்களிற் சென்றதுபோல வாங்குச் சொரூபத்தின்மேற் சென்றுநிற்கும் இங்ஙனமிச்சாஞானக்கிரியைகள் மூன்றுஞ் சொரூபமுகமாய்த்திரும்பிநிற்கவே யான்மாவுமவையே வாயிலாகத்தானுமச்சொரூபானந்தத்தில் அமிழ்ந்திச்சற்றுந் தோன்றாது அதிலிரண்டறக்கலந்து அதீதப்பட்டுநிற்பனென்பது பெறப்பட்டது. நாமரூபங்களாய் விரிந்தபிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென்று கண்டுநீங்கவே தத்துவமுப்பத்தாறு நீங்கியான்மாச் சொரூபஞானத்தைப்பெறுகையாலிச்செய்யுளி னாமரூபங்களை முன்வைத்துக்கூறினார். உருவநாமம் பொய்யென்றதற்குதாரணம்: அத்துவிதவுண்மை. "நாமரூபந்தனைநோக்கிநாடன்மனமும்புறமுகமு,நாமரூபந்தனைநீக்கிநாடலறிவுமுண்முகமு, நாமரூபத்தெவ்வளவுநாட்டஞ் சொரூபந்தோன்றாது, நாமரூபநாட்டம்விடி னமதுசொரூபந் தோன்றிவிடும்."என்றும், போரூர்ப்பிள்ளைத்தமிழ். "ஒருபொருளிடத்தினிற்சச்சிதானந்தமுட னுருவநாமமுமுள்ளதென்றுணாதந்துமுன்னர்பினரொன்றாய்விளங்கியுறுபிரியமாயுளமூன்றுமே, மருவிரியவருமெய்ம்மையுருவ னுமம்பொய்மைவன்பழுதையுரகவுருவின், மாறுதறிந்திடுதிபின்பழுதைநன்றாய்மதித்தவர்க்கரவின்மையி, னிருளறும்பிரமமேநிகழுமற்றொருபொரு

ளுமெதிரிட்டிலங்சாதென, "வேழ்பிறவிவாரிதியிலாழுமெனை வாவென்றெடுத்தருளளித்தகுரவ, தெருளுறுங்கலைமுனிவர்ப ரவுபோரூர்முருக சிறுதேருருட்டியருளே, சிமையமொய்த்தி டுமிமையமயில்வயிற்றுதையமணிசிறுதேருருட்டியருளே." என்றும், திருவண்ணாமலையாதசகாரியம். "அழிபொருளும் பொய்ப்பொருளுமளப்பிலவேயாதலினாற், கழிபொருளாய்க் கைவிடுவாயொருக்காலுங்கருதாதே, யழிபொருளிலடங்கா தவைந்துபெரும்பொருள்களையே, கழிபொருளாய்க்கருதாம லெப்பொழுதுங்கருதாயே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவ ற்றாற்காண்க. தத்துவங்கண் முழுவதுமென்றதற்குதாரணம்: தேவாரம். "எண்பதும்பத்துமாறுமென்னுள்ளேயிருந்துமன் னிக், கண்பழக்கொன்றுமின்றிக்கலக்கநானலக்கழிந்தேன், செண்பகந்திகழும்புன்னைச்செழுந்திரட் குரவம்வேங்கை, நண்புசெய்சோலைசூழ்ந்தநனிப்பள்ளியடிகளாரே." என்றும், திருமந்திரம். "முப்பதுமுப்பதுமுப்பத்தறுவருஞ், செப்புமதி ளுடைக்கோயிலுள்வாழ்பவர், செப்புமதிலுடைக்கோயில்சி தைந்தபின், ஒக்கவனைவருமோடலுற்றாரே." என்றும், திருவ ண்ணாமலையாதசகாரியம். "மண்ணொடுசெவியேசத்தம் வாக்காதியையைந்தாகு, மெண்ணியமனமேயாதியீரண்ட வைநாலாறே, கண்ணியகாலமோடுகருதிடிலேழுங்காணே, தி ண்ணியசுத்தவித்தையாதியவைந்துந்தேரே." அன்றியும், "இ ந்திரியங்கடன்மாத்திரைகளுடிகள்வாயுக்க, ளொந்துபப்பத் துப்பூதமோரைந்துமவையையைந்தே, யைந்துசுத்தமுமேழ் வித்தையாங்காரமூன்றுமூன்றும், வந்திடுகுணங்களுன்காம

வாக்கந்தக்கரணநான்கே.'' என்றும், தத்துவரத்தினகரம். 'ஆகியதொண்ணூற்ருறும்பொதுவதாமாருறென்ன, வாகிய தத்துவஞ்சைவர்கொள்வதாம்வேதாந்திக்கங், காகியநாலே ழாகுமையைந்தாமாயாவாதிக், காகியநாலாருகும்வைணவ ர்க்கறையுங்காலே.'' எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்ருற்கா ண்க. முற்றுமொருவிடஞ்சொரூபமென்றதற்குதாரணம்: பதி பசுபாசவிளக்கம். "காணுறுபுலன்கள்போகக் கரிசுறுமனம் போம்போது, லாணவம்போகும்போக வாருயிர்ப்போதம் போகுஞ், சேணுறுமொளிக்குமேலாஞ் சிவப்பிரகாசந்தோ ன்று, மாணனேயிதுவேமுத்திநிலையெனமதித்திடாயே.''என் றும், உய்யவந்தநாயனூர்புராணம். "பொருளுமனையுமறமறந் துபோகமறந்துபுலன்மறந்து, கருவிகரணமலவமறந்து கால மறந்துகலைமறந்து, தருமமறந்துதவமறந்துதன்னைமறந்துத ற்பரத்தோ, டுருகியுருகியொருநீர்மையாயேவிட்டாருய்யவந் தார்.'' என்றும், பிரபுலிங்கலீலை. "புலன்களையொழித்தபோ தேபொறிகளும்பூதமைந்துங், கலங்குறுகரணநான்குங்கலா தியுஞ்சுத்தமைந்தும், விலங்குறுமடியில்வைத்தவெறுங்குடங் தள்ளின்மேன்மேன், மலக்குறவொருங்கடுக்கு மட்கலம்வீழ் நதலேபோல்.''அன்றியும், "பூதநீயலைபொறிகளுமலையகேபுந்தி, யேதுநீயலையிவற்றினைமயங்கியானென்னும், போதநீயலை யென்றிவையனைத்தையும்போக்கிச், சோதியாகியபிரமமேநீ யெனச்சொல்லி.'' என்றும், பட்டணத்துப்பிள்ளைநாயனூர். 'பூதங்களற்றுப்பொறியற்றுச்சாரைம் புலன்களற்றுப், பே தங்குணமற்றுப்பேராசைதானற்றுப்பின்முனற்றுக், காதுங்

கரணக்கரையற்றவானந்தக்காட்சியிலே, யேதங்ஙனென்றிருப்பேனிறைவாகச்சியேசம்பனே." என்றும், சிவானந்தமாலை. "எல்லாமிறந்தவிடமேகாந்தமானவிடம், புல்லாதபேரின்பம்போனவிட - மெல்லைபடச், சொன்னவிடமேதவைகளெல்லாந்துறந்தவிட,மென்னறிவுதின்னிக்கிடம்." என்றும், நெஞ்சொடுமகிழ்தல். "மண்ணிறந்துநீரிறந்து வளியிறந்துவொளியிறந்து, விண்ணிறந்துநின்றநிலைமேவினையே - நெஞ்சமே." என்றும், சிவானுபூதிவிளக்கம், "மண்முதலாம்பூதவகுப்பனைத்துந்தம்பிரான், கண்ணிலடங்கிடக்காணவர்தானதே." என்றும், கந்தாலங்காரம். "வரையற்றவுணர்சிரமற்றுவாரிதிவற்றச்செற்ற, புரையற்றவேலவன்போதித்தவாபஞ்சபூதிகமற், றுரையற்றுணர்வறவுளமற்றுயிரற்றுபாயமற்றுக், கரையற்றிருளற்றெனதற்றிருக்குமக்காட்சியதே." என்றும், திருவாசகம். "வான்கெட்டுமாருதமாய்ந்தழனீர்மண்கெடினுந், தான்கெட்டலின்றிச்சலிப்பறியாத்தன்மையனுக்,கூன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வுகெட்டென்னுள்ளமும்போய், நான்கெட்டவாபாடித் தெள்ளேணங்கொட்டாமோ." என்றும், அஞ்ஞானநிவிர்த்தி. "ஊனிறந்துயிரிறந்துணர்விறந்துளமிறந்து, தானுயர்பரமிறந்துதகுமனமுதலிறந்து, வான்முதல்முழுதிறந்தவளரொளியாகிநின்ற, நானிறந்திருந்தவின்பந்தனையுரைசெய்யலாமே." என்றும், தத்துவராயர். "ஊனுமுயிருமுணர்வுமுடனிறந்து, யானுமிறந்துபரனிறந்து-கோனெவடிவோதுமாறின்றிவாக்கிறந்துநீயிப், படியோவிருக்கும்படி." என்றும், விருத்தாம்பிகைதுதி. "விரிவுறுமுருவநாமமத

கற்றின்விடயங்கள் விளங்குறுவதனுன், மருவுறுபொறிபோம்பொறியறக்கரணமாய்ந்திடுங்கரணமாய்தலினுற், புருடன்முன்னேமுஞ்சுத்த மோனைந்தும்போமிதாற்சச்சிதானந்தங், கிரியையற்றிலங்குமென்றனள்விருத்தகிரியமர்பெரியநாயகியே. என்றும், மற்றும்வருவனவற்ருற்காண்க. (கஎ)

அற்புறுமாயைதந்த வளவிறத்துவங்கணீங்கி
வற்புறுமலமதென்னும் வல்லிருளகன்றுமேலாஞ்
சிற்பரவெளியிற்போதந் தீர்ந்துசுட்டறநிற்பாயேற்
றற்பரமாவையென்று சாற்றிடுமமதேயென்றும்.

இ-ள்.—ஆன்மாவாகிய நீ இருளினுக்கு விளக்குப்போல அன்பைவிளையாநின்ற மாயையினிடத்துக் காரியப்பட்டுவரும் எண்ணிறந்த தத்துவக் கூட்டங்களை விட்டுநீங்கி அதற்குமேல் நின்னைத் தோன்ருமன்மறைத்துநின்று வலிமையுற்ற ஆணவ மலமென்னும் பேரந்தகாரமுநீங்கி யிவைகளைநீக்குதற் கேதுவாய் உயிர்க்குயிராய்ப் பெரும்பிரகாசமும் பெருந்தட்பமுமாய்ப் பெருஞ்செல்வமும் பேரானந்தமுமாய்ச் சருவத்திற்குமேலாய் விளங்காநிற்குந் திருவருளாகிய ஞானகாயத்திற் சுட்டறவுன்போதமானது அணுவளவுந் தோன்ருமற்கரைந்துநிற்பையாகில் ஆங்குவிளங்காநிற்கும் பேரானந்தச்சொரூபமாகிய பரமசிவமேயாகுவையென்றுங் கூறுநின்றவனுபவநிலையும் அந்நடுநிலையனுபவமேயாம் அவ்விடத்து இத்தத்துவங்களும் அஞ்ஞானமுஞ் சுட்டுதலைச்செய்யுந்தற்போத

மமின்றிநிற்கையால் இவ்வுடையாளங்களை அந்நடுநிலையினி டத்து நீநன்றாய்த்தோன்ற நிச்சயித்துப் புத்திபண்ணிக்கொ ள்வாயாகவென்றுகூறி மேலும் அருளிச்செய்வான்.—எ-று.
' சிற்பரவெளியிற்போதந்தீர்ந்துசுட்டறநிற்பாயே லென் றதைச் சிற்பரவெளியிற்சுட்டறப்போதந்தீர்ந்துநிற்பாயே லெனக்கூட்டுக. அளவிறத்துவங்கணீங்கியென்றதனுல் ஆ சாரியர்சீடனைநோக்கிப் பிருதிவிமுதல்நாதமீருகக்கூருநின் ற தத்துவங்களனைத்தையும் நீ யறிந்தாயோ அவைகளுன்னை யறிந்ததோவென்று வினுவ அவைகளென்னை எக்காலத்தும் எவ்விடத்துஞ் சற்றும் அறியமாட்டா அவைகளை யானே அ றிந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஆனுல் அவைகள் ச டமாயுனக்கன்னியமாய் நீங்கிற்றே இன்றேவென்ன நீங்கிற் றென்ன இங்ஙனமே தத்துவங்களனைத்தினையுநீங்கி நில்லென் றருளிச்செய்தானென்பதூஉம் வற்புறுமலமதென்னும் வல்லி ருளகன்றென்றதனுல் அங்ஙனங்கருவிகரணங்களை நீங்கிநி ன்ற உனதுவடிவியாது உன்னைத்தோன்றவறிந்தனையோ என்றுவினுவ சுவாமீ பேரந்தகாரமாயொன்றுந்தோன்றவி ல்லையே கருவிகரணங்கழன்றுங்கழலாவிருளின் பெருமையி ஃதென் நம்பேர் தெரியவில்லையேயென்று கிலேசித்தசீடனை நோக்கி உன்னையனுதியாய்ச்செம்பிற்காளிதம்போற் பற்றிம றைத்துநின்று எல்லாக்கருவிகளும் இறந்தவிடத்திற்றனேமி குதியாய் விடிகைக்கிருண்டமிகுதிபோற் றன்மடிகைக்கிரு ண்ட ஆணவமாகியது இஃதேயென்ன ஆனுலிவ்வாணவம் வானிலிரவிவர வல்லிருள்போமாறுபோ லென்னைவிட்டுநீ

ங்துவ தெந்தக்காலஞ் சுவாமியென்ன நீபயப்படாதே உன்
னையறுதியேமறைத்து நின்றுசெனனமரணத் தழுத்தியவா
ணவத்தை வேறுசெய்வோங்காணென்று நீபேரந்தகாரமா
யொன்றுந்தோன்றவில்லை யென்றுகூறினுயே அப்பேரந்த
காரத்தையுந் தோன்ருமையையு மறிவாய்நின்று கண்டி
யோ அறியாமையாய்நின்றுகண்டியோவென்ன அறியாமை
யாய்நின்ருல் நிழலினிழற்சென்று ஒன்றியதுபோல அத
ேைனுடொன்ருய்ப்போவதன்றி அதனைவேறுபிரித்துக்காண
மாட்டேன் ஆகையால் அறிவாய்நின்றே கண்டேனென்ன
அவ்வறிவேசொரூபமாய் நின்றவிடத்து அவ்வறியாமையை
ப்பாரென்ன மிகுந்தவக்கினியினிடத்துச் சலமுஞ் சலத்தினி
டத்துப் புழுதியுந்தோன்ருததுபோல அறிவென்றென்னை
யறிந்தமாத்திரத்தில் அவ்வறியாமையாகிய பேரந்தகாரவிரு
ளைக்காணேனென்ன இம்முறைமையிலே மலமாகிய வல்லி
ருளையகன்றுநில்லென்று அருளிச்செய்தாரென்பதூஉம், மே
லாஞ்சிற்பரவெளியிற்போதந்தீர்ந்து சுட்டறநிற்பாயேற் றற்
பரமாவையென்றதனுல் இங்ஙனஞ்சகலகேவலங்களைநீங்கிநி
ன்ற நீயெவ்வண்ணமநிற்கின்ருயென்னச் சுத்தவறிவுச்சொரு
பியாய் நிற்கின்றேனென்ன நீயேசுத்தவறிவுச்சொரூபியானு
ல் இந்நெடுநாட்பாசத்துழலாயே உழலுகையால் நீயே அறி
வுச்சொரூபியன்று உன்னறிவுக்கறிவாய் அறிவிப்பதோர்தி
ருவருளுண்டென்ன. "எல்லாம்பொய்யென்றிங்கிருந்தேனு
நானன்றே, நல்லாயெனையறிந்தே ஞனன்றே-சொல்லாடு,
நான்பிரமமன்றிநடுவேயுணர்த்துதற்கு, வான்பிரமம்வேறு

ண்டோவென்ன." இல்லையாயின் முன்னமேநீயே யறியவே ண்டும் முன்னமொன்றுந்தோன்றவில்லையென்று இப்போது நானேயறிவனென்கை யிரவிலொன்றுந்தோன்றாதவன் இர விவந்திருளை நீக்கிக்காட்டச் சிதேயுமவ்விரவிச்சகாயந் தோ ன்றாமல்தானே கண்டேனென்கைபோலும் முன்னம்பேரந் தகாரமாயொன்றுந்தோன்றவில்லையென்ற நீ இப்போது அப் பேரந்தகாரமாகிய விருணீங்கியறிவாய்நிற்கச் சிதேயும் அப் பேரந்தகாரத்தைநீக்கி யுன்னையறிவாக்கிவைத்த திருவருட்ச காயத்தை மறந்தாயென்ன சுவாமீ முன்னமறியாமைநின்ற துமெய்யே யிப்போது அவ்வறியாமைநீங்கி அறிவுதயமா னதுமெய்யே ஆகையால் திருவருளறிவித்தாலன்றியானேய றிவ னென்றதுபொய்யேயென்ன இப்பொய்யைநீங்கி அம் மெய்யாகியதிருவருளில் உன்போதத்தை ஒப்புவித்து நில் லென்ன அஃதெங்ஙனஞ் சுவாமியென்று இரந்துகொண்ட சீடனை நோக்கி "உணர்விலுணர்வொன்றியொடுங்குமாறே தென், றுணருமுணர்விலொடுங்கி – யுணர்வு, மருவிமருவிவ ரிலுள்ளுணர்வை, விரவிவிரவிவிட்டுவிடு." என்றுகூறி மேலு ம், "சீரார்கதிரொளியிற்சென்றொடுங்குங்கண்ணொளிதா, னே ராமொளியாயிறந்ததோ-பாரொன்ன, நின்றவொளியன்றிநிரு பிக்கிற்கண்ணொளிவே, றின்றெனவேன்றென்றியங்கியே." நீயும் அத்தன்மைத்தாய் உன்னுயிர்க்குயிராய் நின்றுவிளக் காநின்ற திருவருளிலே உன்போதத்தை யொப்புவித்துச் சு ட்டுணர்வகன்று ஆங்கத்திருவருளேயாய் நிற்பையாயில் தி ருவருட்குத்தாரகமாயுள்ள பேரானந்தசொரூபமாகிய பரம

சிவமேயாகுவை. அஃதெங்ஙனமென்னில், தொழிலுதயமெல்லாந்துக்கமயமேயென்றால், தொழிலறுதியே சுகமயமென்பது நாம்சொல்லவேண்டுவதில்லையே வேதங்களுஞ் சங்கந் தெத்துவா சுகீ பவாவென்றும் அகந்தெத்துவாசுகீபவாவென்றுங் கூறியதும் இக்கருத்தைப்பற்றியன்றோ ஆகையால் கருவிக்கூட்டங்களையும் அஞ்ஞானத்தையும் நீங்கி மேலாகியதிருவருளிலே யுன்போதத்தையும் ஒப்புவித்துத்தொழிலறுதியாய் நிற்கையால் அத்திருவருட்குத் தாரகமாயுள்ள பேரானந்தசொரூபமேயாய் விளங்குகைக்கு ஓரணுவளவேனும் ஐயமேயின்று இதனை. உன்னனுபவத்தும் நன்றாய்த்தெளிந்து கொள்ளுதியென்றருளிச்செய்தாரென்பதூஉந் தோன்றநின்றது. இருளினுக்குவிளக்குப்போல் அன்பைவிளையாநின்ற மாயையென்றதற்குதாரணம். சிவஞானபோதம். "மாயாதனுவிளக்காய்மற்றுள்ளங்காணாதே, லாயாதாமொன்றையதுவதுவாய்-வீயாது, வன்னிதனைத்தன்னுண் மறைத்தொன்றாங்காட்டம்போற், றன்னைமலமன்றனைதலான்." என்றும், சிவஞானசித்தியார். "பருதியைமுகின் மறைப்பப்பாயொளிபதங்கினுற்போ லுருவுயிர்மறைக்கின் ஞானக்கிரியைகளொளிக்குமாகுங், கருதிடுமிச்சாஞானக் காரியங்காயம்பெற்றால், மருவிடுமுயிர்க்குக்காயம்வந்திடாவிடின்மறைப்பே." என்றும், தணிகைப்புராணம். "விளக்கதுதானேதோற்றுதலில்லைவிழிவிளக்காக்குமாறறியாத், துளக்கிருளிரியவிளக்கினையொருவன் றோற்றுவித்தளித்தென வாக்கை, யளக்கரும்பரமனளித்தலும்விளக்கினலர்விழிப்பொரு

ளினுற்ருங்கு, களச்குறும்வினையிற்கதித்துடலீட்டிக்கறங்கெ னச்சுழல்வனவுயிரோ." என்றும், திருவருட்பயன். "விடிவா மளவும்விளக்கனையமாயை, வடிவாதிகன்மத்துவந்து." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்ருற்காண்க: "தத்துவக்கூட்டங்க ளைவிட்டுநீங்கியென்றதற்குதாரணம்: திருமந்திரம். "ஆருநின் றன்மையறியாதிருந்தேனுக், காருறின்றன்மையறிவித்தான் பேர்நந்தி, யாருறின்றன்மையறிவாலறிந்தபின், ஞூறுக்கப் புறத்தாகிநின்றேனே." என்றும், திருப்புகழ். "சுட்டதுபோ லாசை விட்டுலகாசாரத் துக்கமிலாஞானச் சுகமேவிச், சொற்கரணுதீத நிர்க்குணமூடாடு சுத்தநிராதார வெளிசா ண, மொட்டலர்வாரீச சக்கரசடாதார முட்டவுமீதேறி ய துமீதாய், முப்பதுமாறு முப்பதும்வேருன முத்திரையா மோன மடைவேனே."என்றும், உண்மைநெறிவிளக்கம். "ம ண்முதற்சிவமதீருய் வடிவுகாண்பதுவேரூப, மண்முதற்சிவ மதீருய்மலஞ்சடமென்றல்காட்சி, மண்முதற்சிவமதீருய்வடி வினிற்ருனல்லாது, கண்ணுதலருளானீங்கல்சுத்தியாய்க்கரு துமன்றே." என்றும், அம்பலவாணையர்தசகாரியம். "தத்துவ மனைத்துநோக்கித்தனித்தனிச்செயல்கள்காண்ட, லொந்த தன்னுருவமாகுமொன்றையொன்றுணராதீது, சத்தியஞ்சட மேயென்னத்தானறிந்திடுதல்காட்சி, நித்தியமன்றுசின்ஞனீ ங்குதலென்றல்சுத்தி."எ-ம்,வரும். மற்றும்வருவனவற்ருற்கா ண்க. நின்னைத்தோன்ருமன்மறைத்துநின்றவாணவமலமென் னும்பேரந்தகாரமுநீங்கியென்றதற்குதாரணம். ஞானவாசிட் டம். "சுத்தமித்தையேயாதலினகங்கரந்துலைந்துபோமெஞ்

ஞானத், தத்துவந்தனைநினைதலாற்சித்திலேசாற்றசங்கரமெங்
க, மெத்துநீரிலேபுழுதியுங்கனலிலேமேவுதோயமுமுண்
டா, நித்தரூபத்தைநினைத்துவனுனுனுநிச்சயமறநிற்பாய்."
ன்றும், சிவஞானதீபம். "எண்ணியமுற்பொசிப்பகலாமா
ாபோகத்திதமகிதமறுகைபினுற்றிரோதாயிநட்ட, நண்ணுமி
நவினைதொலையொப்பாதலாலேநாடியமாமாயையுமைநதொழி
லுநட்டம், பண்ணுமவனவளதுவாமுன்னிலைச்சுட்டொழியி
பற்ருகுங்கன்மமலநட்டமாகுந், திண்ணமிகும்வடிவகல
ாயைநட்டஞ்சிவபோகம்விளைந்திடவிட்டகன் றிடுமாணவ
மே." என்றும், சிவப்பிரகாசம். "ஏகமாய்த்தங்காலவெல்
லகளின்மீளுமெண்ணரியசத்தியதா யிருளொளிரவிருண்ட,
மோகமாய்ச்செம்பிலுறுகளிம்பேய்ந்துநித்த மூலமலமாயறி
புமுழுதினையுமறைக்கும், பாகமாம்வகைநின்றுதிரோதாயி
த்திபண்ணுதலான்மலமெனவும்பகர்வரதுபரிந்து, நாகமா
திமதியம்பொதிசடையானடிக்கணணுகும்வகைக்கருணைமி
நயக்குந்தானே." என்றும், ஆனந்தருத்திரோசரந்தாதி. என்
றாமும்வெண்மதியும்விலகியேகுமெழிற்காமகோட்டம் வா
காஞ்சிமூதூர், மன்றாடுகாப்புநடமாடுமுக்கண்வள்ளலுய
ானந்தருத்திரேசன், வென்ருடுமலவலியையறுத்தலோடுமே
ானேனதுசுத்தத்திருளாமென்ருன், றன்ருளிலிருந்துதொ
ழில்புரியப்புக்கென்றகுதியின்மைகாட்டினுன் றணிந்துய்ந்
தனே." என்றும், திருவருட்பயன். "ஒருபொருளுங்கா
டாதிருளுருவங்காட்டு, மிருபொருளுங்காட்டாதிது." அ
ன்றியும், "பன்மொழிகளொன்னுணரும்பான்மைதெரியாத

தன்மையிருளார்தந்தது." என்றும், சிற்றம்பலநாடியார்.
"ஆற்றவரிதாற்றவரிதந்தோகோவாணவநோய், வேற்றுவிகா
ரமிகக்கொடிது-மாற்றுதற்குத், தேசிகர்கோனென்றளவிற்
சிற்றம்பலநாடி, மாசிதுவோவென்றுரைத்தான்வந்து." அன்
றியும், "செங்கமலத்தாள்வழங்குஞ்சிற்றம்பலநாடி, யங்கம
லமறுத்தவாச்சரியம் - பைங்கிளியே, யாருயிரைக்காட்டிய
திலாருயிரைக்காட்டி, யதிலாருயிரைக்காட்டியேயாங்கு" எ
ன்றும், கலசையந்தாதி. என்னையுந்தனையுங்காட்டாதென்று
ளோனன்றுதொட்டுத், துன்னியமலவீரத்தின்றொடக்கறுத்தறி
வுகாட்டிப், பன்னருந்துரியாதீதப்பராபரநிலையிற்சேர்த்தா,
யன்னிலைபிறழாவண்ணமளித்தருள்கலசைவாழ்வே." எ-ம்,
வரும், மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. உயிர்க்குயிராய்ப்பெ
ரும்பிரகாசமும்பெருந்தட்பமுமாய்ப் பெருஞ்செல்வமும்பே
ரானந்தமுமாய்ச் சருவத்துக்குமேலாய்விளங்காநிற்குந்திரு
வருளென்றதற்குதாரணம்: வாரணசியையர்."இரவிசதகோ
டிகளிருட்டென்னவிளவெயிலெறிக்கும் பிரசண்டபானு வெ
ண்ணிலாமதிவடவையென்னவெகுளிர்நிலாவெழுகின்றசந்தி
ரோதய, மரிபிரமரிந்திராதி செல்வநல்குரவெனு மளவிலாப்
பெரியசெல்வ மண்டகோடிகளையணுவென்றகுணமேருகிரி
யமுதைவேம்பென்றவமுதம், பெரியபிரமப்பிரளயஞ்சிறிய
துளியென்றுபேசுங்கிருபாம்புராசி பிரவஞ்சமதனிலுளதெய்
வமெல்லாமும்பிறந்தலையுமெனநகைத்தே,யுருவினுளனுதியே
முத்தசித்துரூபியாயுறைகின்றபரதெய்வமேயொன்றாகியான
ந்தவுருவாகியென்னுயிர்க்குயிரானபரமசிவமே." என்றும், சி

வாகமார்த்ததரிசனம். "எல்லாந்தானுள்ளதாகத்தானெல்லாத்துள்ளுமாகிச், சொல்லாதபொருளுமாகித்தொல்லையாயெல்லையின்றி, யல்லாதோர்வடிவொன்றின்றியானந்தவடிவேயாகிக், கல்லாதகாட்சியாகிக்கலந்துதானின்றதன்றே." என்றும், திருவருட்பயன். "அருளிற்பெரியதகிலத்துவேண்டும், பொருளிற்றலையிலதுபோல். அன்றியும், "பெருக்கநுகர்வினைபொருளாயெங்கு, மருக்கனென நிற்குமருள்." என்றும், தத்துவராயர். "வானிலேபறக்கமண்ணிலேநுழையவானவர்வணங்கமற்றொருவ, ரூனிலேபுகுதலவரவர்தங்களுளந்தனினினைந்ததுமுரைக்கப், போனதோருயிரையெழுப்பவெண்சித்திபுகன்றதெல்லாங்கையில்வரினு, ஞானமேயில்லையாயினன்னவரைநாயினுங்கடையெனநாடே." என்றும், மோகவதைப்பரணி. "யாதுமாயறிவிறந்தவிருளொன்றுமிலதே, யாதுமாயறிவிறந்தவொளியொன்றுமுளதே." அன்றியும். "தெரியாதென்பதுந்தெரிந்தவிடத்தல்லாற் றெரியாததரியாதீதம்மிதுகாண்சும்மேலோசும்முலக்காய்." என்றும், திருவாசகம். "பொய்யாயினவெல்லாம்போயகலவந்தருளி, மெஞ்ஞானமாகமிளிர்கின்றமெய்ச்சுடரொ." எ-ம், வரும். மற்றும்வருனவற்றுற்காண்க.

ஞானகாயத்திற்சுட்டறவுன்போதமானதணுவளவுந்தோன்றுமற்கரைந்துநில்லென்றதற்குதாரணம்: ஞானசாகரவெண்பா. இந்திரியக்கள்வரிருட்காலம்பேருறக்கம் வந்திடுமோவென்றுவழிபார்ப்பர்-முந்தி, யமையாமனுளுமகல்ஞானக்கண்ணிலிமையாமனேக்கியிரு." அன்றியும், "ஏரியுறுநீரிலிருநாரைக்கஞ்சிநடு, வாரியுறுமீன்பொலவல்வினைகள்-சாராமல், மன்று

ருவமெஞ்ஞானவாரிநடுவேபுதைந்து, நின்னுருவந்தோன்றும னில்." அன்றியும், "குறைவினிறைபுனலிற்கூடுங்கடாநி, நிறையநிறையநிறைய-மறையப்போ. மன்னிலைமைநல்லோரகம்புறமென்னுமலருண், மன்னியதனுள்ளொடுங்குமாறு." என்றும், சிவானந்தமாலை. "சுட்டற்றகாட்சியினாலன்றிச்சொருபத்தைக்கிட்டக்கிடையாதுகேட்டியேல்-வெட்டனவே, விண்ணிற்கதிரவன்பால்வேறற்றகாட்சியல்லாற், கண்ணிற்குமுண்டோகருத்து." அன்றியும், "ஆறுறுக்கப்பாலாமானந்தமாக்கடறு, ளுறுறுநீந்தியணைந்தாலும்-வேறாகி, யான்முழுகில்வற்றியிடும்யானென்றுஞ்செய்யாக்கா, ளுன்முழுதுமேலிந்மேதான்" அன்றியும், "நின்செயலற்றெப்போதுநம்முடனாய்நிற்குநிலை, யுன்செயலற்றேதிடவுற்றுக்கே-ளெஞ்சுவடங், கொண்றுமறவொன்றாகியொத்துடனுன்பெத்தத்தி, னின்றதுபோன்முத்தியினுநில்." அன்றியும், "மித்தையுடற்கட்டறத்துமெய்யறிவாய்மெய்யொழிக்குந், தத்துவமுங்கேவலமுஞ்சார்வகற்றிச்-சுத்தத், தனியாகித்தானும்போய்த்தற்பரமாய்விட்டாற், செனியானிதுசத்தியம்." என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம். "அறிவாயிரீர்மயக்கமாகாதசையில், விறிசாய்விடாதோவிகற்பம்-பிறியாத், தராசுநுனிபோற்சமாதிவரின்ஞான, விராசனுமக்கொப்பாரொவர்." என்றும், பட்டணத்துப்பிள்ளைநாயனார். "வாசற்படிகடந்துவாராதபிச்சைக்கிங், காசைப்படுவதில்லையண்ணலே-யாசைதனைப். பட்டிறந்தகாலமெல்லாம்போதும்பரமேட்டி, சுட்டிறந்தஞானத்தைச்சொல்." என்றும், திருவம்மானை. "சத்துவமானதுவித்தைகாணம்மானை, தானந்தமானதேயா

னந்தமம்மானை." என்றும், அஞ்ஞவதைப்பரணி. "ஒழித்தேயு
ள்ளமுணர்வடையவொழியாவொருவன்வருமளவும், விழித்
தேயுறங்கும்விளங்கிழையீர்,மேவுங்கபாடந்திறமினோ." என்
றும், பஞ்சாக்கரப்பஃறொடை. "பொன்றாடரிந்திரனும்பூமக
னுமாதவனு,மென்றுமெந்நாளுமேநாடித்-துன்றாத. வேத
முடிவின்விளங்குமொளியுயிரின், போதமுடிவிற்பொருந்து
மொளி."என்றும், இளசையந்தாதி. "என்னைமுழுக்கவிழுந்த
விடத்தே, தன்னைவிளக்கியசாலிளசைக்கோன், மன்னமுதத்
தினைவானவருண்ண,வுன்னுவிடத்தினையுண்டமையென்னே"
யன்றியும், "என்னையெடுத்துவிழுங்கியெனக்கே, தன்னையளி
த்தருட்டுவநாதன், மின்னிளசைப்பதிமேவியிடத்தே, கன்
னியைவைத்தகணக்கிதுவென்னே." என்றும், பஞ்சாக்கரந்தா
தி. உளநின்றுசாணிலொளிப்பனங்கேயென்னுளமொளிக்கில்,
வெளிநின்றுகாணப்படுவன்விரிகடற்றெள்ளமுதுந், தெளிநி
ற தேறலுங்கைப்பவென்சிந்தையெல்லாமினிப்பன், பளக
வத்தாண்டபஞ்சாக்கரநாதபசுபதியே." என்றும்,சிவக்கியா
னசுவாமிகள். "நாதக்குழல்சரியநானெனுஞ்சாந்தங்கரைய
, போதக்கலையவிழப்புந்திவளைதெறிப்பப், பேதப்படாதிறு
ப்பெற்றணையவாசைகொண்டேன், சீதப்புனற்சென்னைசெ
னமல்லியீச்சுரனே."என்றும்,திருவாய்மொழி. வாரிக்கொ
ண்டுன்னைவிழுங்குவன்காணிலென்,றார்வுற்றவென்னையொழி
வெனின்முன்னம், பாரித்தத்தானென்னைமுற்றும்பருகினு
ன்,காரொக்குங்கார்க்கரையப்பன்கடியனே."என்றும், ஞான
நரியன். "சாக்கிரசொற்பனங்களிரண்டையுந்தாணடிப்போ

ஹற், சூக்கமாஞ்சுழுத்திவந்துதொல்லிருளாகிமூடு, மாக்கமு
மழிவுமில்லாவறிவினலதுவும்போறற், போக்கொடுவரவுமி
ல்லாப்பூரணப்பொருள்வந்தெய்தும்." என்றும், அவிரோதவு
ந்தியார். "எம்மதத்தோரொவ்வகைநிட்டைசொல்லினுஞ்சம்ம
தமேயெமக்குந்தீபறத், தற்போதமாய்க்குமேலுந்தீபற." எ
ன்றும், திருப்புகழ், "அறிவுபுனைதருபுனிதரும்வழிபட மழ
லைமொழிகொடுதெளிதரவொளிதிக ழறிவையறிவதுபொரு
ளெனவருளியபெருமாளே." என்றும், கூவபுராணம். "என்
றுமுப்பொருளின்றன்மையியம்பிமும்மலங்களெல்லா, முன்
றனக்கயலென்ருேர்வித்தொழித்தறிவுருவமாக்கி, நின்றநிற்
பாரொன்றுன்மநிலையினையுணர்த்திமீதே, வன்றுணையாகிநின்ற
மல்குதன்னருளைக்காட்டி." அன்றியும், "சென்றுபுல்குறுவத
ன்றிச்சேர்ந்துநிற்பதுவுமன்றி யொன்றிரண்டென்பதன்றியு
ணர்வுசுட்டொழிந்துநீயா, யென்றுநின்றிடுமென்றன்னையி
ருந்தவாகாண்டியென்று, துன்றுதன்னிலைசொல்லாதசொல்
லின லுணர்த்திக்காட்டி." என்றும், தணிகைப்புராணம்
"இருண்மலப்பந்தநீங்கியிருமையுங்கான்றசோற்றி, னருவ
ருத்தகலத்தள்ளியருளொடுமளவளாவிப், பருதியிற்கலந்துநி
ற்கும்பாயொளிவிழியேபோலத், தெருளுறக்கலந்துநிற்குஞ்
செல்வர்தம்மடமுமுண்டால்." என்றும், காஞ்சிப்புராணம்
"உணர்பொருளுமுணர்வானு முணர்வுமெனும்பகுப்பொழி
யாதொழிந்துபானுப், புணர்விழியுநீர்நிழலுந்தீயிரும்பும்புண
லுவரும்பருதிமீனுந், துணையவிரண்டறுகலப்பினெம்முடனு
ய்ப் பேரின்பந்துய்த்துவாழ்வா, ரிணர்விரைத்தமலக்கோது

வர்வடிவே யெமக்கினியகோயிலாமால்." என்றும், சிவஞா
னதீபம். "பொறிபுலன்களுனல்லேன்மனுதிகளுனல்லேன்
கலரியகலாதிகளுநானல்லேன்பொலிவா, ரறிகருவிநானல்
லேனிவைசடமென்றிவற்றை யறிந்ததில்வேருய்நின்றவறிவு
ொன்றறிக, நெறிதருதத்துவஞ்சடமாநாமலவென்றவற்
றைநீயறிந்து நீங்குதற்குநின்னுயிருக்குயிராய்ப், பிறிவறநி
றுணர்த்திவிடுமொளியருளாமுலகிற் பிறங்குவிழிக்கொளி
தவுமிருங்கதிரொப்பெனவே." என்றும், கச்சியப்பசுவா
கள். "வன்பளிக்குங்கொடும்பாசச்சிறைநீக்கிவெளிப்படுத்
மாறுநின்றங், கின்பளிக்குமுதனுனென்றெழுந்தமருளுயி
க்கருளினியல்புகாட்டித், துன்பளிக்குமுயிர்ப்போதத்தொ
ர்நீக்கித்தனதடிக்கீழ்த் துன்னவைத்திட், டன்பளிக்குமா
ந்தருத்திநேசனையுள்ளத்தழுத்திவாழ்வாம்." என்றும், சிவ
நானசித்தியார். "அறியாமையறிவகற்றியறிவினுள்ளே ய
வுதனையருளினலறியாதேயறிந்து; குறியாதேகுறித்தந்தக்
ரணங்களோடுங் கூடாதேவாடாதேகுழைந்திருப்பையா
ற், பிறியாதசிவன்ருனேபிறிந்துதோன்றிப் பிரவஞ்சபேத
மலாந்தாளுய்த்தோன்றி, நெறியாலேயிவையெல்லாமல்
வாகி நின்றென்றுந்தோன்றிடுவனிராதாரனுயே." என்று
, வீராகமம். "சமயவாதங்கணீக்கித்தத்துவமித்தையாக்கி,
மையருவிருளையோட்டிநானெனுமையநீக்கித், தமரதாயெ
னுண்மன்னுந்தன்னருட்சோதிகாட்டி, யமைவிலாவின்ப
வள்ளத்தழுத்தினனென்னையாசான." என்றும், சிட்டைவி
ரக்கம். "மாயகட்போரையுமாயாமலமெனும்மாதரையும்,

லீயவிட்டோட்டிவெளியேபுறப்பட்டுமெய்யருளாந், தாயுட
ன்சென்றுதன்றுதையைக்கூடிப்பின்றுயைமறந், தேயுமதே
நிட்டையென்றுனெழிற்கச்சியேகம்பனே." என்றும், சிவ
ப்பிரகாசம். "பொற்புறுகருவியாவும்புணராமேயறிவிலாமை
ச், சொற்பெறுமதிதம்வந்துதோன்றுமேதோன்றிநின்ற, சி
ற்பரமதனுலுள்ளச்செயலறுத்திடவுதிக்குந், தற்பரமாகிநிற்
றல்சாக்கிராதிதந்தானே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவு
ற்றுற்காண்க. பேரானந்தசொரூபமாகியபரமசிவமென்றதற்
குதாரணம்: சிவபோகசாரம். "என்னையறிவென்றுனென்ன
றிவிலானந்தந், தன்னைச்சிவமென்றுன்சந்ததமு - மென்னையு
ன்னைப், பாராமறைத்ததுவேபாசமென்றுனிம்மூன்று, மா
ராய்ந்தவர்முத்தராம்." அன்றியும், "நானங்காய் நீயிங்காய் நா
ட்டமறவைத்ததற்பின், ஞானெங்கேநீயெங்கேநாதனே, வா
னெங்கு, மோனமாகிநின்றயுணர்வுநீயுன்னறிவி, னன்றுகத்
தோன்றுசுகநாம்." என்றும், ஆனந்தருத்திரோசர்வண்டுவிடுதூ
து. "மறைக்கோவணத்தான்மறைச்சிலம்பான்மாவான், மறை
க்கோவறிவரியமாண்பா-னெறிக்கொள், ளுயிருக்குயிரானுயி
ரறிவுக்கெட்டான், பயிலுயிர்க்கேயின்பருளும்பண்பான் பயி
லுநர்க்குக் கண்ணுமானந்தங்கனிவாயுமானந்தம் வண்ணமு
ன்முமானந்தந் தண்ணறல்சேர் வேணியுமானந்தம்வியன்மா
ர்புமானந்தம்பூணுமானந்தம்புயங்கரந்தா ளுணுடையு மா
னந்தமானந்தமானந்தமானந்தமானந்த மெவ்வுறுப்புமானந்
மானந்தன் காஞ்சியுமானந்தமாய்க் காணநிற்பானத்தகைம
ன்வாஞ்சையுறுமானந்தவள்ளறன்." என்றும், திருவிசைப

பா. "ஒளிவளர்விளக்கேயுலப்பிலாவொன்றேயுணர்வுசூழ்க டந்ததோருணர்வே, தெளிவளர்பளிங்கின்றிரண் மணிக்குன் றேசித்தத்துட்டித்திக்குந்தேனே, யளிபவருள்ளத்தானந்தக் கனியேயம்பரமாடரங்காக, வெளிவளர்தெய்வக்கூத்துகந்தா யைத்தொண்டனேன்விளம்புமாவிளம்பே." என்றும், நுக ளாறுபோதம். "அண்ணலுமானந்தமருளுமானந்தமுயி ரெண் ணிலாவானந்தமெவ்வுலகும் - பண்ணி, யளித்தழிப்பராதி பமரருமானந்தங்களித்ததுவேயெங்குமெனக்காண்." என் றும், ஒழிவிலொடுக்கம். "வேதாந்தம்போலிருக்கும்வேதா ந்தசித்தாந்தம், நாதாந்தபோதம்நமூவினர்க்கு-நேதி, தனை க்கழன்றுதற்போதச்சார்பழியுஞ்சந்தி, லுனக்கறிவானந்த முதிக்கும்." என்றும், சிற்றம்பலநாடியார். "ஆனந்தமே செவியம்புயத்தாளிணையங்கைகளு, மானந்தமேதிருக்கண் ணுஞ்செவ்வாயருண்மேனியெல்லா, மானந்தமேதிருச்சிற் றம்பலவரருட்பொருளு, மானந்தமேயவன்றில்லையுங்காழி யுமானந்தமே." என்றும், கச்சியப்பசுவாமிகள். "பொருள் கொழிக்குநெடுங்கடல்சூழ்பெரும்புவியிலெஞ்ஞான்றும் பூத் துமாய்ந்து, மருள்கொழிக்குங்கடுந்துயரக்கடலழுந்துஞ்சி றியேனைவல்லைவாவென், றிருள்கொழிக்குமலநீக்கிப்பேரின் பப்பெருவீட்டிலினியவைத்திட், டருள்கொழிக்குமானந் தருத்திரோசனையுள்ளத்தமுத்திவாழ்வாம்." என்றும், ஆனந் தருத்திரோசரந்தாதி. "உய்ந்தாமென்றமரர்தொழுதாடநோ க்கமுறுத்தவர்கள்வேட்டவரமுதவுநாதன், பந்தாடுபூண்முலை யாள்பாகத்தண்ணல் பண்பினர்சூழானந்தருத்திரோசன், பிந்

தாதவிருண்மலமும்யானும்பிந்தப் பெயர்த்துமலமறுத்தாங்கு
த்திருக்கினேனை, முந்தாதவகைதெரித்துத்தான்முன்னாகிமு
டியாதவின்பவெள்ளத்தழுத்தினானே." என்றும், அவிரோத
வுந்தியார். "சொன்னவின்னாவுபாயங்கொடுதொடர்ந்தன்
னமெய்ந்நிட்டைசேர்ந்துந்திபற, வானந்தம்பெற்றிடென்றுந்
தீபற." என்றும், திருவாசகம். "தினைத்தனையுள்ளதோர்
பூவினிற்றேனுண்ணாதே. நினைத்தொறுங்காண்டொறும்பேசு
ந்தோறுமெப்போது, மனைத்தெலும்புண்ணெகவானந்தத்தே
ன்சொரியுங், குனிப்புடையானுக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்
பீ." அன்றியும், "கடலினுள்நாய்நக்கியாங்குன் கருணைக்கடலி
னுள்ளம், விடலரியேனைவிடுதிகண்டாய்விடலில்லடியாருட
லிலமேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே, மடலின்மட்டே
மணியேயமுதேயென்மதுவெள்ளமே." என்றும், சிவஞா
னசித்தியார். "இரும்பைக்காந்தம்வலித்தாற்போலியைந்தங்
குயிரையெரியிரும்பைச்செய்வதுபோலிவனைத்தானாக்கி, ய
ரும்பித்திந்தனத்தையனலழிப்பதுபோன்மலத்தையறுத்தமல
னப்பணைந்தவுப்பேபோலணைந்து, விரும்பிப்பொன்னினைக்கு
ளிகையொளிப்பதுபோலடக்கியொளித்துத்தானெல்லாம்வே
திப்பானாக்கிக், கரும்பைத்தேனைப்பாலைக்கனியமுதைக்கண்
டைக்கட்டியையொத்திருப்பனந்தமுத்தியினிற்கலந்தே." எ
ன்றும், போரூர்முறை. "மன்னராவாருறுசுகமும் வானோர்ம
கிழ்ந்துபெறுசுகமு மணிப்பைநாகத்தவர்சுகமு மற்றையோ
ர்களடைசுகமும், பன்னுமிடத்திற்சிவத்தெழுந்தபரமான
தலேசமெனப் பகர்ந்தாய்குருவாயெழுந்தருளிப் படிறேன்

மறந்திங்குழல்கின்றேன், கன்னலெழுந்ததெள்சாறே கட்டிமாவின்றீங்கனியே கதலிக்கனியேநற்பலவின் கனகச்சுளையேகதிமுளையே, பொன்னம்பொருப்பேயென்விருப்பே போதச்சுகமேகிஞ்சுகமே புரணவொளியேயுள்ளொளியே போரூர்முருகப்பெருமாளே." என்றும், திருவருட்பயன்."இன்புறுவார் துன்பாரிருளினெழுஞ்சுடரின், பின்புகுவார்முன்புகுவாரின்." அன்றியும், "இன்பதனையெய் துவார்க்கியுமவர்க்குதருவ, மின்பகனமாதலினுலில்." அன்றியும், "இன்புருவமன்றியெழிலுருவம்வேறுளவோ, வின்புருவமேயிறைக்குமென்." என்றும், பட்டினத்துப்பிள்ளைநாயனுர். "அட்டாங்கயோகமுமாதாரமாறும்வத்தையைந்தும், விட்டேறிப்போனவெளிதனிலேவியனென்றுகண்டேன், மட்டாகியானந்தத்தேனூறலுண்டுமதிமயங்கி, யெட்டாதபேரின்பமென்னைவிழுங்கியிருக்கின்றதே. எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (கஅ)

கயிற்றினிலரவுங்கட்டைக்கள்வனும்போலமாயா,
மயக்கறன்முத்தியென்னும்வைதிகமுடிவுமான்மா, மு
யற்சிபோய்ச்சுகாதீதத்துண்மொழிதமோமயம்போற்
போத, மயர்த்தன்முத்தியதென்றேதாகமமுடிவும
தேயென்றும்.

இ-ள்.—உள்ளகயிற்றினிடத்து இல்லாத பாம்புகற்பிதமாய்த்தோற்றுதல்போலும் உள்ளகட்டையினிடத்து இல்லா

த கள்வன்கற்பிதமாய்த்தோற்றுதல்போலும் உள்ளபிரமத்தினிடத்து இல்லாதமாயைகற்பிதமாய்த் தோன்றுதென்றறிந்து இம்மாயாமயக்கஞ்சிறிதுந்தோன்றாது இறந்தமாத்திரத்தில் வீடென்றுகூறும் வேதாந்தத்துணிபினது அனுபவமும் ஆன்மாவாயது முயற்சியிறந்து ஆனந்தாதீதத்தினுள்விளம்பாநின்ற பெத்தத்திசையில் ஆணவராகி யிருப்பானைப்போலும் அஞ்ஞானத்தாலெழுந்தற்போதஞ் சிறிதுந்தோன்றாது இறந்துநிற்றலே வீடென்றுகூறுமாகமமுடிவினது அனுபவமுமாகிய இவ்விரண்டனுபவமும் அந்நடுநிலையனுபவமேயாம் ஆங்குமாயையாலெழுங் கருவிப்போதமும் ஆணவத்தாலெழுந்தற்போதமும் இன்றிநிற்கையால் இதனைநீநன்றாய்நிச்சயித்துப் புத்திபண்ணிக்கொள்வாயாகவென்றுகூறி மேலுமருளிச்செய்வான்.—எ-று.

அவித்தியாகதமாயிருந்த சீவனானது புன்மையறிவாயிருந்தும் நானென்று எதிரிடுமாயாபோதஞ்சிறிதுந்தோன்றாது ஒழியவே அப்புல்லறிவொழிந்து சீவசாட்சியாயிருந்தபிரமமே தானாகலான் வைதிகமுடிவும் அந்நடுநிலையனுபவமேயாமென்றும் ஆணவமயமாயிருந்த வான்மாவானது புன்மையறிவாயிருந்தும் நானென்றெதிரிடும் அஞ்ஞானபோதஞ் சிறிதுந்தோன்றாது ஒழியவே அப்புல்லறிவொழிந்து ஆணவமயமாயிருந்ததுபோலத் தனக்குமுதலாகிய சிவமயமேயாம் ஆதலால்ஆகமமுடிவும் அந்நடுநிலையனுபவமேயாமென்றுகூறினார். கயிற்றினிலரவுங்கட்டைக் கள்வனும்போலமாயா மயக்கறன்முத்தியென்றதற்குதாரணம்: சிவாகமார்த்ததரிசனம். "சட்டெ

ாத்தெளிந்தான்சர்ப்பிரச்சுவிற்காணுதாற்போற், கட்டினபா
ம்விட்டாற் கண்டிலன்பெத்தம்பின்பு, சிட்டநற்சுபாவமே
பாஞ்சீவன்முத்தன்றேகத்தை, விட்டபின் பரமமுத்தன்வி
யாமம்போற்கடநாசத்தில்." என்றும், சித்தாந்தசிகாமணி.
கயிற்றரவிப்பிவெள்ளிகுற்றியிற் கள்வன்மிக்க, வெயிற்படு
நானற்றெண்ணீர்விண்ணிற்கந்தருவவூர்போல், இற்பறுநித்த
சச்சிதானந்தசிவத்தின்கண்ணே,செய்ப்படுபொருளாய்த்தோ
ன்றுஞ்செப்பியவுலகமன்றே." என்றும், விருத்தாம்பிகை
துதி. "பழுதையென்றுணரினதின்முனர்த்தோன்றும்பாம்புமெ
ப்பழுதையானதுபோன், முழுதுணரறிவாந்தன்னையேகாணி
ன்முரணுறுசராசரமெவையு, மெழுதருமறிவாய்விளங்குமெ
ன்றிசைத்தென்னெழுபவர் துடைத்தெனையளித்தாள், கெழு
மணிமுத்தாநதிசெறிவிருத்தகிரியமர்பெரியநாயகியே." என்
றும், காசிகண்டம். "கானலிடத்தெண்ணீருங்கயிற்றினில்
வாளரவுமலைகடலிற்பட்ட, கூனமுது கிப்பியிற்றேன்றும்
வெள்ளியுமம்முதலுண்மைகுறுகிற்றீரு, மானவைபோனினை
யுணரிற்றேன்றுசெகமனைத்துநில்லாதகலுமாற்றாற், றேனல
ர்பூங்கடுக்கையணிசெல்வகினதறைகழற்றுள் சென்னிசேர்ப்
பாம்." என்றும், போரூர்முறை "பாம்பாகத்தோன்றிற்பழு
தைசற்றுந்தோன்றுவாம், பாம்பின்றுந்தோன்றிற்பழுதையே
மேம்பாடாய்ப். பொய்தோன்றின்மெய்தோன்றுப்போரூரா
நின்னருளான், மெய்தோன்றிற்பொய்தோன்றுவீடு." எ-ம்,
வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. ஆன்மாமுயற்சிபோ
ய்ச்சுகாதீதத்துண்மொழிதமோமயம்போற்போதமயர்த்தன்

முத்தியென்றதற்குதாரணம்: பழுதைகட்டியம் பலவாணர். "பெத்தனுக்குமுத்தனுக்கும்பேதமுண்டோவம்பலவா, பெத்தனுக்குமுத்தனுக்கும்பேதமிலை-பெத்த, னவத்தைவிட்டுநீங்கான துபோலஞானி, சிவத்தைவிட்டுநீங்கான்றினம்." என்றும், சிற்றம்பலநாடியார். "முத்தியும்பெத்தமுமொன்றாகக்காட்டிமுழுதுநிறை, சத்தியுங்காட்டிச்சதாசிவங்காட்டிச்சதுவிரண்டு, சித்தியுங்காட்டுஞ்சிற்றம்பலநாடிசிரபுரத்தோன், பத்தியுஞானமுமில்லாதவென்னைப்பரிந்தெடுத்தே." என்றும், திருமந்திரம். "அறியாமையென்றுமறியாதவெம்மிறை, யறியாமையேயறிவாயிருந்தேனை, யறியாமைநீக்கியறிவாக்கிவிட்டபின், னறியாமைபோலேயமர்ந்திருந்தேனே." என்றும், எதிர்காலத்திரங்கல். "ஆணவத்தோடத்துவிதமானபடிமெஞ்ஞானத், தாணுவினோடத்துவிதஞ்சாருநாளெந்நாளோ." என்றும், அவிரோதவுந்தியார். "ஒன்றியகேவலமென்றேயுனத்தகுந், தூன்றிருளொன்றிலதுந்தீபற, சுத்தமதாயதென்றுந்தீபற." என்றும், சிவப்பிரகாசம். "ஒன்றிரண்டாகியொன்றியொருமையாமிருமையாயி,னொன்றியொன்றழியுமொன்றாதென்னிலொன்றாகாதீயி, னொன்றிரும்புறழினின்றாமுயிரினைந்தொழிலும்வேண்டு, மொன்றிநின்றுணருமுண்மைக்குவமையாணவத்தோடொன்றே." எ-ம்,வரும். மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

திரையறுநீர்போற்சிந்தை தெளிதன்மும்மலங்கணீங்கல், கரைவுறத்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாதன்முப்பாழ்கடத்தல், புரையறுசரக்கிராதிதந்திரிபிடியும்போ

க்கல், வரைவுறுமுத்தியென்ன வழங்கிடங்களுமதெ ன்றும்.

இ-ள்.—ஞானநூல்களில் ஆன்மாவானது அலையற்றசா கரம்போலச் சித்தம் அசைவறத்தெளிந்து நின்றவிடமேமோ ட்சமென்பதும் போதத்துக்கு மறைப்பைச்செய்யும் ஆண வமும் மயக்கத்தைச்செய்யுமாயையுஞ் சலனவிகாரங்களைச் செய்யுங்கன்மமும் என்னுந்திரிமலங்களும் நீங்கிநின்றவிட மே மோட்சமென்பதும் உள்ளத்தெழுகின்ற ஞாயிறுபோன் ற பேரொளியைநினைப்பறநினைந்து அஃதன்றிவேறென்றுமி ன்றி நிறைந்தவனுபவத்தினிடத்தழுந்த வழுந்திப்பரமாணுவா ய்க்கரைவுறத்தேய்ந்துதேய்ந்து அத்துவிதமாய்ப் பேரொளி யேயாய் நின்றவிடமே மோட்சமென்பதும் மாயைமாறியவி டத்துச் சீவனுமென்றுஞ் சீவன்மாறியவிடத்து பரமாமென் றும் பரமாறியவிடத்தச் சிவமாமென்றுஞ் சிவமாறியவிடத் துச் சுயம்பிரகாசமாய் விளங்குமென்றும் இங்ஙனங்கூறுகி ன்ற சீவப்பாழ் பரப்பாழ் சிவப்பாழென்னு மூன்றுபாழையுங் கடந்துநின்றவிடமே மோட்சமென்பதும் குற்றங்கணீங்கிய சாக்கிரத்துக்கதீதப்பட்டு நின்றவிடமே மோட்சமென்பதும் காண்பானாகியஞாதுருவுங் காட்டுவதாகிய ஞானமுங் காண் பதாகியஞேயமும் என்னுந் திரிபிடியுநீங்கிநின்ற விடமே மோட்சமென்பதும் ஆக இங்ஙனம் அறுவிதமாய்க்கண்டித்து க்கூறிய மோட்சநிலைகளும் அந்நடுநிலையனுபவமேயாம். ஆங் குச்சித்தக்கலக்கமின்றிச் சுபாவத்தெளிவேயாய் நிற்கையானு

மறைப்புமயர்க்கவிகாரங்களின்மையானும் போதமானது அணுவளவுந்தோன்றாமற் கரைந்துநிற்கையானுஞ் சிவன் பரஞ்சிவமென்னுங்கெற்சிதமகன்றுநிற்கையானுஞ் சாக்கிரங்கடந்து அது நிற்கையானும் உணர்வானும் உணர்வும் உணர்பொருளுமின்றி நிற்கையானும் இவ்வடையாளங்களை அந்நநிலைக்குள்தோன்றநீ நன்றாய்நிச்சயித்துப் புத்திபண்ணிக்கொள்வாயாகவென்றுகூறி மேலுமருளிச்செய்வான்.—எ-று.

அலையற்றசாகரம்போலச்சித்தமசைவறத்தெளிந்து நின்றவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: திருமந்திரம். "உரையற்றவொன்றையுரைசெய்யுமூமர்காள், கரையற்றதொன்றைக்கரைகாணலாகுமோ, திரையற்றநீர்போலச்சிந்தைதெளிந்தார், புரையற்றிருந்தான்புரிசடையோனே." என்றும், வயிராகசதகம். "கண்டவைம்புலக்காட்சிபோய்க்காட்சியாற்கலந்தவாதனையாவும், விண்டுமூடமற்றலையிலாக்கடலெனவிளங்கினையெனினெஞ்சே, யுண்டுகொன்னமக்கொருதுயரார்குவீடுளங்கையிற்கனியேயாம், பண்டைமேவியபயமெலாமறுங்குருபதத்தினும்புகலாமே." என்றும், திருவாசகம். "வைத்தநிதிபெண்டீர்மக்கள்குலங்கல்வியெனும், பித்தவுலகிற்பிறப்போடிறப்பென்னுஞ், சித்தவிகாரக்கலக்கந்தெளிவித்த, வித்தகத்தேவர்க்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ." என்றும், தேவாரம். "சித்தந்தெளிவீர்கா, ளத்தனாரூரைப், பத்திமலர்தூவ, முத்தியாகுமே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

போதத்துக்கு மறைப்புமயக்கவிகாரங்களைச் செய்யுந்திரிமலங்களு நீங்கிநின்றவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: சி

வபோகசாரம். "எங்குமிருக்குமறிவுநீயேகமா, யங்கங்குணர்த்துமறிவுநாம்-பொங்கு, மலமறைத்தல்மாயைமயக்கல்விகாரப், பலமணைத்துங்கன்மமலம்பார்." என்றும், சிவாகமார்த்ததரிசனம். "மூடிமுன்னிருந்ததீபம்மூடினகும்பம்போனு, னீடுமுன்னொளியாயெங்குநிகழ்ந்ததாங்காத்துமாவு, மூடிமுன்மறைந்திருந்தமும்மலம்விட்டபோது, நீடுதன்சொரூபமாகிநிகழ்ந்துதான்விளங்குமன்றே." என்றும், தணிகைப்புராணம். "இரண்டறப்பண்டேகலந்திடுமனுதிமுத்தனுலிருண்மலமாயை, திரண்டவன்கரும மறுத்தவன்றனையுந்தரிசித்துத்தன்னையுங்கண்டு, முரண்டகுமுலகிற்றுயின்றுலகுறங்குமுமூத்தவப்பொருள்வயின்விழித்தோ, னரண்டகவாண்டவமலனேநேயமாகியவருஞ்சிவயோகீ, என்றும், திருமந்திரம் "கருடனுருவங்கருதுமளவிற், பருவிடந்தீர்ந்துபயங்கெடுமாபோற், குருவினுருவங்குறித்தவப்போதே, திரிமலந்தீர்ந்துசிவனவனுமே." அன்றியும். "செத்தார்பெறும்பயனுவதேதெனிற், செத்துநீர்சேர்வதுசித்திணைக்கூட்டிடல், செத்தாரிருந்தார்செகத்திற்றிரிமலஞ், செத்தார்சிவமாய்சித்தாந்தர்தாமே. என்றும், சிவப்பிரகாசம். "அரிவையரின்புறுமுத்திசுதமைந்துமறுமுத்திதிரிகுணமுமடங்குமுத்தி, விரிவுவினைகெடுமுத்திமலம்போமுத்தி, விக்கிரகநித்தமுத்திவிவேகமுத்தி, பரவுமுயிர்கெடுமுத்திசித்திமுத்தி, பாடாணமுத்தியிவைபழிசேர்முத்தி, திரிமலமுமகலவுயிரருள்சேர்முத்தி, திகழ்முத்தியிதுமுத்தித்திறத்ததாமே, எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. உள்ளத்தெழுகின்ற ஞாயிறுபோன்றபேரொளியினிடத்

துக் கனாவுறத்தேய்ந்து தேய்ந்தொன்றுதலே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: திருவாசகம், "இன்றெனக்கருளியிருள்கடிந்துள்ளத்தெழுகின்றஞாயிறேபோன்று, நின்றநின்றன்மைநினைப்பறநினைந்தானீயலாற்பிறிதுமற்றின்மை, சென்றுசென்றணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றுந் திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே, யொன்றுநீயல்லையன்றியொன்றில்லையாருன்னையறியகிற்பாரே." என்றும், திருவாய்மொழி. "நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கதனுண்ணேர்மையதுவிதுவென்,றொன்றுமொருவர்க்குணரலாகாவுணர்ந்துமேலுங்காண்பரிதாய்ச், சென்றுசென்றுபரம்பரமாயாதுமின்றித்தேய்ந்தற்று. நன்றுதீதென்றறிவரிதாய்நன்றுஞானங்கடந்ததே." என்றும், நெஞ்சொடுமகிழ்தல். "நீரொடுதண்ணுலிவிண்டுநீரானவாறுபோ, லூரொடுபேரில்லானோடொன்றினையேநெஞ்சமே." என்றும், தாயுமானார். "சென்றுசென்றேயணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாக, நின்றுவிடுமென்றநிலைநேருநாளெந்நாளோ. என்றும்,தேவாரம். "பாஞ்சபூதிகத்துண்ணின்றபண்பனை, யாய்ந்துவாய்ந்துவறிவாலறிந்தபின்,றேய்ந்துதேய்ந்துசிவமல்லதில்லையென், றோய்ந்துபோனதென்னுள்ளமுமெள்ளவே."எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. சீவப்பாழ்பரப்பாழ்சிவப்பாழென்று மூன்றுபாழையுங்கடந்துநின்றவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: போதரத்திஞகரம். "மத்தமாம்புலன்மாறியவிடத்தேமன்னுயிர்வெளிப்படுமதுபோய்ப், பெத்தமாமுயிர்மாறியவிடத்தேபெரும்பரம்வெளிப்படுமதுபோ, யத்தமாம்பரமாறியவிடத்தேயமலருஞ்சிவம்வெளிப்படுமதுபோய்ச், சுத்த

மாஞ்சிவமாறியவிடத்தேதோன்றிடுஞ்சுயம்பிரகாசம்." என்றும், தணிகையந்தாதி. "மாருதசிவஞானப்பேறளிக்கும்வலியனைத்தும்வாவித்தாக்கிப், பாருதவினைவலியுமுப்பாழுக்கப்பாலாம்பாழினின்று, வேருகவொருவுமவர்தாமன்றேவுலகமெலாம்விரிபத்தோற்று, மாருறுங்கடந்ததிருத்தணிகைவரையார்க்குரியவடிமையாவார்." என்றும், சிவக்கியானசுவாமிகள். "முப்பாழுக்கப்பால்முதற்பாழ்மனையகத்தே, தப்பாமலென்னைத்தனியேயழைத்தருளி, யொப்பாமமளியிலேயொன்றுபடச்சேர்வதென்றே, செப்பாய்புகழ்ச்சென்னைச்சென்னைமல்லியீச்சுரனே." என்றும், திருவள்ளுவர். "எந்தலூனொன்றிரிருந்தலூர்நீர்கேளி, ரந்தலூர்ச்செய்தியறியீரோ-வந்தலூர், முப்பாழும் பாழாய்முடிவிலொருசூனியமா, யப்பாலும்பாழென்றறி." என்றும், வேதசிரோதயம். "சும்மாயிருக்கச்சுகமுதயமாகியிடு, நம்மாணைநம்மாணைநம்மாணை-யம்மாகேள். முப்பாழும்பாழாய்முடிவிலொருசூனியமா, யப்பாலும்பாழென்றறி." எ-ம்,வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. சாக்கிரதீதுக்கதீதப்பட்டுநின்றவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம், சிவஞானசித்தியார். "சாக்கிரத்தேயதீதத்தைப்புரிந்தவர்களுலகிற்சருவசங்கநிவிர்த்திவந்ததபோதனர்களவர்கள், பாக்கியத்தைப்பகர்வதுவென்னிம்மையிலேயுயிரின் பற்றறுத்துப்பரத்தையடைபராவுசிவரன்றே, வாக்குமுடிகவித்தரசாண்டவர்களரிவையரோடனுபவித்தங்கிருந்திடினு மகப்பற்றற்றிருப்பர், நோக்கியிதுபுரியாதோர்புறப்பற்றற்ருலு நுழைவர்பிறப்பினில்வினைகணுங்கிடாவே." என்றும், சிவப்பிரகாசம். "நீக்க

மிலதீதமாசுநிறைந்தகேவலமாநீர்மை, சாக்கிரங்கலாதிசேர்ந்தசகலமாந்தன்மையாகு, மூக்கமிலிரண்டுங்கூடாதொழியவோர்நிலையினிடு, சாக்கிரவதீதஞ்சுத்தத்தன்மையதாகுந்தானே." என்றும், தணிகையர்தாதி. "நில்லாதநீடுலகநெடுவிசும்பினெமூத்தென்னநீங்கக்காட்டி, யொல்லாதமலமறிவுமுயிரறிவும்பேரறிவாயொளிராநிற்பக், கல்லாரகிரிமுருகன்கலந்தளித்தசாக்கிராதீதத்துண்மை, வல்லார்களெந்தொழிலுமைந்தொழிற்காரணநிலையுமருவார்மாதோ." என்றும், சசிவன்னபோதம். "வினைவிற்பரத்தையறிவுறுதற்கவத்தைபுலன்வினைமாறியே, நனவிற்சுழுத்திநிலைவுரினப்பொருட்டிகழூநலனுகவே." என்றும், திருமந்திரம். "சாக்கிராதீதத்திலாணவந்தானுண்மை, சாக்கிராதீதத்துரியத்துத்தானாஞ், சாக்கிராதீதமாணவமிடைத்தான்விடச், சாக்கிராதீதமாயானுண்மைதங்குமே" என்றும, உபதேசமாலை. "நோக்காதுநோக்கிநொடிகொட்டுமன்னேரஞ், சாக்கிராதீதநிலைசாதித்தோ-ராக்கைச், சுமையெடுத்துநாளுந்துயருழூர்சொன்னே, னுமைபங்கனையுவந்து." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண்பதுமாகிய திரிபுடியு நீங்கிநின்றவிடமேமோட்சமென்றதற்குதாரணம்: விறுவெண்பா. "காண்பானுங்காட்டுவதுங்காண்பதுவுநீத்துண்மை, காண்பார்கணன்முத்திகாணுர்கள்-காண்பானுங், காட்டுவதுங்காண்பதுவுந்தண்தடந்தைச்சம்பந்தன். வாட்டுநெறிவாராதவர்." என்றும், பிரமகீதை. "ஆனதாகத்தெய்வமதேயடையும்விடயமிந்தியமாய்த், தானுமாகித்தனைத்தன்னுற்றுனேறுகருந்

தன்மையது, ஊனமாகுஞாதாதியொழித்தேயுள்ளவறிவதனு ற், ருனேயாகக்கண்டிருத்தல்சத்தாயுள்ளபூசையது." என்று ம், ஞானவாசிட்டம். "முடிவுகனவஞ்ஞானமில்லாநீடுமிலது வாமும்மையாகு, மடர்தருஞாதுருஞானஞேயமெழுந்தொடு ங்குநிலையதுவேயாகுந், திடவிசும்பன்றுயிருந்தும் விசும்பா னநிலையதுவாஞ்சித்தம்புந்தி, படர்மனம்போய்த்தாவர வுள் ளறிவுபெறிலொப்பாமப்பரமரூபம்." அன்றியும், "ஓங்குசின் மாத்திரப்பொருளாமோங்காரத்தையுண்ணினைந்து, தூங்குதி யானபரஞகித்தொடர்சங்கற்பமெல்லாம்போ, யாங்குதொழி லேடணையையமனஞானஞேயமிவை, தாங்குஞாதாவனைத் துமறத்தனிச்சித்திரம்போனெடிதிருந்தான்." எ-ம்,வரும். மற் றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (உ0)

சகலகேவலங்கணீங்கற்குமஞலையமாயோங்கல்
பகர்சுகாதிதமாதல்பயிலுமுக்குற்றந்தீர்த
விகறுறவெனதுயானெனன்னிருஞ்செருக்கறுத்தலின்ன
தகவுறுமுத்தியென்றேசாற்றிடங்களுமதென்றும்.

இ-ள்.—ஞானநூல்களிலான்மாவானது சகலகேவலமெ ன்னும் நினைப்புமறைப்புநீங்கிநின்றவிடமே மோட்சமென்ப தும் மேன்மைபொருந்தியமஞலையமாயுயர்ந்துநின்றவிடமே மோட்சமென்பதும் விளம்பாநின்றபேரின்பத்தில் அதீதப்பட் டவிடமே மோட்சமென்பதும் பொருந்தாநின்றகாமம் வெகு ளி மயக்கமென்னு முக்குற்றங்கணீங்கிநின்றவிடமே மோட்ச

மென்பதும் வலிமையுறத்தனுகரணங்களை யானென்றும் புவனபோகங்களையெனதென்றும் அபிமானிக்கும்படி மயக்கிநிற்கும்பெரியமயக்கத்தை யொழிந்துநின்றவிடமே மோட்சமென்பதும் இவைகள்மேன்மை பொருந்தியமுத்தியென்று விளம்பாநின்ற விவ்வைவகைமுத்திநிலைகளும் அந்நடுநிலையனுபவமேயாம். ஆங்குநினைப்பு மறப்பின்மையானு மனோவிருத்தியின்மையானும் ஆனந்தாதீதமாகையானும் விருப்புவெறுப்புமயக்கின்மையானுந் தேகபோகவபிமானமின்மையானும் இவ்வடையாளங்களை அந்நடுநிலைக்குள் தோன்ற நீநன்றாய் நிச்சயித்துப்புத்திபண்ணிக்கொள்வாயாக வென்றுகூறிமேலுமருளிச்செய்வான்.—எ-று.

சகலகேவலனீங்கினவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: திருமந்திரம். "அறிவறியாமையிரண்டுமகற்றிச், செறிவறிவாயெங்குநின்றசிவனைப், பிறிவறியாதபிரானென்றுபேணுங், குறியறியாதவர்கோனறியாரே." அன்றியும், "இரவும்பகலுமிலாதவிடத்திற், குரவஞ்செய்கின்றகுழலியைநாடி, யரவஞ்செய்யாமலவளுடன்றூங்கப் புருவஞ்செய்சாக்கிரப்பாலனுமாமே." என்றும், பட்டணத்துப்பிள்ளைநாயனர். "சினந்தனையற்றுப்பிரியமுஞ்சானற்றுச்செய்கையற்று,நினைந்ததுமற்றுநினையாததுமற்றுநின்மலமாய்த், தனந்தனியேயிருந்தானந்தநித்திரைதங்குகின்ற, வனந்தலிலென்றிருப்பேனத்தனேகயிலாயத்தனே." என்றும்,தேவிகாலோத்தரம். "நித்திரையும்பராக்கினையுநீக்கிச்சித்தமொருநிலையுஞ் சேராமனிறுத்திக்கொண்டாற், சித்தமொருபொருளினையுஞ்சேராதாகி

ச்சேரும்வகைசேராமற்செல்லநின்று, மத்தன்முதலாயவவத்
தையொன்றுமருவாதவகைநிற்குமதுவேயாகு, முத்திநெறி
யென்றுமறையிடைவிடாதுமுறையிடவுமாகமங்கண்மொழி
யுங்காணே." என்றும், சைவசமயநெறி. "இரவும்பகலுமி
லாதவிடத்தே, பரமசிவம்பாராமற்பார்த்து." என்றும், திருவ
ம்மானை. "உற்றநினைப்புமறப்பற்றேனம்மானை, யோவாதசித்
த்தேயொத்தேன்காணம்மானை." என்றும், மோகவதைப்பர
ணி. "ஆங்குணராமையுமுணர்வுமாகியகோளறவிருந்து, தூங்கி
னர்காண் சுகமடைவர்சும்மேலோசும்முலக்காய்." என்றும்,
ஞ்ஞைவதைப்பரணி. "அறிவறியாமையழிந்தனரோ, யறிவ
றியாமையழிந்தனரோ, பிறிவறியாமைபிறந்தனரோ, பிறிவறி
யாமைபிறந்தனரோ." என்றும், திருப்புகழ். "அறிவுமறியாமை
யுங்கடந்தறிவுதிருமேனியென்றறிந் தருணசரணாரவிந்தமென்
டைவேனோ." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுட்காண்க.
நிலையமானவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: பிரபு
லிங்கலீலை. "மனத்தையடக்கமனந்துணையாகும், பிணைத்துணை
யின்றதுபெற்றனனாகிற், றனிச்சிவமேயொருதானெனவாழ்வ,
பிணைத்துமறந்துநிலத்துழலானே." அன்றிம், "மட்டறவோடு
மனத்தைநிறுத்திக், கட்டுதல்வீடுவிடுத்திடல்கட்டென், றெ
டியபண்பினுரைத்தலமப்பேர், சிட்டனவட்கருள்செய்தன
ன்றே." என்றும், திருவிசைப்பா. "பூதமுங்கணமும்பொ
களும்புலனும்பொருந்தியகுணங்களோர்மூன்று, நாதமுங்
டந்தவெளியிலேநீயுநானுமாய்நிற்குமாறுளவோ, வாதமுஞ்
மயபேதமுங்கடந்தமனோலயவின்பசாகரனே, யேதுமொ

ன்றறியேன்யாதுநின்செயலேயிறைவனேயேகநாயகனே." எ
ன்றும், நிட்டானுபூதிசாரம். "அலையுமனத்தையகத்தடக்கு
மவனேசரிதைகடந்தோனு, மலையுமனத்தையகத்தடக்குமவ
னேகிரியையொழிந்தோனு, மலையுமனத்தையகத்தடக்குமவ
னேயோகதற்பரனு, மலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனேஞா
னியதிசூரன்." என்றும், திருமந்திரம். "மனமாயைமாயைமா
யமயக்கம், மனமாயைதான்மாயமற்றென்றுமில்லைப், பினை
மாயவேண்டாம்பிதற்றவும்வேண்டாந், தனையாய்ந்திருப்பது
தத்துவந்தானே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்
க. சுகாதீதமானவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: ஞா
னசுகாதீதமணமாலை. "உன்றுதேதேடாதேயூன்றியொருமந்
திரங்கள், பன்றுதேசாத்திரங்கள்பாடதே-யெந்நாளு. மப்பா
ருமுப்புவமையானசுகாதீதத்தே, யெப்போதுஞ்சும்மாவிரு."
என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம். "சுகாதீதம்வேண்டித்தொழில்
செய்வோமென்று, னகாரோதுயில்வார்நடந்தோ-விகாரமெ
னச், சாத்திரமும்பூசைச்சமாதிகளுஞ்சார்போதக், கோத
திரங்காண்மாயைக்குழாம்." என்றும், துகளறுபோதம் "இ
தச்சுகத்தையினிநீவிழியாம, லந்தவறிவிலயர்ந்ததுபோற்-ற
ந்தமறப், போதாயிதுவேசுகாதீதம்பொய்யற்றோர்க், காதா
மானவருள்." "அன்றியும், ஒன்றுஞ்சுகவடிவுக்குள்ளானதம்
ரா, னன்றியொருபொருளுமாகாதே-நின்றமுந்திச், சொல்
ரியவின்பச்சுகத்துக்கதீதமாய், நில்லவன்றேனுமேநில்லை." எ-ம்
வரும். மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. முக்குற்றந்தீர்ந்தவி
மே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: சித்தாந்தசிகாமணி. "செ

யகாமம்வெகுளிமயக்கமா, மையுலாமதயானைவளர்ந்தெ
ழ, செய்யமாசிவஞானமடங்கன்முன், னுய்யுமோநின்றெரு
நகணமேனுமே.'' என்றும், பகவற்கீதை. "அறிவினையழகிதா
வறிந்தெலாவவாவுநீக்கி, யெறிதருவெகுளிகாமமயக்கநீத்
தென்பதுன்பம், வறிதெழும்பொழுதில்வாட்டமகிழ்ச்சியென்
ிவையுமாய்த்துப், பொறிதருபுகழுந்தீங்கும்போற்றல்போற்
றமைபோக்கி.'' என்றும், பிரபுலிங்கலீலை. "விடுவனகாம
வெவ்வெகுளிமாலிவை, தொடுவனகுருசிவசரங்கடொல்ப
ங், கடுவெனவெருவியகருத்துளார்க்கிவ, ணடுவனவெனப்
லனட்டவாற்றலாய்.'' என்றும், திருவள்ளுவர். "காமம்வெ
ளிமயக்கமிவைமூன்றி-னமங்கெடக்கெடுநோய்.''எ-ம்,வரு
. மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.என்னதுயானென்னுஞ்செ
க்கற்றவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: சிவஞானசி
தியார். "யான்செய்தேன்பிறர்செய்தாரென்னதுயானென்
மிக்கோணைஞானவெரியால்வெதுப்பிநிமிர்த்துத், தான்செ
வேநின்றிடவத்தத்துவன்றனேோதனையளித்துமுன்னிற்கு
வினையொளித்திட்டோடு, நான்செய்தேனெனுமவர்க்குத்தா
ங்கின்றிநண்ணுவிக்கும்போகத்தைப்பண்ணுவிக்குங்கன்ம,
ன்செய்யாஞானந்தானுதிப்பினல்லாலொருவருக்கு மியா
னதிங்கொழியாதன்றே.'' என்றும், பிரபுலிங்கலீலை. "யா
னதென்பதிருந்திடுகாறு, ஞானமுறுனதுநண்ணிலனுயிற்,
னிலையாதசகந்திகழ்கிற்குந், தினமிலாதசிவந்திகழாதே.''எ
றும், திருவாய்மொழி. "நீர்நுமதென்றிவைவேர்முதன்மா
த்திறை, சேர்மினுயிர்க்கதனேர்நிறையில்லே. ''என்றும், சி

ற்றம்பலநாடியார். "யானெனதுநீக்கியிறைநிறைவிலொன்று க்கி, யானெனதுநீக்காதிருத்தினுன்-யானெனது, தங்காதவ ர்போற்றுஞ்சண்பைச்சிற்றம்பலவன், மங்காமற்காத்தாண்ட வாறு." என்றும், இளசையந்தாதி. "என்னதுயானெனுமிந்தம யக்கைத், தன்னருளாலொழிக்கும்மிளசைக்கோன், கன்னி குயத்தொடுகைவளைகட்கே, கொன்னுறுமேனி குழைந்த மையென்னே. என்றும், அவிரோதவுந்தியார். "யானெனதெ ன்செருக்கீர்த்தமகன்கொன்மெஞ் ஞானியென்றுதியவுந்தீ பற, நான்மறையாதியவுந்தீபற. என்றும், திருவள்ளுவர். யா னெனதென்னுஞ்செருக்கறுப்பான், வானோர்க்குயர்ந்தவுலக ம்புகும்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (உ௬)

சஞ்சலமில்லாச்சித்தந்தான் சுத்தசிவமாயோங்கல்
விஞ்சுயிர்க்கரணங்கெட்டுவெறுஞ்சிவகரணமாத
றுஞ்சுறுபாவனாதீதஞ்சுமாவிருத்தலின்ன
வெஞ்சுறுமுத்தியென்றேபியம்பிடங்களுமதென்றும்.

இ-ள்.—ஞானநூல்களில் ஆன்மாவானது போதச்சேட் டையின்றியசைவறநிற்றலே நின்மலமாகிய சிவமயமாய்விள ங்காநின்ற மோட்சநிலையென்பதும், விருத்தியாநின்றசிவகர ணங்கெட்டுமுழுவதுஞ் சிவகரணமேயாய்த் தற்செயலற்றுச் சுதந்தர ஆனியாய்நின்றவிடமே மோட்சநிலையென்பதும், நிலை பெற்றபாவனையைக்கடந்துநின்றவிடமே மோட்சநிலையென் பதும், போதவிகற்பங்கணீங்கினவிடத்து இருந்தபடி சும்மா விருத்தலே மோட்சநிலையென்பதும், ஆகிய விந்நான்குநிலை

ளுங் குறைவின்றிய பூரணமோட்சநிலையென்று கூறுமிடங்
களும் அந்நடுநிலையனுபவமேயாம். ஆங்குப்போதச்சலனையின்
றித் தம்பித்துநிற்றலானுஞ் சீவகரணமேசற்றுந்தோன்றுதி
ருத்தலானும் அணுவளவேனு மோர்பாவனைக்குறியின்றி நிற்
றலானும் கிரியைவிகற்பமின்றி யிருந்தபடியிருத்தலானும்
இவ்வடையாளங்களை அந்நடுநிலைக்குள் தோன்ற நீ நன்றாய்
நிச்சயித்துப் புத்திபண்ணிக்கொள்ளுவாயாகவென்றுகூறி
மேலுமருளிச்செய்வான்.—எ-று.

முன்னர்க்கூறிய மூன்றுஞ்செய்யுண் முதலிற் றிரையறு
நீர்போற் சிந்தைதெளிதலென்றும் ஈண்டுச் சஞ்சலமில்லாச்
சித்தந்தான்சுத்தசிவமாய் ஓங்கலென்றுங் கூறினமையால்,
இவ்விரண்டின்கருத்தும் ஒன்றுபோற்றோன்றிக் கூறியது கூ
றலென்னுங் குற்றமாகாதோவென்னின், ஆகாது. அஃதெத்தா
லென்னில், ஆண்டுச்சித்தந்தெளிந்துநிற்றன்மாத்திரத்தே மோ
ட்சமென்பார் திரையறுநீர்போற் சிந்தைதெளிதலென்றும்;
ஈண்டுச் சித்தம் அசைவற்று நிற்றன்மாத்திரத்தே மோட்ச
மென்பார் சஞ்சலமில்லாச் சித்தந்தான் சுத்தச்சிவமாயோங்
கலென்றுங்கூறியகருத்தாலெனக்கொள்க. சஞ்சலமில்லாச்
சித்தந்தான் சுத்தசிவமாயோங்கலென்றதற்குதாரணம்: தி
ருவம்மானை. “சித்திரதீபத்தேயொத்தேனைகாணம்மானை, சி
த்தஞ்சலித்திடஞ்சென்மங்காணம்மானை.” என்றும், தேவி
காலோத்தரம். “ஆராதசித்தமியாதோர்காலத்திலடங்குமா
றற், பேராமல்வருந்திக்காத்துப்பின்னர்ச்சிந்தனைகள்சென்
று, சாராமல்வல்லவாறுதடுத்துச்சார்வானவெல்லாஞ், சே

ராமன்மயக்கநீக்கித்திரயாகச்செய்துகொள்வான்.” அன்றியும், “மருவியபொருண்மேலன்பாய் வானரம்போற்சரித்துத், திரியுமச்சித்தந்தன்னைத் திரித்துச்சூனியத்தேநின்ருல், மருவினோர்பிரிதலின்றிவானவரறிவுக்கெட்டாப், பொருவிலாநித்தசுத்தப்பொருளினையடைவரன்றே.” என்றும், சந்திரசேகர வாக்கியம். “சத்தம்பிறக்கச்சகலகலையும்பிறக்கு, மத்தனுரைத்ததறியாயோ - வன்றுரைத்த, சத்தமேசத்தஞ்சஞ்சலமொன்றில்லாத, சித்தமேசுத்தச்சிவம்.” எ-ம்,வரும். மற்றும்வருவனவற்ருற்காண்க. சீவகரணங்கெட்டுச்சிவகரணமாய்நின்றவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: சிவஞானசித்தியார். “இந்நிலைதானில்லையெல்லாமீசனிடத்தினிலுமீசனெல்லாவிடத்திினிலுநின்ற, வந்நிலையையறிந்தந்தக்கரணங்களடக்கியறிவதொருகுறிகுருவி னருளினலறிந்து, மன்னுசிவன்றனையடைந்துநின்றவன்றன்னுலே மருவுபசுகரணங்கள்சிவகரணமாகத், துன்னியசாக்கிரமதனிற்றுரியாதீதந்தோன்றமுயல்சிவானுபவஞ்சுவானுபூதிகமாம்.” என்றும், சிவநெறிப்பிரகாசம். “தேசிகனுரருள்வ்ஙன்செய்தவாறேசிதாநந்தமேனியாஞ்சிவமேதோன்ற, வாசதுவாமலமாயையருங்கன்மமனைத்துமகன்றிடத்தான்சிவானுபவத்தழுந்தியதுவேயாய்க், காசமிலாவிழியருக்கனொளியினூடே கலந்துநின்றேமற்ருென்றுங்காணுவாபோ, லேசுறுமுற்பசுகரணஞ்சிவகரணமேயாயிசைந்திருந்துதேகாந்தத்தெங்கணு மாயிடுவர்.” என்றும், ஞானமணமாலை. “நின்போதமுண்டாயினீகூடாய்முத்திதனி, னன்போதங்கெட்டாலுநன்ருகா - நின்போதங், கெட்டுங்

கெடாமலேநின்றநிலைகேட்டியேற், கட்டலரிமுன்சசிபோற்காண்" என்றும், திருக்களிற்றுப்படியார். "பாலைநெய்தல்பாடியதும்பாம்பொழியப்பாடியதங், காலனையன்றேவிக்கராங்கொன்ற-பாலன், மரணந்தவிர்த்ததுவுமற்றவர்க்குநந்தங்:கரணம்போலல்லாதுகாண்". எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. பாவனாதீதமாய்நின்றவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: சிவஞானசித்தியார். "பாவிப்பதென்னிற்பாவம்பாவகங்கடச்கிற்பாவம், பாவிக்குமதுநானென்னிற்பாவகம்பாவங்கெட்டுப், பாவிப்பதென்னிற்பாவம் பாவனையிறந்துநின்று, பாவிக்கப்படுவதாகும்பரம்பரனருளினாலே." என்றும், திருப்பல்லாண்டு. "சேவிக்கவந்தயனிந்திரன்செங்கண்மாலெங்குந்திசைதிசையுங், கூவிக்கவர்ந்துநெருங்கிக்குழாங்குழாமாய்நின்றுகூத்தாடு, மாவிக்கமுதையென்னார்வத்தனத்தினையப்பனையொப்பமரர், பாவிக்கும்பாவகத்தப்புறத்தானுக்கேபல்லாண்டுகூறுதுமே." என்றும், ஞானமணமாலை. "சுட்டுக்கடங்காதுசுட்டறவப்பொருடான், மட்டுக்கடங்காதுமாயாது - திட்டங், கனியிரதம்வெம்மையனல்கான்மலர்வீணை, யிசைமருவுமீசனியல்பு." அன்றியும், "ஆராவமுதாகவானசிவானந்தவெள்ளம், வாராமல்வந்துனக்குவாய்க்குமே - யாராலுங், காணரியவுண்மைதனிற்காட்சியிற்பற்றற்றுநீ, யாணவர்போனில்லாயதில்." என்றும், அமுதசாரம். "யோகத்தபாவமெனும்யோகமதுக்கூடி, யேகப்பொருளதனாலெய்தியிடு - மேக, மதுவாமிதுவென்றெனாதகண்டமான, வதுவாகைமாயோகமாம்." என்றும், தி

ருமந்திரம். "குறியாக்குறியினிற்கூடாதகூட்டத், தறியாவறிவிலுகந்தேகசித்த, நெறியாம்பரானந்திநீட்டருட்டோன்றிச், செறியாச்செறிவேசிவமெனலாமே." என்றும், அவிரோதவுந்தியார். "பாவனைதீதநினைவின்மையுண்டெனிற்பாவனையாகுமென்றுந்தீபற, பன்னூற்கருத்துமீதுந்தீபற." என்றும், திருவாய்மொழி. "யாவையுமெவருந்தானயவரவர்சமையந்தோறுந், தோய்விலன்புலனைந்திற்குஞ் சொலப்படானுணர்வின்மூர்த்தி, யாவிசேருயிரினுள்ளான்யாதுமோர்பற்றிலாத, பாவனையதனைக்கூடிலவனையுங்கூடலாமே." என்றும், ஞானவிளக்கம். பாவனைதீதம்பரமசிவமென்முற், பாவித்துநீயதனைப்பாராதே-பாவித்த, போதேநீயுண்டாவைபுத்திமுதற்றத்துவங்க, டதொன்றவுண்டாந்தெளி.'' எ-ம்,வருமட மற்றும்வருவனவற்ருற்காண்க. இருந்தபடிசும்மாவிருத்தலே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: எதிர்காலத்திரங்கல். "இம்மாநிலத்துமிருந்தபடியேயிருந்து, சும்மாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ." என்றும், கந்தரலங்காரம். "தடுங்கோண்மனத்தைவிடுங்கோள்வெகுளியைத்தானமென்று, மிடுங்கோளிருந்தபடியிருங்கோளெழுபாருமுய்யக், கொடுங்கோபச்சூருடன்குன்றந்திறக்கக் குனித்தவைவேல், விடுங்கோனருள்வந்துதானேயெமக்குவெளிப்படுமே. என்றும், கந்தரனுபூதி. "செம்மான்மகளைத்திருடுந்திருடன், பெம்மான்முருகன்பிறவானிறவான், சும்மாவிருசொல் லறவென்றலுமற், றம்மாபொருளொன்றுமறிந்திலமே." என்றும், தாயுமானர். "சும்மாவிருக்கச்சுகஞ்சுகமென்றுசுருதியெல்லா,

மம்மாநிரந்தரஞ்சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே, பெம்மான் மவுனிமொழியையுந்தப்பியென்பேதமையால், வெம்மாயக் காட்டிலலைந்துவிட்டேனென்விதிவசமே." என்றும், பஞ்சாக்கரந்தாதி. "பாடுதும்பஞ்சாக்கரவனையென்றுபடர்தலொடுங், கூடுவதன்னவன்பாதமதுவந்துகூடுதலு, நீடுவதின்பமனவா க்குக்காயநிகழ்செயலற், றேடுவவாளாங்கிருப்பதல்லாற்பின்னையொன்றில்லையே." என்றும், திருக்களிற்றுப்படியார் "அன்றிவருமைம்புலனுநீயுமசையாமல, னின்றபடிநிற்கமுன்னிற்குஞ் - சென்று, கருதுவதன்முன்னங்கருத்தழியப்பாயு, மொருமகடன்கேள்வனுனக்கு." என்றும், ஞானமணமாலை. "முத்திச்சிவானந்தமுட்டாமன்மேன்மேலுந், தத்திக்கரைபுரண்டதானாலும்-நித்தியமு, முன்னால்முழுகிலதுவன்னுணைவற்றியிடு, மென்னுணைசும்மாவிரு." அன்றியும், "பாராதேதீண்டாதேபத்தியுறமெய்ப்பொருளை, நேராகப்பூண்டுநினையாதே-பேராத. போதமற்றுநிட்டையற்றுப்பூரணமாமுண்மைதனி, லேதமற்றுச்சும்மாவிரு." என்றும், சிவானந்தமாலை. "ஓடியுழன்றிந்தவுடம்பையொருதேநீ, பாடிமிடற்றைப்புண்படுத்தாதே - கேடிலியை, யும்மால்விளையாதேயொன்றுடனுந் தாக்காதே, சும்மாதேகாணுஞ்சுகம்." என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம். 'சும்மாவிருக்கவைத்தசூத்திரமாஞ்சாத்திரத்தை, விம்மாகதறுவதும்வேலைகளுந்-தம்மறிவி, னீட்டிப்பிடித்திருக்கும்நிட்டைகளும்ஞானிகண்முன், காட்டும்பரியாசகம்.'' அன்றியும், "கிரியைக்கிளைத்துவந்தகேட்டவர்க்குச்சும்மா, திரியச்சுகம்விளைத்தசீமான்-குருவன்றிச், சற்றேபதைப்பத்தரினுஞ்

சகம்படைக்கக், கற்றுனுங்காலனுமாங்காண்." என்றும், சிவபோகசாரம். "அருளறிந்துதானு மறிவறிந்தே யாங்குப், பொருளறிந்துதானடங்கிப்போத-விருளகல, விம்மாதிருந்து விகற்பமறவொன்றாகிச், சும்மாவிருக்கச்சுகம்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (உஉ)

உருவமற்புறுகயிற்றினிற்றிரையறுசகலசஞ்சல மென்னுமிவ்வாறுதிருவிருத்தானும் பலவிதமுத்திகளைக்கூறி இவைகளினனுபவமனைத்தும் அந்நடுநிலைக்குட்டோன்றுமனுபவத்துளடங்கும் அதனை நீநன்றாய் நிச்சயித்துப் புத்திப்பண்ணிக்கொள்வாயாகவென்றருளிச்செய்து மேற்றிருவிருத்தம் இந்நூற்குக் காரணப்பெயர்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

இன்னமும்பலவாய்நூல்களியம்பிடுமுத்தியெல்லா, மன்னடுநிலையினேங்கு மனுபவமாதலாலே, சொன்னமந்நிலைக்குநாமந் தொடுமுத்திமுடிவென்றித்தை, யுன்னனுபவத்துங்கண்டே யுறுபவமொழிதியென்றும்.

இ-ள்.—இங்ஙனங்கூறிய மோட்சநிலைகளுமன்றி யின்னும் ஒன்றுகூறியபடி யொன்றுகூறுமற் பற்பலவிதங்களாய்ப் பற்பலநூல்களிற் கூறுநிற்குமோட்சநிலைகளெல்லாமும் அந்நடுநிலையினிடத்து விளங்கித்தோன்றும் அனுபவமேயாம். ஆகையினாலே பலவிதமுத்திகளையுந் தன்னிடத்துத்தொகுத்துநிற்கின்ற முத்திமுடிவென்று அந்நடுநிலைக்குத் திருப்பெயர்சாற்றினேம். அப்பெயரேயந்நடுநிலையைப்பிரதானமாக வுடை

யவிந்நூற்கும்பெயராயிற்று. இங்ஙனம் பலவிதமுத்திகளும் அந்நடுநிலைக்குளடங்கிநிற்கு மித்தன்மையினை யுன்னனுபவத்தினிடத்தும் விளங்கக் கண்டுகொண்டுன்னைச்சூழாநின்ற சென்னதுக்கங்களையொழித்துக்கொள்ளுதியென்று மேலுமருளிச்செய்வான்.—எ-று.

இங்ஙனங்கூறிய மோட்சநிலைகளுமன்றி இன்னமும்பலவாய் நூல்களியம்பிடு முத்தியெல்லாம் அந்நடுநிலையினுங்குமனுபவமென்றதனல் அந்நடுநிலையாவது ஓர்விடயத்தைவிட்டதற்குப்பின்னு மற்றோர்விடயத்தைப் பற்றுதற்குமுன்னுமாய் நின்றவிடைவெளியேயாம். ஆகையால் அதனை நடுநிலையென்றுந் தராசுநிலையென்றுஞ் சமநிலையென்றுங் கூறுநிற்பர்கள். ஆங்குச் சற்றும்விகற்பமின்மையானிருவிகற்பமே மோட்சமென்பதுவும் அறிவுமாத்திரமாய் நிற்கையாலறிவாயிருப்பதே மோட்சமென்பதுவும் பொய்யாகிய பிரவஞ்சமொழிந்து நிற்கையான் மெய்யாகியவுண்மைநிலையே மோட்சமென்பதுவும் வாசனைநீங்கிநிற்கையால் வாசனுட்சயமேமோட்சமென்பதுவும் அசைவறவாகாயம்போற் பூரணமாய்நிற்கையான் ஞானமயமாயிருப்பதுவே மோட்சமென்பதுவும் யாவுந் தோன்றுமையாயுள்ளவனுபவ முண்டாயிருக்கையாற் சத்தாயிருப்பதுவே மோட்சமென்பதுவும் பரமசுகமே மேலிடுகையால் ஆனந்தாதீதமே மோட்சமென்பதுவுங் குறியொன்றுமின்றிநிற்கையாற் குறியாக்குறியேமோட்சமென்பதுவும் வாக்கிறந்துநிற்கையால் வேதாந்தமே மோட்சமென்பதுவும் சிந்தனையற்றுநிற்கையாற் சித்தாந்தமே மோட்சமென்பதுவும்

தத்துவமகன்றுநிற்கையாற் றத்துவாந்தமே மோட்சமென்ப துவும் பஞ்சகலைமுதலியசடாத்துவாக்களும் நீங்கிநிற்கையா ற் கலாந்தமே மோட்சமென்பதுவுந் தசவிதநாதங்களுமொ ழிந்துநிற்கையால் நாதமுடிவாகியயோகாந்தமே மோட்ச முடிவென்பதுவும் போதந்தீர்ந்துநிற்கையாற் போதாந்தமே மோட்சமென்பதுவும் ஆகிய இவைகளனைத்துமடங்காநிற்கும் இவைகளன்றியும் இங்ஙனமின்னும் பற்பலநூல்களிற் பற்ப லபிரகாரமாயொன்று கூறியபடியொன்றுகூறுமற் றெண் டர்முகந்ததுறையறிவோமே யென்றதற்கொக்க வெகுவித மாய்க்கூறுநிற்கும் மோட்சநிலைகளும் அந்நிலையனுபவமே யாமென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. அதனால் அந்நூல்களினும் இந்நூல்சிறப்புடைத்தென்பதாயிற்று. இதற்குதாரணம்: சிவ ஞானசித்தியார். "ஓதுசமயங்கள்பொருளுணருநூல்களொ ன்றோடொன்றொவ்வாமையுளபலவுமிவற்றுள், யாதுசமயம் பொருணூல்யாதிங்கென்னிலிதுவாகுமதுவல்லவெனும்பிணக் கதின்றி, நீதியினாலிவையெல்லாமோரிடத்தேகாணநின்றதி யாதொருசமயமதுசமயம்பொருணூ, லாதலினாலிவையெல் லாமருமறையாகமத்தேயடங்கியிடுமவையிரண்டுமரனடிக்கீ ழடங்கும்." என்றும், உபதேசமாலை. "சித்தாந்தம்வேதாந் தஞ்செப்புதத்துவாந்தம், புத்தகலையாந்தமொடுபோதாந்த ஞ்-சுத்தமா, நாதாந்தமென்றிவைகளாறுநவையென்றே, மீ தானந்தேடிவிடு." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண் க. உன்னனுபவத்துங்கண்டேயுறுபவ மொழியென்றதற் குதாரணம்: சுவானுபவத்துதி. "தத்துவங்களாறுறும்பின்

விட்டப்பாற்றத்துவாதீதமாந்தன்னைக்கண்டு, பற்றொன்றுமில்லாதபரையைக்கண்டுபரிந்துபரிந்துள்ளுருகியதிலொடுங்கி, வெற்றவெறுமானந்தவுருவங்கண்டுவிழையாமல் விழைந்தப்பால்வெளியைக்கண்டு, குற்றமெலாமறநீத்தங்கறிவாய்நின்றுகும்பிட்டேனென்பிறவிபின்விட்டேனே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. (௨௫)

மேற்றிருவிருத்தம் அந்நடுநிலையின்சிலாக்கியத்தைவற்புறுத்திக்கூறி யாங்கண் உன்னுடைய செனனதுக்கங்கணீங்கும்படிக்கு உறைந்து நிற்றியென்று அருளிச்செய்வானெடுத்துக்கொண்டது.

முத்தியின்முடிவதன்றி மொழியின்மேலில்லையாகுஞ்
சித்தமந்நிலையேயன்றித் தெளியின்வேறில்லையாகும்
வைத்திடுபவங்கள்போக்கும்வகையுமதன்றியின்றாஞ்
சத்தியஞ்சொன்னேமங்கண் டளர்வறவுறைதியென்
றும்.

இ-ள்.—முத்தியின்றீர்வாகிய முடிந்தமோட்சநிலை அந்நடுநிலையிடமேயல்லாமற் கூறுமிடத்து அதற்குமேலாகிய விடமேயில்லையாகுமெனவும் நிச்சயமாய்முடிந்தபொருளாயெக்காலத்து மழிவின்றிநிலைபெற்று நிற்கின்றதென்று கூறுகின்றவிடமும் அந்நடுநிலையிடமேயன்றி விசாரித்துத்தெளிய வறியுமிடத்து வேறோரிடமுமில்லையாகுமெனவு முனக்கு அளவின்றிவைத்திருக்கின்ற செனனதுக்கங்களை யொழிக்கும் வகையாகிய மார்க்கமும் அந்நடுநிலையிடமேயன்றி வேறில்லை

யெனவு நிச்சயமாகக் கூறினோம் இதனை நீ நன்றாய் நிச்சயித்தறிந்து அந்நடுநிலையினிடத்து உனது சென்னதுங்கங்கள் நீங்கும்படிக்கு உன்போதஞ்சிறிதுந் தோன்றாது ஆங்கணிலை பெற்றுச்சற்றுஞ்சோர்வுதலின்றி நிற்றியென்றுமருளிச்செய்தனன்.—எ-று.

அந்நடுநிலையையன்றி முத்தித்தீர்வு மேலில்லையெனவும் நிச்சயம்வேறில்லையெனவுஞ் சென்னங்களையொழிக்கும்வகையுமின்றெனவும்இங்ஙனங்கூறினமையால் அந்நடுநிலையைவிட வேறோர்நிலையும் அந்நிலைக்கொவ்வாதோவென்னில் ஒவ்வினும் அஃதும் அந்நடுநிலைக்குள்ளாயடங்குகையால் அதனையேயீண்டுச்சிறப்பித்துக்கூறியதெனக்கொள்க. இதற்குதாரணம்: அம்பலவாணையர்தசகாரியம். "முத்தியுமிதுவேயாகுமுடிவும்வேறில்லையாகுஞ், சித்தமுமிதுவேயாகுந்தெளிவுமேலில்லையாகும், பித்துமின்றொழிவேயாமேற்பேறிதற்கில்லையாகு,மொத்தவிவ்வுடலுமிந்நாலுறுவதுமில்லையாமே." என்றும், சருவக்கிஞானோத்தரம். "நித்தனார்வியாபகத்தைநிகர்வியாபகம்வேறில்லை, சித்தியாஞ்சிவயோகம்போற்சித்திகள்பிறிதொன்றில்லை, யுத்தமம்பொறுமைக்கொப்பாயொன்றும்வேறில்லையிந்தத், தத்துவஞானத்திற்குச்சரியானஞானமின்றே." என்றும், துகளறுபோதம். "உற்றபரமானந்தத்தொன்றாயதிலுறங்கி, முற்றுவதேமுத்திமுடிவென்றுரைக்குங் - குற்றமிலா,வைதிகசைவம்வழிநூற்புராணமற்றுஞ்,செய்தவந்நூலெல்லாந்தெளி." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. சத்தியஞ்சொன்னோமென் றதற்குதாரணம்: விருத்தகிரிப்பு

ராணம். "உத்தமசத்தியமித்தகைமெய்யென்றுணராதா, ரத்தலைவேட்டுண்டாயிரசின்னப்பொடியாகிப்போ, யத்தலையெரிவாய்நரகம்புகுதவர்நம்மாணை, சத்தியமிதுவேசத்தியம்வானோரானீரே." என்றும், சிவானந்தமாலை. "தாணுவினோடத்துவிதஞ்சாதிக்குமாணவனை, யாணவத்தோடத்துவிதமாக்கினரார்-கோணறவே, யென்னையென்னையென்னையேகமிரண், டென்னுமற்சும்மாவிரு." என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம. "என்னையென்னையென்னையேகமிரண்,டென்னுமற்சும்மாவிருவென்று-சொன்னான், றிருஞானசம்பந்தன்சீகாழிநாட, னருளாளன்ஞானவினோதன்." என்றும், ஞானமணமாலை. "சற்றுலுமாணவகசங்கையற்ற சத்தியத்தைப், பெற்றோநாமென்றல்பிழையாமே-பற்றுக, மன்னுதேநீங்காதேவாய்த்தசிவானந்தத்தி, லென்னுணைசும்மாவிரு." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. அங்கண்டனர்வுறவுறைதியென்றதற்குதாரணம்: பட்டணத்துப்பிள்ளைநாயனார். "உழப்பின்வாராவுறுதிகளுளவோ, கழப்பின்வாராக்கையறவுளவோ." என்றும், கோயிற்புராணம். "கன்றமரன்பாலான்பால்கவர்தருகாலமேனும், வென்றிகொளம்புவீழும் வேலையாயினுமிமைப்புச், சென்றுறுமமையமேனுந்திருவடிதெளியநோக்கி, நின்றவாகாணநின்றோர்நீள்பவநீங்கினரோ." என்றும், மெய்ம்மொழிச்சரிதை. "சத்தியமுரைக்கநாளுஞ்சகலபல்லுயிர்கட்கெல்லா, நித்தலுமிதமேசெய்கநினைப்பதுசிவத்தையென்று, மத்தன்வேதாகமத்தினருளியபொருளிம்மூன்று, மெத்திறச்சமயத்தோர்க்குமெம்ம

தங்களுக்குமிட்டம்.'' என்றும், பிரமகீதை. "உலத்தலின்றி யொழிவற்றபொருண்மையதுவாஞ், சலித்தலின்றியதவத் தினவர்தங்கணெதிரோ, திலத்திலெண்ணெயரணிக்கனறதிக்க ணிகழ்நெய், நிலத்தினீரொனநிகழ்ந்துவெளியாகிநிலையாம்.'' என்றும், குகைநமசிவாயர். "சும்மாவிருக்குமோசோணசலன்பாத, மம்மால்விரிஞ்சனறிகிலார் - நம்மா, லிருந்துகதைசொன்னக்காலென்னகுநெஞ்சே, பொருந்தநினையாதபோது.'' என்றும், நெஞ்சுவிடுதூது. "சும்மாவிருக்குஞ்சுகமுமிதென்றுலின்கீ, ழெம்மான்முனிவர்க்கியம்புமிதைத்-தம்மா, லுழைத்தவர்க்கேயல்லாலுழையாமல்வீணிற், கழப்பினர்க்கெக்காலுங்கைகூடா.'' என்றும், ஞானசாகரவெண்பா. "சாத்திரங்களோதித்தலைவனடிகூடாமற், சாத்திரங்களின்பந்தருமோதான்-சாத்திரத்தைக், கற்றறிந்துவிட்டாற்கதியாகாதப்பொருளைச், சற்றிருந்துபாராய்தனித்து.'' எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (உசு)

மேற்றிருவிருத்தமிங்ஙனம்பலபிரகாரத்துந் தெளிவித்துச் செனனங்களைநீக்கிய ஞானாசாரியனைவியந்துகூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

இன்னணம்பலவாற்றானுமெங்குருநாதன்றேற்றித்,துன்னுமந்நடுநிலைக்குட்டுயரறவெனையிருத்தி, மன்னிடுஞ்சொரூபமாக்கிமலிபவமொழித்தானன்றேன்,பொன்னருள்வாழியாண்ட பூங்கமலத்தாள்வாழி.

இ - ள்.—இந்தப்பிரகாரமாயனுக்கிரகிப்பான்ஒருடங்கி
யடுத்துக்கொண்ட ஞாதுரு ஞானமென்னுஞ்செய்யுண்முத
ா முத்தியின் முடிவதன்றியென்னுஞ் செய்யுளீருகக் கூறிய
ருபதுசெய்யுட்களின் பொருள்களாகிய பலவிதவேறு திட்
ாந்தமார்க்கங்களினுனு மொன்றுக்கும்பற்றுதவென்னையுமொ
ுபொருளாகக்கொண்டருளிய வெமதுகுருநாதனுகிய ஞா
ுசாரியன் எனது மயக்கவிகற்பங்களைநீக்கி யானுமவ்வனு
வத்தைப்பெறும்படிக்குத் தெளிவித்தருளி அத்தெளிவினி
த்து எக்காலத்தும் அழிவின்றிநித்தியமாய் நிலைபெற்றுநிற்
ும் அந்நிநிலையனுபவத்துள்ளேமுன்னந்தமியனேன் பவம்
வரீஇ அடிதாழ்ந்துருகியேத்திடத் தன்னடிமுடிசூட்டி
யாளிவளரத்தமத்தகஞ்செய்து அருளினுற்பவந்தீர்தாமுத்தி
ுடிவைவயறைகுதுங்சேட்டியென்று அருளியபடியே அடியே
ா சென்னதுக்கங்கணீங்கும்படிக்கு என்னைநிலைபெறவிரு
தி ஆங்குப் பொருந்தாநின்ற சொரூபத்தினிடத்துக் காட்
த்தினிடத்தக்கினி போலும் புனலினிடத்துவர்போலுந் தே
ினிடத்திரதம்போலும் புட்பத்தினிடத்துக்கந்தம்போலும்
ுகாயத்தினிடத்துவாயுபோலுங் கதிரொளியினிடத்துக் க
ண்ணொளிபோலும் என்போதஞ் சிறிதும்பிறிவுற்றுத்தோன்
ுது இரண்டறக்கலபித்து அச்சொரூபமயமேயாக்கி யென்னை
ிகுதியாய்ச்சூழாநின்ற சென்னங்களையெல்லா மொழித்த
ுளினன் அன்னேனுடைய பொன்போன்று கிடைத்தற்க
ியபெருங்கருணையானது நீடூழிகாலம் வாழக்கடவது அடி
ேயனையாண்டருளிய வழகுபொருந்திய செந்தாமரைமலர்

போன்றதிருவடிகளும் நீடூழிகாலம் வாழ்கக்கடவதென்று வியந்துபுகழ்ந்துரைத்தது.—எ-று.

என்றும் பேரானந்தச்செல்வனாய் வாழாநின்ற பெருவாழ்வுடையனாகிய ஞானாசாரியனைப் பொன்னருள்வாழியாண்ட பூங்கமலத்தாள்வாழியென்று அவனுக்கிவன் வாழ்வுகூறிய தென்னேவெனின் ஓர்மகாராசாவினிடத்து ஓர்மிடியன்சென்றிரந்தமாத்திரத்தில் அவன்மிடிதீரும்படிக்குப் பெருஞ்செல்வத்தையளிப்ப அம்மிடிதீர்ந்துபெருஞ்செல்வத்தைப் பெற்றமகிட்சியால் ஒன்றுந் தோன்றாமற்றன்னையு மறந்து அம்மகாராசனையேமகாராசனாயிருக்கக்கடவையென்றாற் போல விவனுஞ்சிற்றின்பமாகிய விடயநுகர்ச்சியால் விளையாநின்ற செனனதுக்கமாகிய மிடிதீரும்படிக்கு அவனை யிரந்தமாத்திரத்தில் அவனும்பெருங்கருணையாய்த் திருவடிசூட்டி அத்தமத்தகசையோகஞ்செய்து இவன் சனனதுக்கமாகிய மிடிதீரும்படி மோட்சானந்தமாகிய பெருஞ்செல்வத்தை யளித்து அருளால் அச்செனனதுக்கங்கணீங்கி அம்மோட்சானந்தமாகியபெருஞ்செல்வத்தைப் பெற்றமகிழ்ச்சியால் இவனும்பிரபஞ்சந்தோன்றாமற் றன்னையுமறந்து அப்பெருவாழ்வுடையோனைப்பொன்னருள்வாழியாண்ட பூங்கமலத்தாள்வாழியென்றுகூறியதெனக்கொள்க. காட்டம் புன றேன் புட்ப மாகாயங் கதிரொளி யிவைகளினிடத்து அக்கினி உவர் இரதம் கெந்தம் வாயு கண்ணொளிகளைப்போலும் என்போதஞ்சிறிதும் பிறிவுறத்தோன்றாதிரண்டறக்கலப்பித்து அச்சொருபமயமேயாக்கி யென்னைமிகுதியாய்ச்சூழாநின்ற செனனங்களையெல்லா

் ஒழித்தருளினனென்றதற்குதாரணம்: சிவபோகசாரம். "இ
்தனத்திலங்கியெரியுறுநீர்தேனிரதங், கந்தமலர்ப்போதுவா
ன்காலொளிகண்-சந்ததமு,மத்துவிதமானதுபோலான்மாவுமீ
னுமாய், முத்தியிலேநிற்குமுறை." என்றும், திருமந்திரம்.
ஒழிந்தேன்பிறப்பையுறவென்னும்பாசங்,கழிந்தேன்கடவுளு
ானுமொன்றனே, னழிந்தாங்கினிவருமாக்கமும்வேண்டே
ன், செழுஞ்சால்புடையசிவனைக்கண்டேனே." அன்றியும்,
ஒடுங்கிநிலைபெற்றவுத்தமருள்ள, நடுங்குவதில்லைநமனுமங்
ில்லை, யிடும்பைகளில்லையிராப்பகலில்லை, கடும்பசியில்லைக
்றுணர்ந்தோர்க்கே." அன்றியும், "ஆராலுமென்னையமட்
டவொண்ணாதினிச், சீரார்பிரான்வந்தென் சிந்தைபுகுந்தன
ன், சீராடியங்கேதிரிவதல்லாலினி, யார்பாடுஞ்சாராவறிவ
ிந்தோமே." என்றும், பட்டணத்துப்பிள்ளைநாயனார். "வி
ட்டேனுலகம்விரும்பேனிருவினைவீணருடன், கிட்டேனவரு
ாகேட்டுமிரேன்மெய்கெடாதநிலந், தொட்டேன்சுகதுக்கம
்றுவிட்டேன்றொல்லைநான்மறைக்கு, மெட்டேனெனும்படி
யென்னிடத்தேவந்திங்கெய்தியதே." என்றும், திருவாசகம்.
நானேயோதவஞ்செய்தேன்சிவாய நமவெனப்பெற்றேன்,
றேனுயின்னமுதமுமாய்த்தித்திக்குஞ்சிவபெருமான், றானே
வந்தெனதுள்ளம்புகுந்தடியேற்கருள்செய்தா, னூனுருமுயிர்
வாழ்க்கையொறுத்தன்றேவெறுத்திடவே." அன்றியும். "உண்
டோரொண்பொருளென்றுணர்வார்க்கெலாம, பெண்டிரா
ணலியென்றறிவொண்கிலை, தொண்டனேற்குளவாவந்துதோ
ன்றினுய், கண்டுங்கண்டிலனென்னகண்மாயமே." எ-ம், வு

ரும். மற்றும்வருவனவற்ருற்காண்க. அன்ருேன்பொன்னரு
ள்வாழியாண்டபூங்கமலத்தாள்வாழி யென்றதற்குதாரணம்:
வயிராகதிபம். "ஒருவனுக்கிருளற்றுரியசிற்சொரூபமுள்ளவா
விளங்கினன்றறுமிப், பருவரலுருவப்பற்றுமற்றதுநேர்படும
ளவிறைபுரிதருமைங், கருமமெவ்விடத்துங்கண்டுதற்செய
லைக்கைவிடுத்தச்சமாதியவுண், மருவுருதகற்றித்தவஞ்செய
வழக்கால்வாழியெங்குரவனீடூழி." என்றும், வீராகமம். "மா
ரிநாளின்மதிமுன்னரம்பையி, னீரமாறவுலர்த்தியெரித்தமு,
தாரஆட்டுவபோலென்னவாவினைச், சார்வுநீத்தருடந்தவன்
வாழியே." என்றும், திருவாசகம் "நமச்சிவாயவாழ்கநா
தன்றாள்வாழ்க, விமைப்பொழுதுமென்னெஞ்சினீங்காதான்
ருள்வாழ்க, கோகழியாண்டகுருமணிதன்றாள்வாழ்க, வா
கமமாகிநின்றண்ணிப்பான்றாள்வாழ்க, வேகனனேகனிறை
வனடிவாழ்க, பல்லோருமேத்தப்பணிந்து." என்றும், அஞ்
ஞவதைப்பரணி. "பாசமலமறவருளும்பார்வையான்வா
ழியே, பாடுமறைமுடிவினடமாடுவான்வாழியே, வாசம
லமொனமுழுதுமேவிஞன்வாழியே, மாகரறிவரியவிருதாளி
ஞன்வாழியே." அன்றியும், "நினையுமாரதின்றிநின்றில
குசோதிவாழியே, நேசமோடுமீசனென்னநெஞ்சிலாதவஞ்
சனு, மெனையுநீதியன்பரோடுவந்தநாதன்வாழியே, யென்
னையாளவந்தகோலமென்றும்வாழிவாழியே." அன்றியும்,
"பந்தபாசம்வேரொடும்பறிந்துவீழவெண்முடி, தந்தபாதம்
வாழியேசமைந்தபார்வைவாழியே." என்றும், சிற்றம்பலநா
டியார் சிவானுபூதிவிளக்கம். வாழிதிருநீறுவாழிதிருவஞ்செ

மூத்து, வாழிசிவாலயங்கள்வாழிதிருவேடமே.'' எ-ம், வரும்.
மற்றுமவருவனவற்ருற்காண்க. (உரு)

சித்தமார்மயனீங்கிச்சிவத்திஞே
டொத்துநிற்குமுபாயமுரைத்தவிம்
மெய்த்தமுத்திமுடிவைவிளம்பிஞே
மத்திமாமுகன்ருளகம்வைத்தலால்.

நானுரைவரையவல்லஞெவுளத்தி ஞுதனின்றிய
ம்றிடாவிடிஞன், ருனிதைவரைந்தனென்பர்களுயிர்க்
குத்தற்சுதந்தரமிலதறியார், தேனலர்குழலாளுமை
விழிகளிப்பத்திருநடஞ்செய்தருளெங்கோன், ருனு
ளத்திருந்து வரைந்தனனென்றே சாற்றுவர்தெளிந்த
மாதவரோ.

எங்குமாய்விரிசத் தாதியேபாசமிதனையோர்வது
பசுவிதனுக், கங்கறிவளிப்பதருட்பதியாகு மாயமுப்
பொருளுமோர்விடயங், தங்குறிற்ருன்றுந்தவிர்ங்
தொருவிடயந்தாவுமுன்னிடையினிற்சொரூப, மங்க
ண்முன்னிகழுமென் றன்போரியமர் சிதம்பரகுரு
தேவன்.

முத்திமுடிவுரையிதற்குமொழிந்தவுதாரணமுன்
ஞாறுடுதொண்ணூறுஞ், சத்தியநூற்றுருபான்சா

ற்றியதாமிவையிலொன்றுதவிராதுள்ளத், தொத்ததிரிபையமறவுணர்ந்தவரோயுலகமெலாமொளியாயோங்கி, மொய்த்தவகண்டாகாரப்பேரானந்தக்கடற்குண் மூழ்கிவாழ்வார்.

முத்திமுடிவெனுமிதனை மோகமுடனெழுதிடவேமுயன்றுளோர்கள், வைத்தவெழுத்தினிலொன்றுகுறையாமற்கூட்டாமல்வரைகபின்னு, மொத்திடத்தம்பிறப்பறுவருறுமெழுத்திலொன்றேனுமுயர்த்தித்தாழ்த்தின், மெத்துபிறப்புறுவரிதுசத்தியமென்றெங்குரவன்விளம்பினுல்.

வானந்தருத்திரன்மாமணியாநிதிவாய்த்தவன்வே
தாநந்தருத்திரனுளோனுங்காண்பரிதாயொளிரு
மோனந்தருத்திரமுத்திமுடிவைமொழிந்தன
லானந்தருத்திரற்கன்பாஞ்சரவணவையனுமே.

முனிவர்களுலகின்மொழியுநூன்முடிவாய்மொழிந்தருண்முத்தியின்முடிவை, யினிமைசெய்நூலாயியம்பியென்போலுமெளியருமுயவளித்தனனுல், கனிகளுந்தேனுங்கண்டுநல்லமுதுங் கப்பவின்பொங்கதிரசமாங், தனிநிலையோகினெளியினுக்கொளியாஞ்சரவணபவனெனுந்தவனே.

எத்திறத்தோர்முத்திகளுமித்திறத்திலுளதிதனை யிலகக்காணென், றத்திறத்தின்முத்திமுடிவெனுமரு நூலாகவெனக்காக்கித்தந் தான், பத்தர்பணிந்திடவரு ளும்பரம்பரனென்மீதில்வைத்தபரிவினாலே, யுத்தமர் களுறைகாஞ்சிச்சரவணையென்றெனைப்போல்வந்துவ ந்துதானே.

வாக்குமனக்கெட்டாதவான்பரமேயென்மலத்தை
நீக்கியருள்கொழிக்கவேனினைந்து-பார்க்குட்
சரவணையென்றோர்நாமஞ்சாற்றிவந்துவீட்டை
விரவுமருளால்விளக்கிற்றால்.

கச்சியப்பதேவனடியுச்சியினுள்வைப்பாம்
சிவஞானதேவனடிபவமாறப்பணிவாம்
தவப்பிரகாசன்றிருத்தாளுவப்புறவேத்திடுவாம்
சிதம்பரதேசிகன்றிருத்தாளிதம்பெறவாழ்த்திடுவாம்
சரவணபவனெனைச்சார்ந்ததுணையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்திமுடிவுரை

முற்றுப்பெற்றது.

உதாரணசாத்திரங்களின்பெயரும்

பாடற்றொகையும்.

சாத்திரங்கள்.	பாட்டுத் தொகை.	சாத்திரங்கள்.	பாட்டுத் தொகை.
தேவாரம்.	௰௨	நிட்டைவிளக்கம்.	௧
திருவாசகம்.	௨௧	அம்பலவாணையர்தசகாரியம்.	௨
திருவிசைப்பா.	௨	திருவண்ணாமலையயர்தசகாரியம்.	௩
திருப்பல்லாண்டு.	௧	நெஞ்சுவிடுதூது.	௧
திருப்புகழ்.	௩	துகளறுபோதம்.	௪
காஞ்சிபுராணம்.	௧	சிற்றம்பலநாடியார்.	௭
கோயிற்புராணம்.	௧	சிவானந்தமாலை.	௰௨
விருத்தகிரிபுராணம்.	௧	ஒழிவிலொடுக்கம்.	௰௪
தணிகைப்புராணம்.	௬	தேவிகாலோத்தரம்.	௪
கூவப்புராணம்.	௨	அவிரோதவுந்தியார்.	௯
உய்யவந்தநாயனார்புராணம்.	௧	பகவற்கீதை.	௨
திருவுந்தியார்.	௨	பிரமகீதை.	௩
திருக்களிற்றுப்படியார்.	௨	ஞானவாசிட்டம்.	௰
சிவஞானபோதம்.	௬	தத்துவராயர்.	௨
சிவஞானசித்தியார்.	௰௬	தத்துவரத்தினாகரம்.	௧
உண்மைவிளக்கம்.	௨	தத்துவாமிர்தம்.	௨
சிவப்பிரகாசம்.	௰	குறுந்திரட்டு.	௧
திருவருட்பயன்.	௮	பாடுதுறை.	௨
வினாவெண்பா.	௧	ஞானவிளக்கம்.	௩
போற்றிப்பஃறொடை.	௧	மெய்மொழிச்சரிதை.	௨
உண்மைநெறிவிளக்கம்.	௧		

சாத்திரங்கள்.	பாட்டுத் தொகை.	சாத்திரங்கள்.	பாட்டுத் தொகை.
சிவபோகசாரம்.	எ	அத்துவிதவுண்மை.	க
அமுதசாரம்.	உ	திருவம்மானை.	சா
பதிபசுபாசவிளக்கம்.	ச	சித்தாந்தசிகாமணி.	உ
சிவானுபூதிவிளக்கம்.	௩	சிவாகமார்த்ததரிசனம்.	க
சிவநெறிப்பிரகாசம்.	உ	வீராகமம்.	௩
மெய்ஞ்ஞானதீபம்.	க	பட்டணத்துப்பிள்ளைநாயனார்.	அ
மெய்ஞ்ஞானவெண்பா.	க	திருவள்ளுவநாயனார்.	௩
அஞ்ஞவதைப்பரணி	எ	தாயுமானார்.	௩
மோகவதைப்பரணி.	௩	திருவாய்மொழி.	அ
வயிராகதீபம்.	௩	நாலடியார்.	க
வயிராகசதகம்.	க	பிரபுலிங்கலீலை.	அ
சர்வக்கியானோத்தரம்.	க	சிவஞானக்கலம்பகம்.	க
சிவஞானதீபம்.	௩	நெஞ்சொடுமகிழ்தல்.	உ
ஞானசாகரவெண்பா.	ச	பஞ்சாக்கரப்பஃறெடை.	க
உபதேசமாலை.	உ	பொன்வண்ணத்தந்தாதி.	உ
போதரத்தினகரம்.	க	அம்மைதிருவந்தாதி.	க
ஞானசூரியன்.	க	சித்தரந்தாதி.	க
திருமந்திரம்.	௩க	தணிகையந்தாதி.	உ
அஞ்ஞானநிவிர்த்தி.	க	ஆனந்தருத்திரேசரந்தாதி.	ரு
நிட்டானுபூதிசாரம்.	க	பஞ்சாக்கரந்தாதி.	உ
சசிவன்னபோதம்.	க	கலசையந்தாதி.	க
மெய்க்குருவினு.	க	இளசையந்தாதி.	௩
ஞானமணமாலை.	௰	உபதேசகாண்டம்.	க
எதிர்காலத்திரங்கல்.	௩		

பாடற்றொகையும்.

சாத்திரங்கள்.	பாட்டுத் தொகை.	சாத்திரங்கள்.	பாட்டுத் தொகை.
காசிகண்டம்.	உ	ஆனந்தருத்திரேசர்வண்டு விடுதூது.	க
சிந்தாமணி.	க	குகைநமசிவாயர்.	உ
கந்தரலங்காரம்.	உ	பரமாசாரியர்.	க
கந்தரநுபூதி.	உ	சிவஞ்ஞானசுவாமிகள்.	உ
போரூர்முறை.	ச	கச்சியப்பசுவாமிகள்.	உ
போரூர்ப்பிள்ளைத்தமிழ்.	க	பழுதைகட்டியம்பலவாணர்.	க
தணிகையாற்றுப்படை.	க	வாரணாசியையர்.	க
வேதசிரோதயம்.	க	சந்திரசேகரவாக்கியம்.	க
சுவானுபவத்துதி.	க	சைவசமயநெறி.	க.
மூதுரை.	க		
சிவவாக்கியம்.	க		
விருத்தாம்பிகைதுதி.	ச		
ஏகம்பவாணரானந்தக்களிப்பு.	க.		

ஆக மெய்ந்நூல் - ௱௰௫
உதாரணப்பாட்டு-ரு௬௰.